

UNIVERZITA PALACKÉHO OLOMOUC

Pedagogická fakulta

Katedra českého jazyka a literatury

Radka Greplová

III. ročník – prezenční studium

Obor: český jazyk – německý jazyk

**ŠKOLNÍ ČASOPIS A ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM
(SE ZAMĚŘENÍM NA ANALÝZU VYBRANÝCH ŠKOLNÍCH ČASOPISŮ)**

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Mgr. Milan Polák, Ph.D.

Olomouc 2011

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně a použila jsem uvedených pramenů a literatury.

V Olomouci dne 27. 6. 2011

.....

vlastnoruční podpis

Děkuji panu Mgr. Milanu Polákovi, Ph.D., za odborné vedení bakalářské práce a za jeho velmi užitečné rady a připomínky.

OBSAH

I. ÚVOD.....	6
II. TEORETICKÁ ČÁST	
1. Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělání.....	7
1.1 Principy rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání.....	7
1.2 Cíle rámcového vzdělávacího programu.....	8
1.3 Klíčové kompetence.....	8
1.4 Vzdělávací oblasti.....	9
1.5 Průřezová témata.....	10
2 Vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace.....	11
3 Průřezové téma Mediální výchova.....	12
4 Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání.....	14
4.1 Tvorba školního vzdělávacího programu.....	15
5 Školní časopis a „žurnalistická“ tvorba žáků základních škol.....	16
5.1 Školní časopis – charakteristika.....	17
5.2 Dělení školních časopisů.....	17
5.3 Podmínky pro existenci školních časopisů.....	19
5.4 Obsah školního časopisu.....	19
5.5 Pojmy spojené s tvorbou školního časopisu.....	21
5.6 Problémy spojené s tvorbou školního časopisu.....	22
5.7 Soutěže týkající se školního časopisu.....	22

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 Analýza školního vzdělávacího programu Základní školy Brodek u Konice.....	25
7 Analýza vybraných školních časopisů	
7.1 Časopis ZŠ Brodek u Konice.....	27
7.2 Školní časopis ZŠ Bánov – BUBLINA.....	28
7.3 Školní časopis ZŠ Třebíč – GAG-BEN.....	29
7.4 Školní časopis ZŠ Třešť – PUZZLE.....	31
8 Celkové srovnání analyzovaných školních časopisů základních škol.....	33
9 Využití školního časopisu v hodinách českého jazyka a literatury na základní škole.....	35
III. ZÁVĚR.....	38
IV. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	39
V. SEZNAM PŘÍLOH.....	42

I. ÚVOD

Tématem bakalářské práce je Školní časopis a školní vzdělávací program se zaměřením na analýzu vybraných školních časopisů. Cílem mé práce je seznámení s teoretickými poznatky programu, navázání na hlubší poznání školního časopisu a analýza školních časopisů žáků základních škol.

První část práce školní vzdělávací program, jsem si vybrala proto, že v dnešní době je to velmi diskutované téma s odlišnými názory a představy. Zavedením školního vzdělávacího programu se v životě a práci nejen v základním vzdělávání mnoho změnilo. Školy mají větší autonomii, avšak vyšší odpovědnost za kvalitu své činnosti. Každá základní škola si tvoří svoji vlastní metodiku školního vzdělávacího programu „na míru“ z předkládaného rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání, který představuje základní dokument, jenž je určitým završením proměn v našem vzdělávání.

Téma školní časopis – dlouhodobý projekt jsem zvolila jako hlavní téma, které je součástí školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání, protože se domnívám, že tvorba školního časopisu probíhá na každé škole jiným způsobem, jelikož je tvorbou a autoevaluací žáků dané základní školy. Zaměřila jsem se na model školního časopisu, neboť mě zajímá tvorba žáků, jejich názory, vlastní hodnocení, jejich zájmové činnosti a priority na škole.

Byla bych ráda, kdyby moje práce týkající se hlavního tématu Školní časopis byla pomůckou či metodikou pro školy, které ve svém školním vzdělávacím programu prozatím nevěnují pozornost školnímu časopisu, a to tvorbě žáků. Myslím si, že právě školní časopis je úzce spjatý i s názory a prosocionálním chováním jedince ve skupině – ve společnosti.

II. TEORETICKÁ ČÁST

1 RÁMCOVÝ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ (RVP ZV)

Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání je pedagogický dokument týkající se vzdělávání žáků základních škol, který vychází z Národního programu rozvoje vzdělávání a řadí se do státní úrovně kurikulárních dokumentů (systém kurikulárních dokumentů přiložen v příloze).

Tento dokument vydávaný ministerstvem obsahuje cíle základního vzdělávání, klíčové kompetence, dále vzdělávací oblasti klasifikované do devíti vzdělávacích okruhů. Nedílnou součástí rámcového vzdělávacího programu zastupují průřezová témata zabývající se aktuálními problémy současnosti.¹

1.1 Principy rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání

Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání navazuje svojí koncepcí na rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání a je základem pro rámcový vzdělávací program pro střední vzdělávání. Rámcový program pokládá za důležité vše, co je potřebné v povinném základním vzdělávání, upřesňuje kompetence, jenž je žák ke konci základního vzdělávání povinen docílit. Významnou částí základního vzdělávání jsou průřezová témata (Mediální výchova, Osobnostní a sociální výchova, Výchova demokratického občana, Multikulturní výchova, Environmentální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech). Dokument je vzdělávacím obsahem přizpůsobitelný i pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (například s lehkým mentálním postižením). Rámcový program je závazným dokumentem pro střední školy, které podle něj určují kritéria přijímacího procesu do středního vzdělávání.²

---

¹ <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

² http://www.vuppraha.cz/wp-content/uploads/2009/12/RVPZV_2007-07.pdf

1.2 Cíle základního vzdělávání

Základní vzdělávání napomáhá žákům získávat vědomosti, dovednosti, návyky a na základě těchto kvalit je žákům umožněno pokračování v dalším studiu a také rozvíjení vlastní osobnosti. Žáky v základním vzdělávání je velmi důležité motivovat k učení, vést je k samostatnému uvažování a otevřené komunikaci. Žáky méně nadané je zapotřebí povzbuzovat, hájit je a pěstovat u nich takzvané zdravé sebevědomí. Učitelé mají dát svým žákům příležitost k úspěchům, a to je postaveno na zadávání reálných a splnitelných úkolů pro žáky. Během základního vzdělávání by měli žáci dosáhnout toho, že jsou schopni spolupracovat a uznávat druhé a být k nim tolerantní. Učitelé dávají plně najevo svým žákům, že jsou svobodné, zodpovědné osobnosti, které mají svoje práva, ale také povinnosti.³

1.3 Klíčové kompetence

Klíčové kompetence utvářejí souhrn vědomostí, schopností a postojů, které jsou velmi důležité pro vývoj každého dítěte a vedou ke spokojenému a úspěšnému životu. V základním vzdělávání je stanoveno šest klíčových kompetencí, a to:

- kompetence k učení,
- kompetence k řešení problémů,
- kompetence pracovní,
- kompetence sociální a personální,
- kompetence občanské,
- kompetence komunikativní.⁴

---

³ Dostupné na: <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

⁴ Dostupné na: <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

Při tvorbě školního časopisu se naplno rozvíjí kompetence komunikativní, kdy je žákům umožněno svobodně vyjádřit své myšlenky a názory v racionální posloupnosti a své myšlenky také přesně, plynule a kultivovaně stylizovat v písemném projevu. V dostatečné míře dochází u žáků k rozvoji kompetencí sociálních a personálních vzhledem ke spolupráci ve skupině a tvorbě určitých pravidel při práci v daném kolektivu. Také rozvoj kompetencí k učení se při tvorbě časopisu využívá, žáci uplatňují různé a rozmanité způsoby práce s textem, snaží se o účinné vyhledávání a následně zpracování získaných informací, učí se čtenářské gramotnosti.

Co vše by měl žák na konci základního vzdělávání v určitých kompetencích zvládnout je obsaženo v příloze.

1.4 Vzdělávací oblasti

Podle RVP ZV jsou vzdělávací oblasti klasifikovány v následujících devíti oborech:

- Jazyk a jazyková komunikace,
- Matematika a její aplikace,
- Informační a komunikační technologie,
- Člověk a jeho svět,
- Člověk a společnost,
- Člověk a příroda,
- Umění a kultura,
- Člověk a zdraví,
- Člověk a svět práce.⁵

Každá vzdělávací oblast má svoje určitá specifika, která vymezují význam a zaměření dané oblasti. V práci se zaměřím na charakteristiku vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace.

---

⁵ <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

⁶ <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

1.5 Průřezová témata

Další součástí RVP ZV jsou průřezová témata, která žáky seznamují s aktuálními problémy současného světa a představují povinnou složku základního vzdělávání.

Jednotlivá průřezová témata:

- Osobnostní a sociální výchova,
- Výchova demokratického občana,
- Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech,
- Multikulturní výchova,
- Environmentální výchova,
- Mediální výchova.⁶

Každé průřezové téma má také svoji charakteristiku, v práci provedu charakteristiku posledního zmiňovaného tématu, a to Mediální výchovy.

---

⁶ <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

2 VZDĚLÁVACÍ OBLAST JAZYK A JAZYKOVÁ KOMUNIKACE

Český jazyk se řadí do vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace. Tato oblast je prioritní ve výchovně vzdělávacím procesu. Každý žák má právo používat svůj mateřský jazyk jako prostředek komunikace, jako nástroj učení a jako znak příslušnosti ke komunitě. Také dalším právem žáka je možnost získat takovou úroveň v mateřském jazyce, která odpovídá jeho potřebám a očekáváním. Kvalitní úroveň jazykové kultury patří k hlavním znakům vyspělosti jedince základního vzdělávání. Přístup ke vzdělávání a školní úspěšnost ve velké míře závisí na jazykových kompetencích. Někteří žáci jsou hned při vstupu do systému vzdělávání znevýhodněni, jelikož jejich jazykové kompetence neodpovídají očekávané úrovni. Z velké většiny jsou to například žáci ze sociálně znevýhodněných rodin nebo děti migrujících rodičů. Jazyková vybavenost žáků je obohacuje dovednostmi a vědomostmi, žák si osvojuje a získává poznatky, vědomosti, dovednosti i v dalších vzdělávacích oborech. Také mu napomáhá poznávat a chápat společensko-kulturní vývoj lidské společnosti. Kvalitním a efektivním naplňováním vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura žákům umožňuje vytvářet dobré předpoklady mezilidské komunikace v různých komunikačních formách. Vzdělávací obsah oboru Český jazyk a literatura je rozdělen do tří složek, neboť právě v tom spočívá efektivita výuky. Jedna ze složek je komunikační (slohová), dále jazyková a literární. V propojenosti těchto tří složek spočívá efektivita jazyka.

Cílové zaměření této oblasti vede žáky ke vzdělávání a chápání jazyka, historie a kulturního vývoje národa, rozvíjí pozitivní vztah k mateřskému jazyku, literatuře a kulturnímu bohatství. Důležitým cílem jazyka je vnímání, získávání a předávání informací a slouží k vyjádření potřeb a prožitků jedince. Kvalita vzdělávací oblasti se rovná kvalitní sebedůvěře a kultivovanému projevu osobnosti. Český jazyk u žáků základních škol podporuje řádné užití jak mluvené, tak i psané podoby spisovného jazyka.⁷

---

⁷ Dostupné na: <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

3 PRŮŘEZOVÉ TÉMA MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

Na vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace je napojeno podle rámcového vzdělávacího programu průřezové téma Mediální výchova. Průřezové téma je úzce spjato s kompetencí komunikativní a je obrovským přínosem rozvoje osobností žáků. V dnešní době jsou média opravdu důležitá. Nyní si položíme otázku, kolik informací nám všem zprostředkovala zejména média? Je to spousta informací, ať už vzdělávacích nebo jen informačních, například z historie, ze zahraničí. Důsledkem toho se mediální výchova v základním vzdělávání stává populární a funguje jako nástroj k zesílení významu mediální gramotnosti žáků. Žák je opatřen elementárními znalostmi o společenské roli soudobých médií a začlenění do mediální komunikace. Dle RVP ZV obsahuje průřezové téma Mediální výchova dva tematické okruhy, a to okruh produktivních činností a okruh receptivních činností.

- Do produktivních činností patří:

Tvorba mediálního sdělení – jedná se například o činný podíl na realizaci školního časopisu.

Práce v realizačním týmu – týká se například přímého působení v redakční radě (žák se učí spolupracovat s ostatními spolužáky).

- Do receptivních činností patří:

Kritické čtení a vnímání mediálního sdělení.

Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality – žák se seznamuje s různými formami sdělení a je schopný dělat rozdíly mezi zprávou, reklamou a jinými formami sdělení.

Stavba mediálních sdělení – žák je obeznámen se systémem uspořádanosti zpráv a sdělení.

Vnímání autora mediálních sdělení – schopnost rozpoznat záměry autora sdělení.

Fungování a vliv médií ve společnosti – jedná se o znalost složení a poslání daných médií.⁸

---

⁸ Dostupné na: <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

Jelikož je práce zaměřena na školní časopis, jeho charakteristiku, analýzy vybraných školních časopisů a tak dále, zmíníme opět termín mediální gramotnost ve spojení právě se školním časopisem. V České republice existuje projekt Čtenářská gramotnost a projektové vyučování.⁹ Hlavním cílem zmíněného projektu je snaha o rozvíjení mediální gramotnosti na základních školách ve třech oblastech a jednou z nich je Čtenářská gramotnost a mediální výchova. Díky projektu se každoročně pořádá soutěž školních časopisů. V letošním roce se koná již pátý ročník soutěže „Školní časopis roku 2011“. Jen pro zajímavost, v uplynulém roce se soutěže zúčastnila stovka základních škol z České republiky a v praktické části práce se zaměříme na analýzu těch časopisů základních škol, které se umístily mezi nejlepšími.¹⁰

---

⁹ <http://rvp.cz/informace/dokumenty-rvp/rvp-zv>.

¹⁰ <http://www.ctenarska-gramotnost.cz/kategorie/medialni-vychova>.

4 ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM PRO ZÁKLADNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání je povinným dokument (od 1. září 2007) na školní úrovni, který realizují jednotlivé školy podle vlastních zkušeností, dojmů, záměrů a vychází z rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání. Dokument je legislativně zaznamenán v zákoně č. 561/2004 Sb.

Školní vzdělávací program, vydávaný ředitelem dané školy nebo školským zařízením, je plně veřejný, zejména pro školu (ředitele, učitele), rodiče, žáky, zřizovatele škol, Českou školní inspekci, ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a jiné odbory.¹¹

Tento školní dokument má nespočetně mnoho kladů, každá škola totiž bezpochyby ví, co jsou schopni na dobré úrovni zvládnout, jaké mají podmínky pro vzdělávání, a proto je pro školy podstatně výhodnější si utvořit školní vzdělávací program „šitý na míru“, a to stylem, který si daná škola sama stanoví.

Myslíme si, že u mnoha škol právě vytváření vlastního programu směřuje k vnitřní kladné a příznivé proměně a zlepšení celkového prostředí školy. Zpracovaná tvorba školního vzdělávacího programu posiluje spolupráci mezi učiteli a vedením školy. Základním a důležitým záměrem, proč realizovat školní vzdělávací program je využitelnost pro všechny učitele školy. Ve spojení se školním vzdělávacím program se vyskytly i negativní prvky pro školy, a to nadměrná administrativní zátěž – podle zpráv České školní inspekce řada školních vzdělávacích programů obsahuje hodně podrobných a nadbytečných informací. Další úskalí se také vyskytuje v učebních osnovách, plánech a vlastním hodnocení školy. Školní vzdělávací program je obrazem toho, jak daná škola zamýšlí realizovat v základním vzdělávání své cíle, plány a záměry. Cíle školního vzdělávacího programu jsou plně identické s cíli, které vycházejí z rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání.¹²

---

¹¹ <http://aplikace.msmt.cz/Predpisy1/sb190-04.pdf>.

¹² KOŠŤÁLOVÁ, H. *Školní vzdělávací program krok za krokem*.

4.1 Tvorba školního vzdělávacího programu¹³

Pro úspěšnou tvorbu školního vzdělávacího programu je zapotřebí spolehlivé a ctizádnostivé učitele, kteří budou přesvědčeni o tom, že právě školní vzdělávací program je pro školu, učitele a v neposlední řadě i pro žáky obrovským přínosem a užitekem v dalším vzdělávání. Důležitým a nepostradatelným faktorem pro tvorbu programu je sestavení týmu učitelů ředitelem školy, kteří budou v první řadě pečlivě obeznámeni s rámcovým vzdělávacím programem, a také se snažit o týmovou, spolehlivou a kreativní práci. Přední místo by měl zaujmout koordinátor, jenž se označuje za hlavní osobu a je zodpovědný za kvalitní realizaci školního vzdělávacího programu.¹⁴ Koordinátor tvorby školního programu stimuluje ostatní učitele na základě porozumění a ztotožnění s určitými změnami, plánuje časové rozvržení tvorby, usměrňuje celý kolektiv týmu a organizuje kolektivní práci při tvorbě, a také dohlíží na zdárné plnění dílčích kroků tvorby dokumentu.¹⁵

Obsah každého školního programu je v souladu se skladbou rámcového vzdělávacího programu, a proto by se měly v programu uvést důležité části, a to identifikační údaje, kde daná škola uvádí základní informace týkající se školy, jako název, adresa a zřizovatel školy.

Ve školním programu je zpracována i charakteristika školy, patří sem například informace o vybavenosti školy, charakteristice pedagogického sboru, mezinárodní spolupráci, dlouhodobých projektech, například projekt „Školní časopis“. Mezi další nezbytné části patří charakteristika daného školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání, kde se pojednává o zaměření školy, výchovných a vzdělávacích strategiích, začlenění průřezových témat do výuky, učební plán, který je tvořen shrnutím klíčových informací o organizaci vzdělávání na úrovni vyučovacích předmětů, učební osnovy a nepostradatelnou částí je hodnocení žáků a autoevaluace školy, kde jsou formulovány pravidla, způsoby, kritéria hodnocení žáků a cíle, kritéria a nástroje autoevaluace.¹⁶

---

¹³ DOLEŽAL, T. *Školní vzdělávací program pro Vaši školu. s. 8-12.*

¹⁴ <http://clanky.rvp.cz/clanek/o/o/4616/TVORBA-SKOLNIHO-VZDELAVACIHO-PROGRAMU-Z-POHLEDU-KOORDINATORA.html/>

¹⁵ http://www.epolis.cz/download/pdf/materials_12_1.pdf

¹⁶ http://www.vuppraha.cz/wp-content/uploads/2010/02/Manual_SVP-ZV.pdf

5 ŠKOLNÍ ČASOPIS A „ŽURNALISTICKÁ“ TVORBA ŽÁKŮ ZŠ¹⁷

Školní časopis se řadí mezi dlouhodobější projekty školy a jeho realizace probíhá například ve formě školního volitelného předmětu, zájmového kroužku, a také jako mimoškolní aktivita, kde se žáci učí základním poznatkům žurnalistiky. Školní časopis patří ke školním cvičným médiím, které přináší žákům/učitelům i široké veřejnosti informace o dění ve škole i mimo školu, a tak slouží dokonce jako propagační prostředek dané školy. Jak již bylo zmíněno průřezové téma Mediální výchova (v dnešní době stanovená rámcovým vzdělávacím programem základního vzdělávání), o kterém by se měli učitelé v hodinách zmínit, nebo alespoň nastínit danou problematiku. Mediální výchova je také napojena na již zmíněnou vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace týkající se vnímání psaného a písemného projevu, užívání náležitých výrazových prostředků a získání podstatných a neodmyslitelných pravidel komunikace. Mediální výchova tvoří povinný prvek základního vzdělání a poskytuje žákům vědomosti, které vedou žáky k osvojování si velkého množství specifických dovedností mediální komunikace a práci s médii. Média slouží jako zdroj aktuálních informací, a proto je dobré, aby žáci základních škol byli dostatečně vybaveni mediální gramotností.¹⁸ Žákům by měla být dána možnost osvojit si primární znalosti a vědomosti o funkci a roli médií ve společnosti, a také je pro žáky vhodné se činně a poučně začlenit do mediální komunikace. Důležitým prvkem je získání kritického odstupu od médií a aktivní užívání médií jako zdroje informací, vzdělávání a výchovy a v neposlední řadě pro naplnění volného času žáků v rámci sledování zpravodajství, denního tisku a učení chápat rozdíly mezi podstatnými a bezvýznamnými informacemi.¹⁹

---

¹⁷ <http://clanky.rvp.cz/clanek/o/z/2108/MEDIALNI-VYCHOVA>

¹⁸ FRANK, T. *K mediální výchově*. s 68 – 71.

¹⁹ RUTOVÁ, N. *Média tvořivě*. s 186-193.

5.1 Charakteristika školního časopisu

Školní časopis je tiskovina - periodikum, které pravidelně realizují žáci s pomocí a podporou učitelů na různých typech škol. Učitelé se snaží žákům předkládat užitečné informace, cenné rady a připomínky při tvorbě školního časopisu. Školní časopis svojí skladbou, stavbou textů a souhrnným zaměřením je určen pro žáky, učitele, rodiče žáků dané školy a blízký čtenářský okruh. Základní školy, které podporují vydávání školního časopisu, dávají svým žákům možnost kompaktního vývoje osobnosti a kultivovanosti. Žáci se stávají samostatnější a zodpovědnější a zjišťují, jaké schopnosti spojené s komunikací, prací s informacemi, médií se v nich nacházejí. Dalším důvodem proč je dobré školní časopis vydávat, je účelné naplnění volného času. Zásadní motivací žáků, kteří se aktivně zapojují do tvorby je vlastní úsilí „nějak“ se prosadit a přispět do smysluplné aktivity školy. Mnohdy právě při tvoření časopisu je u žáků vyvolán dojem, že by se chtěli v budoucím profesním životě stát zrovna žurnalistou.²⁰ Ve školním časopise žáci mohou pravdivě vyjádřit své názory, myšlenky, potřeby a velmi snadno se díky časopisu dostávají jako členové redakční rady k informacím týkajících se dění ve škole. Při aktivním zapojení – být členem redakční rady, se dostává žákům organizačních a publicistických dovedností, respektování ostatních, poznání práce v kolektivu a mezi učitelem, který se tvorbě časopisu věnuje společně s žáky, dochází k významné a důležité zpětné vazbě, učitel se stává pro žáky bližším člověkem. Školní časopis se nevydává jen pro zábavu a „dobré počtení“, nýbrž také s cílem poučit a vzdělávat. Mezi časté příspěvky školního časopisu patří dnešní aktuální problémy, se kterými se děti setkávají dnes a denně (šikana, drogy, kouření aj.). Také v časopise žáci celé školy najdou články a příspěvky z vlastní tvorby, nebo také svých spolužáků a kamarádů, které dobře znají, v důsledku toho si časopis své školy pročitají se značným zájmem.²¹

5.2 Dělení školních časopisů

V dnešní době se časopisy vydávají i v mateřských školách. Ve většině případů tvorba časopisu v mateřských školách je na rozdíl od tvorby časopisu na základních školách, pouze v kompetenci učitelky. Hlavním záměrem pro tvoření časopisu je obeznámení rodičů s provozem a děním na půdě mateřské školy. Učitelky zde mohou zveřejňovat rady, doporučení, návrhy

---

²⁰ NAVRÁTILOVÁ, S. *Základy žurnalistiky pro redaktory studentských časopisů*, s. 6.

²¹ WOJNAR, P. *Jak se dělá školní časopis aneb Školní časopis pod lupou*, s. 8-9.

a postřehy týkající se činností dětí, které mohou následně rodiče prosadit při vlastní výchově. Vydávání časopisů v mateřských školách slouží jako spolehlivý a důkladný zdroj pro vzájemnou komunikaci a spolupráci rodičů a mateřské školy. Ačkoli časopis tvoří samotné učitelky, tak i v tomto případě by se na stránkách časopisu měla objevit i tvorba dětí, a to například jejich vlastní kresby. Nejpočetnější skupinou, kde probíhá tvorba školního časopisu, tvoří základní školy. Na tomto typu škol je časopis zejména v rukou žáků školy, kteří mají značný dopad na to, jakou bude mít ve skutečnosti jejich školní časopis podobu, obsah a význam. Ovšem na některých školách se časopis bez plné iniciativy učitelů neobejde, oproti tomu na jiných základních školách učitelé jen přihlížejí průběh tvorby časopisu a snaží se žákům usnadnit práci svými vhodnými radami. Dalším typem školy, kde se může školní časopis objevit je škola střední. Studenti středních škol jsou již natolik schopní a vyzrálí, že jsou schopni časopis řídit a tvořit naprosto sami. Ve středoškolských časopisech dochází k výskytu složitějších témat (politika), a komplikovanějších publicistických žánrů, jako recenze, kritika, interview a jiné na kvalitnější úrovni. Studenti a redaktoři časopisu s oblibou komentují a obhajují své vlastní názory (na školu, učitele) formou anket a rozhovorů. Evidentní je, že časopis bývá tvořen i na školách vysokých, kde je nahlíženo na časopisy jako na zdárně vypracované od studentů vysokých škol.

Školní časopisy se dělí také podle formy, v jaké je časopis vydáván. Školy (žáci, studenti a učitelé) mají dvě možnosti, jak časopis vydávat, a to časopis v tištěné podobě, nebo v elektronické. V současné době se hojně používá podoba elektronická, vzhledem k rozvoji internetu. Na internetu dochází k rychlejšímu předávání informací, časopis pronikne mezi širší okruh čtenářů, a tak škola dosáhne silnější propagace. Další kladnou stránkou elektronické podoby časopisu je šetření finančních prostředků, kterých škola nemá nikdy nazbyt. Vydávání časopisů v tištěné podobě má ale také své klady. Žáci si pročítají časopis v prostorách školy, učitelé mohou s časopisem pracovat ve vyučovacích hodinách a ne každý žák má přístup k počítači – nevlastní počítač.

Každá škola si může podle vlastního uvážení zvolit, jaká forma časopisu je pro ně užitečnější a praktičtější.²²

---

²² WOJNAR, P. *Jak se dělá školní časopis aneb Školní časopis pod lupou*, s. 6.

5.3 Podmínky pro existenci školní časopisu

Trvalé existenci školního časopisu předchází především iniciativa učitelů školy, kteří jsou přesvědčeni o přínosu a mají jen pozitivní názory na tvorbu školního časopisu v rámci obohacení a rozvíjení žáků. Aby se časopis zařadil mezi dlouhodobý a kvalitní projekt, je zapotřebí nezbytná účast alespoň jednoho pedagoga. Vedení školy by proto ve své vlastní vůli mělo učitele přijatelně a se zájmem motivovat a podporovat třeba finanční odměnou. Jako vhodná cesta pro tvorbu časopisu se nabízí podílení se na tvorbě během vyučovacích hodin (slohu) a nebo zavedení zájmového kroužku, kde se žáci budou scházet v pravidelnou dobu s dostatečným časovým prostorem pro realizaci časopisu. Dalším podstatným krokem je zvolení redakční rady, je dobré vybírat nápadité, vynalézavé a zejména tvořivé žáky s různými zájmy a předpoklady, kteří budou k časopisu přistupovat svědomitě a zodpovědně. Redakční rada by se měla skládat z maximálně deseti členů – žáků a alespoň jednoho schopného pedagoga. Je možné mít členů i víc, ale vzhledem k organizaci a složitosti tvorby časopisu se pochopitelně náročnost na produkci školního časopisu zvyšuje. Redakční radu řídí šéfredaktor, který si zvolí vedoucí rubrik, kteří mají dostatečný přehled ve svém okruhu, zejména díky svým zálibám (sport, kultura, móda). Základní škola má ve své pravomoci rozhodnout, v jaké podobě časopis bude. Pokud bude škola chtít tvořit časopis elektronicky, nutností je zajistit redakční radě prostor vybavený počítačem s internetem, přístup k tiskárně, fotoaparátu, popřípadě i k diktafonu.²³

5.4 Obsah školního časopisu

První kroky redakční rady by měly směřovat k názvu časopisu, který je nutnou součástí. Samotný název by měl na čtenáře působit osobitě, neobvykle, duchaplně a rozhodně také výstižně, žáci by měli brát rovněž na zřetel grafické zpracování názvu. Název bývá prvkem, který na první pohled přiláká a upoutá co nejpočetnější skupinu případných čtenářů. Redakční rada se musí společně dohodnout a stanovit, jak často bude jejich školní časopis vydáván (měsíčně, čtvrtletně, půlročně i ročně). Dobře zvolenou cestou je vydávání časopisu ve stálé časové periodicitě. Podle výzkumu týkajícího se školních časopisů je nejčastější, a také nejlépe zvládnutelná periodicitu ve formě čtvrtletníku.

Školní časopis má čtenáře co nejvíce obohatit informacemi, jak z prostředí a vnitřní atmosféry školy, zážitků a postřehů z každodenního života, tak i z dění obce, kulturní, sportovní a jiné vyžití. Příspěvky a články obsažené v časopise se nesmí opakovat ve více číslech, naopak

---

²³ BARTOŠEK, J. *Základy žurnalistiky*, s 15 -21.

by měly působit autenticky. V časopise se vyskytují i další literární formy jako je úvodník, komentář, recenze, zajímavé rubriky, rozhovory s učiteli, významnými osobnostmi, ankety, soutěže a mnoho dalších. Poslední zmíněné dva náměty (anketa a soutěž) jsou podstatnými nástroji, díky nimž redaktoři snadno udrží ustavičný kontakt, zajistí si dostatečnou pozornost a jistotu mezi okruhem čtenářů. Mezi nejvíce oblíbené a nejčtenější články patří vlastní necenzurované názory a úvahy žáků na aktuální, dnešní témata zabývající se školou, vztahy mezi žáky a učiteli, šikanou, drogami, kriminalitou. Také rubrika zábavná má své oddané mladé čtenáře, kde se mohou spolehlivě odreagovat křížovkami, testy, častou částí této rubriky je humor - anekdoty. V časopise by se mělo zkrátka vyskytnout všechno to, o čem redaktoři píší rádi a co zajímá, poučí i ostatní žáky školy a také i to, co se vyskytuje v časopisech i novinách, se kterými se žáci běžně setkávají (ABC, Bravo Girl a jiné). Redaktoři by také neměli zapomínat ani na celkovou grafickou úpravu školního časopisu. Stránky časopisu se žáci snaží co nejlépe upravit – stejná velikost písma, barevnost, aby celkový dojem z časopisu nebyl chaotický, dále své příspěvky obohacují ilustracemi, fotografiemi, které směřují k tématu článku. Velký pozor si žáci musí dát obzvlášť na pravopisné chyby, neboť i ty mohou na čtenáře působit neprofesionálně.²⁴

Na závěr této části si v bodech shrneme, jak má kvalitní školní časopis základní školy vypadat:

1. hodnotné příspěvky podepsané jejich autory
2. zajímavé rozhovory, reportáže a další publicistické žánry
3. trvalé rubriky
4. vlastní názory žáků, komentáře, anketa
5. jednotná grafická úprava
6. vzhledná obálka
7. originální obrázky a komiksy
8. pozoruhodné fotografie a fotopříběhy

---

²⁴ WOJNAR, P. *Jak se dělá školní časopis aneb Školní časopisy pod lupou*, s. 13-17.

9. tiráž

10. na tvorbě se ve velké míře podílí žáci.²⁵

5.5 Pojmy spojené s vydáváním školního časopisu²⁶

Než se žáci vrhnou do samotné aktivity vydávání školního časopisu, je na místě učitelů objasnit žákům následující základní pojmy týkající se žurnalistiky.

ŽURNALISTIKA – popisuje novinářské/ publicistické povolání a produkty této funkce, které obohacují informacemi o aktuálním společenském dění, poskytují komentáře, názory, souvislosti.

MÉDIUM – zprostředkující činitel, prostředí, hromadné sdělovací prostředky.

REDAKČNÍ RADA – tvořená maximálně z 10 členů/žáků, která se aktivně podílí na přípravě dílčích čísel časopisu.

ŠÉFREDAKTOR – vedoucí osobností redakční rady, dohlíží na tvorbu, organizuje, rozděluje ostatním členům práci /psaní rubrik.

Publicistické žánry

ZPRÁVA – přináší konkrétní informace o něčem, co se již stalo.

NOTICKA – zpráva menšího rozsahu, vysvětlivka.

OZNÁMENÍ – na rozdíl od zprávy, informuje o tom, co se teprve stane.

ÚVODNÍK A KOMENTÁŘ – přinášejí další zprávy o události, o níž referovalo již zpravodajství, autor vyslovuje svůj vlastní názor, problém rozebírá a zaujímá k němu stanovisko.

RECENZE – článek shrnující kritické hodnocení filmu, knihy, divadelního představení aj.

KRITIKA – znamená činnost hodnocení, posouzení, ocenění.

INTERVIEW – má dialogickou funkci, jde o střídání otázek novináře a odpovědí tázané osoby, nejčastěji významné osobnosti.

FEJETON – autor si zábavnou tvorbou všímá aktuálních témat z neočekávaného úhlu pohledu, používá vtipné formulace, nadsázku.

GLOSA – krátký slohový útvar, ve kterém autor sděluje kritické komentáře k událostem a názorům.

---

²⁵ <http://www.ctenarska-gramotnost.cz/medialni-vychova/mv-casopisy/kvalitni-casopis-1>

²⁶ BARTOŠEK, J. *Základy žurnalistiky*, s 27.

REPORTÁŽ – informuje veřejnost o skutečnosti, kterou popisuje na základě konkrétních faktů získanou přímou účastí nebo pozorováním.²⁷

5.6 Problémy spojené s tvorbou školního časopisu

I přesto, že redakční rada tvoří časopis bez jakýchkoli finančních odměn, nejobvyklejší problém, spojený s vydáváním školního časopisu je nedostatek financí školy na tisk a následně četné množení časopisu. Proto je nutností získat pro školní časopis finanční zdroje ve formě sponzorství od soukromé firmy, podnikatelů, popřípadě i rodičů žáků, dále prostřednictvím grantových příspěvků, nebo také prodejem školního časopisu alespoň za symbolickou cenu. Na některých školách se může vyskytnout také technický problém. Ostatní problémy mohou nastat u redaktorů s ohledem k nezodpovědnému a neochotnému chování. Pokud časopis vzniká nově, problémy nastávají ze stran žáků i učitelů, kteří nemají zájem o realizaci a domnívají se, že vydávání školního časopisu je naprostou zbytečností.²⁸

5.7 Soutěže týkající se školních časopisů²⁹

Mezi účelovou motivací pro žáky, kteří se snaží o vydávání vlastního školního časopisu, spadá soutěž o „Nejlepší školní časopis“. V České republice je vyhlášeno nepřeborné množství soutěží, jak celostátních, tak i regionálních.

Soutěže probouzí u žáků základních škol zájem a oblibu školních časopisů, dále získají novou inspiraci od svých kolegů a zjistí, v čem jsou na dobré úrovni, naopak v čem mají mírné nedostatky.

Soutěže jsou organizovány v kategoriích dle typů škol- základních, středních a vysokých. Žáci mezi sebou soutěží o nejlepší grafické zpracování, nejoriginálnější název, propracování obsahu a v mnoha dalších kategoriích.

Na ukázkou zmíníme soutěže (celostátní i regionální) o nejlepší školní časopis v České republice.

---

²⁷ HUBÁČEK, J. *Čeština pro učitele*, s.346-347.

²⁸ WOJNAR, P. *Jak se dělá školní časopis aneb školní časopisy pod lupou*. 1999. s. 16 .

²⁹ Dostupné na: <http://www.ctenarska-gramotnost.cz/kategorie/medialni-vychova/mv-soutez-casopisy>

Soutěž o „ŠKOLNÍ ČASOPIS A NOVINY ROKU“

Tuto soutěž organizuje Asociace středoškolských klubů České republiky ve spolupráci s Národním informačním centrem pro mládež a regionálními koordinátory – redaktory projektu Klíče pro život.

Soutěž je určena žákům základních a středních škol. Soutěž vyhodnocuje celkovou úroveň, originalitu, grafické zpracování, tematickou pestrost časopisu atd.

(<http://www.ctenarska-gramotnost.cz/kategorie/medialni-vychova/mv-soutez-casopisy>)

Soutěž o „ŠKOLNÍ ČASOPIS V OLOMOUCKÉM KRAJI“

Soutěž organizuje paní Stanislava Rotterová – regionální koordinátorka pro Olomoucký kraj Klíče pro život. Soutěž je rozdělena do kategorií – Časopisy a noviny vydávané žáky základních škol – I. Stupeň, Časopisy a noviny vydávané žáky základních škol – II. stupeň, Časopisy a noviny vydávané žáky středních škol, Oddílové časopisy, Webové časopisy a noviny. Porota hodnotí celkový obsah časopisu – originalita obsahu, tematická pestrost, aktuálnost ve vztahu k místu, kde časopis vychází, prostor pro názory žáků, studentů a pedagogů a grafiku časopisu – originalita grafického zpracování, původní fotografie, kresby, nehodnotí se kvalita tisku.

(<http://remix.nicm.cz/soutez-skolni-casopisu-v-olomouckem-kraji/>)

Soutěž o „ŠKOLNÍ ČASOPIS VYSOČINY“

Soutěž organizuje společnost Centrum Vysočina, o.p.s. a je také určena pro žáky základních a středních škol na území kraje Vysočina. I tato soutěž je rozdělena na kategorie – základní škola a střední škola, a to buď v tištěné/psané, nebo elektronické podobě časopisu. Porota hodnotí celkovou úroveň časopisu, stylistickou úroveň, grafickou stránku, nápaditost a pestrost témat a jejich zpracování, u elektronických časopisů i funkčnost redakčního systému.

(<http://www.centrumvysocina.cz/soutez-skolni-casopis-vysociny.html>)

Soutěž školních časopisů mimopražských ZŠ „NÁŠ ČASOPIS“

Soutěž pořádá občanské sdružení ABECEDA jako součást projektu ESF OP VK Čtenářská gramotnost. Cílem projektu je podpořit čtenářskou gramotnost a projektové vyučování na mimopražských základních školách. Porotci soutěže hodnotí dle následujících kritérií: novinářská etika, promyšlenost rubrik, kvalita obrázků a fotografií a jejich začlenění do časopisu celkový vzhled časopisu.

(<http://www.ceskaskola.cz/2010/03/nas-casopis-2010-soutez-skolnich.html>)

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 ANALÝZA ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU ZÁKLADNÍ ŠKOLY V BRODKU U KONICE

Základní škola T. G. Masaryka v Brodku u Konice je zařazena do sítě škol, jejím zřizovatelem je obec Brodek u Konice, která se podílí na financování školy. Základní škola má devět ročníků a člení se na první a druhý stupeň. Vyučování probíhá podle školního vzdělávacího programu vycházejícího z rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání.

Školní vzdělávací program Základní školy v Brodku u Konice je zpracován v souladu se zásadami rámcového vzdělávacího programu, obsahem vzdělávacího programu jsou následující části: základní údaje o škole, charakteristika školy, charakteristika školního vzdělávacího programu, učební plán, učební osnovy, hodnocení a evaluace školy.

Vzdělávací program se zaměřuje na cíle základního vzdělávání, napomáhá rozvíjet osobnosti žáků a snaží se o vytvoření pozitivního prostředí. Základní škola uskutečňuje učební plány dle rámcového vzdělávacího programu v souladu se školským zákonem a v souladu se schváleným vzdělávacím programem. Tematické plány jsou zpracovány učiteli na základě učebních osnov – vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace, Matematika a její aplikace, Informační a komunikační technologie, Člověk a jeho svět, Člověk a společnost, Člověk a příroda, Umění a kultura, Člověk a zdraví, Člověk a svět práce, schváleny ředitelem školy, a poté v rámci efektivitu hodnoceny ředitelem při hospitacích. Kontrolní a hospitační činnost provádí ředitel školy systémově u všech učitelů podle předem zpracovaného ročního plánu. Výsledky hodnocení ředitel analyzuje a postupně vyhodnocuje a celistvé hodnocení ředitele školy je účinné pro další naplnění učebních osnov a následně pedagogy zpracovaných tematických plánů.

V rámci vzdělávacího programu škola poskytuje jak povinné, tak i nepovinné předměty, jako například sportovní a pohybové aktivity, náboženství a volitelné předměty Německý jazyk II. stupeň, Technické kreslení a jiné.

V dlouhodobých projektech školního vzdělávacího programu uvádí škola informace o projektech, které uskutečňuje v určitém období (každoročně). Jedná se například o školní projekty, projekty ve spolupráci s jinou školou, nebo také regionální, krajské, celostátní

a mezinárodní projekty. Pomocí těchto zrealizovaných projektů si daná škola vytváří svůj vlastní obraz a projekty přispívají k průběhu hodnotného a kvalitního vzdělávání. Mezi dlouhodobé projekty patří například projekt „ Dny proti vandalismu“, projekt „ Využití multimediálních nástrojů pro rozvoj klíčových kompetencí žáků ZŠ Brodek u Konice“, projekt „ Oranžová učebna“, projekt „ Den dopravní výchovy“ a další jiné projekty, dále dlouhodobé projekty naplňující programy podporující zdraví, mimoškolní kroužky, exkurze a také tvorba školního časopisu se řadí mezi dlouhodobé projekty Základní školy v Brodku u Konice, kde mají žáci příležitost prezentovat své osobnosti příspěvky, a to povídky, básničky, rozhovory a kvízy.

Všechny tyto aktivity a snahy vedou ke zkvalitňování výuky a zlepšení prostředí školy. Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání umožňuje kvalitní a hodnotnou orientaci a získání potřebných informací všem učitelům i dalším partnerům – zájemcům ze školy i mimo školu.³⁰

---

³⁰Dostupné na: <http://www.zsbrodekukonice.cz/dokumenty/SVP%20Brodek%20u%20Konice.pdf>

7 ANALÝZA VYBRANÝCH ŠKOLNÍCH ČASOPISŮ

7.1 Školní časopis základní školy Brodek u Konice

Školní časopis ZŠ T. G. Masaryka Brodek u Konice je zpracován žáky II. stupně ve spolupráci s paní učitelkou. Již svým vzhledem a obsahem není pro čtenáře na první pohled přitažlivý. Časopis by měl také vlastnit originální název, který by měl spojit redakční radu – tvůrce časopisu. Tento časopis je otištěn barevně, ale z hlediska grafiky není zvládnutý. Největší slabinou je umístění tisku na barevném podkladu, ať stránky či fotografie. Text působí na čtenáře velmi chaoticky a velmi nevýrazně. Školní časopis obsahuje 24 stran, z velké části pouze barevné fotografie, které jsou doprovázené slovem z představení dramatisace dětí z vánoční pohádky Mrazík, což je podle autorů časopisu „fotoseriál“.

Grafik školního časopisu používá fotografie pouze z jedné aktivity školy, a proto má čtenář dojem, že na základní škole aktivity chybí. Dále se školní časopis dopouští dalších zásadních chyb, jako je nejednotná grafická úprava textu, nepoutavé články, chybí zajímavé reportáže, komentáře, ankety a názory žáků na témata, která jsou jim blízká a pro ně zajímavá. Časopis obsahuje zpravodajství týkající se historie školy a okolí, jednoho komentáře se zaměřením na Mikulášskou nadílku školy. Dále obsahuje poezii dětí s mottem od paní učitelky: „*Brodek to je místečko, kam ráda jezdím babičko, hladí moji dušičku a já tam učím chvíličku...*“

Ukázka poezie od žákyně 6. třídy:

Ztráta bez nálezu

Jsem na pohřbu mi nemilém,
já měla jsem tě ráda,
vím, jsi v nebi spanilém
na kterém není vada.
Však vzpomínky všechny budou mě hřát,
nestihl jsi mi říci: Já měl jsem tě rád.
Já tě budu mít vždy v srdci mém,
i když ty máš nebe a já zem.

Motto paní učitelky k poezii není vhodné pro kreativitu a motivaci žáků.

Ve školním časopise je uvedena anketa, která působí pro účel školního časopisu nezajímavě. Otázky jsou zcela otevřené, čímž jsou také náročné na celkové následné vyhodnocování. Autoři zapomněli na číslo časopisu, dopouští se pravopisných chyb. Časopis nepřináší pro mladé čtenáře žádnou volnější zábavu jako kvízy, vtípky, hádanky, nebo populární témata o celebritách, hudbě, sportu a podobně. Všechny problémy časopisu vzbuzují u čtenáře, ať už žáka/rodiče/širokou veřejnost, dojem, že jde o prvotinu, pilotní školní časopis bez jakýchkoli zkušeností autorů při vydávání školního časopisu. Školní časopis ZŠ v Brodku u Konice z celkového hodnocení nikterak nevyniká.

Každý, kdo se zabývá školním časopisem, ať již ve svém zájmu, nebo v zájmu školy, by měl navštěvovat zájmový kroužek – aktivitu se zaměřením na tvorbu školního časopisu. Redakční rada by se měla zamyslet nad tím, co je pro dnešní mladé lidi poutavé a co považují za ideální školní časopis. Kvalitou ideálního časopisu není jen technické zázemí časopisu, ale prvotní je pro redakční radu i další čtenáře/širokou veřejnost intenzita prožitků. Výsledným a důležitým prvkem je čtenářský ohlas. V časopise by se měly objevit motivační prvky – rubriky (soutěže o ceny, necenzurované názory – převážně žáků, humor a zábava), které osloví a motivuje čtenáře natolik, aby se v následujících číslech časopisu chtěli dobrovolně a aktivně zapojit při tvorbě se svými autorskými zajímavostmi.

7.2 Školní časopis BUBLANINA ZŠ Bánov

Školní časopis vychází jako měsíčník od listopadu roku 2002. Šéfredaktorem časopisu je učitel hudební výchovy. Redakční radu tvoří dvanáct chlapců a děvčat sedmého až devátého ročníku.

Čtenář po nahlédnutí do časopisu Bublanina dle našeho názoru je mile potěšen kreativitou tvorby časopisu. Grafická image je na vysoké úrovni a pro mnohé školy vzorem pro naplnění svých představ o tvorbě školního časopisu. Celkový dojem působí silnou kreativitou žáků a pedagogů na ZŠ Josefa Bublíka v Bánově.

Úvodní strana časopisu obsahuje originální název, ročník, číslo, rok vydání a upoutávky pro čtenáře časopisu. Na následujících stranách nás zaujme aktuální dění aktivit na Základní škole v Bánově, sloupec šéfredaktora, soutěže školního roku, kvalitní články podepsané autory a

jiné zajímavosti. Pozoruhodné jsou literární a výtvarné pokusy žáků, zábava a poučné komentáře. Další zajímavostí časopisu jsou velmi zajímavé rozhovory a ankety přímo z „ulic“ tamější školy. Anketa je pro další začínající autory velmi dobrou a poučnou ukázkou. Anketa je široká, a proto je více objektivní, provedení velmi efektivní, jelikož jsou otázky přesně formulované, bez zcela otevřených anketních otázek, jsou smysluplné pro výsledné zpracování. Bublanina obsahuje velmi poutavé obrázky a fotografie, originální rozhovory. Stránky časopisu uvádějí i volnější zábavu - vtipy, které doprovází celý obsah časopisu a dostatek žakovských příspěvků. Působí nadmíru vyváženě, poučně. Časopis je bohatý, pestrý a čitelný. Nesmíme opomenout nápaditou tiráž s fotografiemi redakční rady časopisu Bublanina na závěrečné straně tohoto školního časopisu.

7.3 Školní časopis GAG-BEN ZŠ Třebíč

- časopis, který inspiruje, pobaví, informuje.

Časopis GAG-BEN se zrodil roku 1991 na Základní škole v Třebíči. O několik let později se členky redakční rady časopisu zúčastnily projektu „Média tvořivě – Tvorba školního časopisu.“ S ohledem na to, jaké vědomosti žáci školy získali, tak to byl bez pochyby přínosný seminář pro celou redakci. Celá redakce se dozvěděla od zkušených lektorů, jak tvořit školní časopis. Vedení školy bylo pro tvorbu časopisu nakloněno, a proto na základní škole zavedlo povinně volitelný předmět Žurnalistika, v němž žáci získávali bohaté zkušenosti s komunikací s neznámými lidmi, se zpracováním získaného materiálu na počítači a mnoho dalších. Žákům byl dopřán dostatek informací o publicistických žánrech, což bylo pro žáky – budoucí redaktory výhodným krokem pro následující tvorbu školního časopisu.

Časopis je v dnešní době velice kvalitní, bez grafických chyb a stylistických nedostatků. Vychází jako měsíčník, barevně. Pozitivem pro tento školní časopis a redaktory je sponzor. Díky sponzorování může být obálka časopisu barevná. Titulní strana, obsah, úvod je značně podrobný a po přečtení si každý čtenář z časopisu vybere to, co ho zaujme. Nová šéfredaktorka se zmiňuje v úvodu o odchodu bývalé šéfredaktorky na střední školu, také úvodní slovo patří řediteli školy, což zvyšuje prestiž základní školy.

V časopise GAG-BEN jsou zahrnuty informace ze života školy a města Třebíč, informace týkající se kultury, života kolem nás, přírody, sportu, hobby, zábavy. Školní časopis GAG-BEN má hodnotnou jazykovou a typografickou úpravu, což souvisí se spoluprací s vedením základní školy.

Články jsou uspořádány do sloupců, jsou psány jedním druhem písmem, proto na čtenáře působí velmi úhledně, ne rušivě. Poutavé jsou pro čtenáře články z rubriky Kultura, z čehož lze usoudit, že žáci Základní školy v Třebíči mají dostatek kulturního vyžití ve všech oblastech. Žáci se věnují hudbě, tanci, moderování, navštěvují kina. Po shlédnutí představení se věnují například recenzím.

Ukázka z časopisu GAG-BEN:

Protektor

Film se odehrává v letech 1938 – 1942 a začíná záběrem na hereckou scénu židovské herečky Hany. Její kariéra je teprve v plenkách, ale všichni tuší, že z ní bude uznávaná herecká hvězda. Mezitím ji láká její židovský spoluherec, aby spolu odjeli do zahraničí, kde si může nově vybudovat dlouholetou kariéru. Ona odmítne a odchází se slovy: „Emila neopustím, všechno to, co se říká, je blbost.“

Naše názory:

Film sám o sobě byl skvěle natočený. Hudba byla z dnešní doby, ale zcela zapadala do tehdejší doby. Herecké výkony byly úctyhodně zahrané. Dávaly pocit, že herci dobu zažili.

Film se nám velice líbil, jak jeho děj, tak jeho herecké obsazení. Film byl velmi dobře zpracován. Díky skvělému výkonu herců jsme se všichni vžili do těžké doby 2. světové války. Film na nás velmi zapůsobil, a také nám přiblížil, jak se asi cítili Židé v tomto krutém režimu. Hudba byla velmi výstižná. Nahrála ji skupina MIDI LIDI, která dodávala filmu atmosféru. Po zhlédnutí filmu jsme se všichni shodli, že bychom v této době rozhodně žít nechtěli. Doufáme, že už nikdy v českých budoucích letech taková doba nenastane.

Autor: žáci IX. C

(úryvek z pokusu o recenzi)

Pokus o recenzi žáků z deváté třídy působí zdařile, nejprve se věnovali stručnému obsahu filmu, poté navázali samotnou recenzi, vyslovili své názory a celkové hodnocení k filmu Protektor. Velkým přínosem v časopise GAG-BEN jsou i zprostředkované rozhovory se

známými lidmi jako s kreslířem Štěpánem Marešem.

Jak je vidět z časopisu, tak žáci dané školy realizují poznávací zájezdy po celé Evropě, o kterých poutavě píší ve svých člancích. V rámci celkového zhodnocení časopisu GAG-BEN hodnotíme časopis jako nadměru kvalitní školní časopis z důvodu využití při výuce českého jazyka, jako kvalitní náplň či prostředek. Vzhledem k přístupu a zkušenostem redakční rady je školní časopis pro čtenáře hodnotným zdrojem k získávání informací o dění základní školy a jejich žáků. Školní časopis neopomíná základní doménu, což jsou autorské příběhy, reportáže o škole, žácích zdejší základní školy.

7.4 Časopis PUZZLE ZŠ Třešť

- Školní časopis pro II. stupeň ZŠ

Školní časopis Puzzle vydávají žáci ZŠ v Třešti ve spolupráci s paní učitelkou. Časopis je vydáván měsíčně, barevně.

Z našeho hlediska se jeví jako graficky i obsahově zvládnutý. Školní časopis po formální stránce obsahuje úvodní stranu s názvem, úvod, tiráž. Vnitřní uspořádání a celkové sestavení časopisu je přehledné a logické vzhledem k uspořádání připravených příspěvků.

Úvod popisuje vše, co časopis po formální stránce obsahuje. Časopis se skládá z článků podepsaných autory – žáky školy, ze zajímavých rozhovorů, hodnocení žákovských prací, zajímavostí ze světa, školy, články jinýma očima, jako jsou například rozhovory učitelů základní školy. Dále časopis obsahuje tipy na výlety, zábavu – anekdoty, kulturu a historii. V neposlední řadě v časopisu Puzzle jsou poučné příspěvky – články, se zajímavým a originálním názvem například „*Sebepoškozování – nová móda, nebo závažný problém?*“, nebo také výchovně vzdělávací článek zaměřený na šikanu.

Příspěvky v časopise s aktuální tematikou jako je zdraví a bezpečí žáků poukazují na dnešní život mladých lidí. Domníváme se, že redakční rada si těmito články a příspěvky dostatečně získává další čtenáře z řad vrstevníků.

Další předností časopisu jsou ankety žáků a reálné rozhovory, například stálá rubrika „Profil sportovce“, ve které pokaždé odpovídají na předem připravené otázky známí sportovci třebské základní školy.

Ukázka: Část rozhovoru se žákem sedmé třídy na téma Profil sportovce

Jakým sportům se věnuješ?

Hodně sportů mě baví, ale závodně se věnuji jen volejbalu, basketbalu a fotbalu. (Ještě taky rybaření jestli se to tak dá brát...)

Jak ses k němu dostal?

Třeba na tělocviku mě to začalo bavit, a proto to dál provozuji.

Máš nějaké úspěchy?

Nejstarší je Hra o postup do vyšší soutěže v přípravce (fotbal).

Mínulý rok jsem doběhl první v Přespolním běhu v Jihlavě (okres).

A nejčerstvější je druhé místo v běhu v Novém Městě na Moravě. Jinak se docela dobře umísťuji na školních olympiádách.

Celoživotní přání?

Nevím, co by si měl kluk mého věku přát, snad být super hrdina...(smích). Chtěl bych se věnovat nějakému sportu bez zranění a být v něm dobrý....

Ukázkový rozhovor poukazuje na jasné a k dané tematice vhodně formulované otázky. Vzhledem k věku tázaného sportovce je rozhovor dobrou ukázkou pro zpracování kvalitních žákovských rozhovorů.

Celkový dojem obsahu pro čtenáře časopisu Puzzle je výchovný a disponuje z velké části osobitými a neobvyklými rubrikami. Jediná slabina a vada, která se v časopise vyskytla je chybějící část, a to zábavná rubrika, která má mladé čtenáře pobavit – kvízy, anekdoty, soutěže o zajímavé a hodnotné ceny a jiné.

8 SROVNÁNÍ ANALYZOVANÝCH ŠKOLNÍCH ČASOPISŮ ZŠ

Školní časopisy GAG-BEN, PUZZLE, BUBLANINA a časopis základní školy v Brodku u Konice (bez názvu) jsou svým obsahem odlišné, různorodé. Každý jednotlivý časopis se něčím liší a něco jiného upřednostňuje. Vše při tvoření školních časopisů záleží na úrovni, zájmu redakční rady a učitelů, na technickém vybavení základních škol.

Při sledovaném srovnání vybraných školních časopisů z hlediska grafického zpracování si nejlépe vedl časopis GAG-BEN poté časopis PUZZLE. Redakční rada obou zmíněných časopisů pracuje s výpočetní technikou, která je na dobré úrovni. Tento výsledek není překvapivý, jelikož časopis GAG-BEN má svého sponzora. Některé stránky školního časopisu BUBLANINA jsou také graficky dobře zpracované. Ve sledování kreativity a originality časopisů kladně hodnotíme časopis PUZZLE, GAG-BEN, BUBLANINA. Na první pohled mají opravdu zajímavou obálku, působivé rubriky z vnitřního prostředí školy. Také bychom vyzdvihli časopis PUZZLE pro jeho originalitu, jelikož obsahuje i příspěvky s aktuální tematikou, týkající se problémového života mládeže. Právě takové rubriky jsou hodnotou školního časopisu. Časopis GAG-BEN a BUBLANINA patří na první místa analyzovaných časopisů za kreativitu a originalitu. Časopis PUZZLE a GAG-BEN mají dobrou úroveň jazyka a pravopisu. K těmto školním časopisům neodmyslitelně patří i vyšší hodnocení týkající se informačního dosahu, naopak časopis BUBLANINA informuje čtenáře pouze o životě a zábavě školy a působí jako celek uzavřeně. Ostatní zmiňované školní časopisy jsou čtenářům více otevřené a obsahují větší množství rubrik i ze života kolem. Na rozdíl od nich, školní časopis žáků základní školy Brodek u Konice je slabý po stránce zajímavosti a informovanosti.

Typografická úprava školních časopisů GAG-BEN, PUZZLE a BUBLANINA je propracovanější ve srovnání se školním časopisem žáků z Brodku u Konice.

Z analyzovaných časopisů kladně hodnotíme úroveň fotografií a obrázků, které působí na mladého čtenáře velice poutavě a v důsledku poutavosti časopis získá širší okruh svých čtenářů. Z této oblasti se umístil na nejvyšší pozici časopis GAG-BEN a BUBLANINA.

V následující tabulce je přehlednější srovnání analyzovaných časopisů, které jsou hodnoceny podle našich vlastních názorů známkami 1 – výborná úroveň, 2 – chvalitebná úroveň, 3 – dobrá úroveň, 4 – dostatečná úroveň.

Časopis	Grafické zpracování	Originalita, kreativita	Pravopisná a jazyková úroveň	Informační obsah	Úroveň fotografií a obrázků
Časopis ZŠ Brodek u Konice	3	3	3	4	2
BUBLANINA ZŠ Bánov	1	1	2	2	1
GAG-BEN ZŠ Třebíč	1	2	1	1	1
PUZZLE ZŠ Třešť	2	1	1	1	2

Podle našeho názoru nejvíce upoutá čtenáře časopis GAG-BEN a PUZZLE, poté školní časopis BUBLANINA a na posledním místě by obstál ve všech hodnocených bodech školní časopis žáků Základní školy v Brodce u Konice.

9 VYUŽITÍ ŠKOLNÍHO ČASOPISU V HODNINÁCH ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Využití školního časopisu je nejčastější v hodinách českého jazyka, kde učitelé mají mnoho možností, jak ve výuce s časopisem, jako informačním materiálem školy, pracovat. Český jazyk je natolik rozmanitý, že časopis lze uplatnit ve všech oblastech – v literární, kde se žáci učí například vyprávět obsah pohádek, knih, nebo popisovat určitý děj, gramatické (mluvnické), kde žáci mohou procvičovat pravopis, rozvíjet svoji slovní zásobu a především v oblasti slohové, kde je využití nad míru pestré.

Využití časopisu mohou učitelé prosadit i v dalších hodinách, závisí vše na vazbě vyučovacích hodin při tvorbě, na samotné kooperativní činnosti žáků, kteří se chtějí takových projektů účastnit. Pokud je reálná kvalitní spolupráce z řad vrstevníků a učitelů základních škol je to smysluplnější a důmyslnější činnost, než samostatné slohové práce a jiné povinné činnosti při výuce, které nejsou mnohdy pro žáka zajímavé. Takový projekt tvorby žáků ZŠ je přirozeným krokem nebo postupem při plnění kompetencí v dnešním ŠVP, který je součástí moderního vzdělávání. Při zaměření naplnění kompetencí v českém jazyce nesmíme opomenout i další tvůrčí metody pedagoga, které může uplatnit při tvorbě školního časopisu, vše záleží na kreativitě samotného učitele a vědomostech a znalostech kolektivu tříd.

Konkrétní využití časopisu ve slohu

Příklady:

- *Motivační hra s obrázky*

Žáci ze starších čísel svého školního časopisu vystříhnout různé obrázky a fotografie. Učitel každému žákovi rozdá stejný počet obrázků, které bude mít za úkol popsat. Poté žáci odevzdají obrázky učiteli, který je předloží na viditelné místo. Postupně každý žák říká svoje popisy, ostatní se snaží poznat, o kterých obrázcích se jedná. Ten žák, který podle popisu uhádne co největší počet obrázků, vítězí.

Žáci se učí tvořit slohový útvar popisný, rozvíjí si slovní zásobu a zdokonalují své komunikační dovednosti.

- *Hra na žurnalistu*

Žáci dostanou od učitele za úkol vymyslet a následně napsat na papírky otázky, na které by se chtěli zeptat významné osobnosti. Učitel žakovské náměty na otázky vybere a žáci si losují možné otázky, na které se snaží co nejbystřeji odpovědět. Vítězí ten, jehož odpověď bude nejoriginálnější a vhodná k dané otázce.

Žáci se učí jazykové pohotovosti, rozvíjí slovní zásobu a zlepšují svůj mluvený projev.

- *Poznávání publicistických útvarů – KRITIKA a RECENZE*

Žáci si podle svého vlastního uvážení vyberou ze školního časopisu článek, který je na první pohled zaujme. Žáci mají za úkol článek zhodnotit (co je obsahem, o jaký článek se jedná, jaké jazykové prostředky autor užívá, co je dobré, špatné). Učitel dá žákům určitý čas na přečtení a přípravu si recenze. Po uplynutí limitu žáci hodnotí článek před celou třídou bez použití vlastních poznámek.³¹

Využití časopisu v mluvnici

Příklady:

- *Procvičování větných členů*

Učitelka zvolí jeden článek z časopisu, ve kterém se žáci budou snažit najít co nejvíce podmětů, přísudku, předmětů, přívlastků a jiných větných členů.

MISS POUPE

Ve středu 30. března 2010 proběhla po devíti letech opět volba nejkrásnější dívky bánovské školy ve věku od 6 do 9 let. K nápadu došlo před lety ve třídě páté, kde jsem učila. Byl to spontánní nápad, kterého se chopily děti a samy soutěž pro mladší spolužáky připravily. Darovaly dětem své korunky a domluvily kytku u paní Kořicové, dokonce jsme vařili pro vítězky pudingové dorty dopoledne v kuchyňce...

(ukázka článku z analyzovaného časopisu BUBLANINA)

---

³¹ Dostupné na: <http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/274/K-VYUCE-PUBLICISTICKEHO-STYLU.html/> (pozměněno autorkou práce)

- *Věty vedlejší*

Žáci si zvolí článek, ve kterém hledají souvětí, následně určují vedlejší věty.

Pepíček loudí: „ Maminko, můžu jít na dvorek poslouchat, jak tatínek vyměňuje pneumatiku?“
(ukázka z časopisu BUBLANINA)

Využití časopisu v literatuře

Příklady:

- Učitel vybere z časopisu zajímavé nadpisy článků a žáci mají za úkol, napsat co nejlepší příběh na vybrané nadpisy.

Noc s Andersenem/v ulicích Bánova/ den na ruby/ král odchází

(nadpisy článků z časopisu BUBLANINA)

- Učitel podle svého uvážení vybere z časopisu článek a žáci mají za úkol, říci pěti věty o čem článek (příběh) pojednává.

Díky školnímu časopisu mohou žáci procvičovat vše, co obsahují osnovy dané školy, které právě probírají.

III. ZÁVĚR

Bakalářská práce nazvaná Školní časopis a školní vzdělávací program se zaměřením na analýzu vybraných školních časopisů se zabývá projektem „Školní časopis“ a dokumentů, z nichž samotný projekt vychází. Práci jsem rozdělila na dvě části a to na část teoretickou a praktickou. Cílem teoretické části bylo seznámení se základními poznatky nových kurikulárních dokumentů – rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání a školní vzdělávací program pro základní vzdělání se zaměřením na školní časopis. Blíže jsem charakterizovala vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace a průřezové téma Mediální výchova, jelikož jsou tyto bloky úzce spjaty se školním časopisem. Dále jsem přiblížila obecné teoretické poznatky o školním časopise.

V druhé části, teoretické, jsem se zaměřila na analýzu školního vzdělávacího programu základní školy v Brodku u Konice, ze kterého vychází tvorba školního časopisu, které jsem analyzovala společně s dalšími časopisy základních škol z hlediska jejich poutavého obsahu, dostatečného formálního zpracování a celkového dojmu pro čtenáře. Součástí práce je celkové srovnání analyzovaných školních časopisů a ukázka praktických příkladů, jak lze školní časopis uplatnit v hodinách českého jazyka a literatury. Podle mého názoru by měla být tvorba školního časopisu nedílnou součástí školního vzdělávacího programu. Jsem přesvědčena, že hodnotou a výsledkem školního časopisu je dobrá spolupráce žáků se spoluprací pedagogů a zároveň i dobrá příležitost pro prolínání plnění klíčových kompetencí školního vzdělávacího programu. Díky této práci jsem se seznámila s dokumenty, které jsou závazné pro dnešní vzdělávání, také pro mě velkým přínosem byla analýza jednotlivých časopisů, ve kterých jsem alespoň v malé míře poznala tvorbu samotných žáků.

Svoji práci bych ukončila mottem: „Školní časopis – přirozený krok či metoda v dnešním školním programu jako součást moderního vzdělávání“.

IV. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

BARTÁK, M. *Nový slovník cizích slov pro 21. století*. 1 vyd. Praha : Plot, 2008. 367 s. 978-80-86523-89-7.

BARTOŠEK, J. *Základy žurnalistiky*. 1 vyd. Zlín : Univerzita Tomáše Bati, 2002. 109 s. ISBN 80-7318-059-6.

BARTOŠEK, J. *Žurnalistika a škola*. 2. vyd.: Frýdek Místek: Václav Daněk, 2010. 207s. ISBN 978-80-254-6459-5.

ČECHOVÁ, M. *Komunikační a slohová výchova*. 1 vyd. Praha : ISV, 1998. 226 s. ISBN 80-85866-32-3.

DOLEŽAL, T. *Školní vzdělávací program pro Vaši školu*. Brno : Lužánky - středisko volného času Brno v nakl. Mravenec, 2008. 77 s. ISBN 978-80-86994-63-5.

DVOŘÁK, K. *Jazyk jako prostředek komunikace*. 1 vyd. České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2004. 80 s. ISBN 80-86708-04-7.

FRANK, T. *K mediální výchově*. 1.vyd. Praha : Občanské sdružení SPHV, 2008. 120 s. ISBN 978-80-904187-4-5.

HAUSER, P. *Didaktika českého jazyka pro 2. stupeň ZŠ*. Brno: Masarykova univerzita, 2007. 137 s. ISBN 978-80-210-4244-5.

Kolektiv autorů Lingea, *Školní slovník českých synonym*. 1 vyd. Brno : Lingea, 2010. 320 s. ISBN 978-80-87062-87-6.

KOŠTÁLOVÁ, H. *Školní vzdělávací program krok za krokem*. Praha : Dashöfer, 2005. ISBN 1801 8149.

NAVRÁTILOVÁ, S. *Základy žurnalistiky pro redaktory studentských časopisů*. 1 vyd. Svatava: Azus Březová, 2004. 66s. ISBN 80-903331-4-1.

RUTOVÁ, Nina a kol. *Média tvořivě – Metodická příručka mediální výchovy*. 1. vyd. Kladno: Aisis, 2008. 323 s. ISBN 978-80-904071-1-4.

WOJNAR, P. *Jak se dělá školní časopis aneb školní časopisy pod lupou*. 1. vyd. Olomouc: Přírodovědecká fakulta, 1999. 38 s.

Internetové zdroje

Rámcový vzdělávací program [online]. 2007 [cit. 2011-02-22]. Vzdělávací oblasti. Dostupné na: <http://www.vuppraha.cz/wp-content/uploads/2009/12/RVPZV_2007-07.pdf>.

Rámcový vzdělávací program [online]. 2007 [cit. 2011-01-04]. Jazyk a jazyková komunikace. Dostupné na: <http://www.vuppraha.cz/wp-content/uploads/2009/12/RVPZV_2007-07.pdf>.

Čtenářská gramotnost a projektové vyučování [online]. 2010 [cit. 2011-03-04]. Mediální výchova. Dostupné na: <<http://www.ctenarska-gramotnost.cz/kategorie/medialni-vychova>>.

Metodický portál [online]. 2004 [cit. 2011-03-04]. Koučování při tvorbě školního časopisu. Dostupné na: <<http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/1869/KOUCOVANI-PRI-TVORBE-SKOLNIHO-CASOPISU.html/>>.

Metodický portál [online]. 2005 [cit. 2011-05-20]. K výuce publicistického stylu. Dostupné na: <<http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/274/K-VYUCE-PUBLICISTICKEHO-STYLU.html/>>.

Metodický portál [online]. 2006 [cit. 2011-04-21]. Proč potřebujeme mediální výchovu. Dostupné na: <<http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/540/PROC-POTREBUJEME-MEDIALNI-VYCHOVU.html/>>.

Metodický portál [online]. 2011 [cit. 2011-05-30]. Čtenářská gramotnost. Dostupné na: <<http://clanky.rvp.cz/clanek/o/z/12419/CTENARSKA-GRAMOTNOST-%C2%80%93-UVOD.html/>>.

Metodický portál [online]. 2008 [cit. 2011-06-03]. Řečové a komunikační cvičení. Dostupné na: <<http://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/1908/RECOVA-A-KOMUNIKACNI-CVICENI.html/>>.

Analyzované zdroje

Školní časopis ZŠ T. G. Masaryka Brodek u Konice. Rok 2009, číslo 1. Dostupné na: [Dostupné na: http://www.zsbrodekukonice.cz/dokumenty/casopis.pdf](http://www.zsbrodekukonice.cz/dokumenty/casopis.pdf)

Školní časopis BUBLANINA ZŠ Bánov. Rok 2010, číslo 5. Dostupné na: http://www.ctenarska-gramotnost.cz/wp-content/files/bublanina_2009_duben_zs_banov.pdf

Školní časopis GAG-BEN ZŠ Třebíč. Rok 2010, číslo 1. Dostupné na: http://www.zsbenesova.cz/gagben/storage/1292882627_sb_gagben_11_2010.pdf

Školní časopis PUZZLE ZŠ Třešť. Rok 2009, číslo 1. Dostupné na: http://www.ctenarska-gramotnost.cz/wp-content/files/puzzle_2009_rijen_zs_trest.pdf

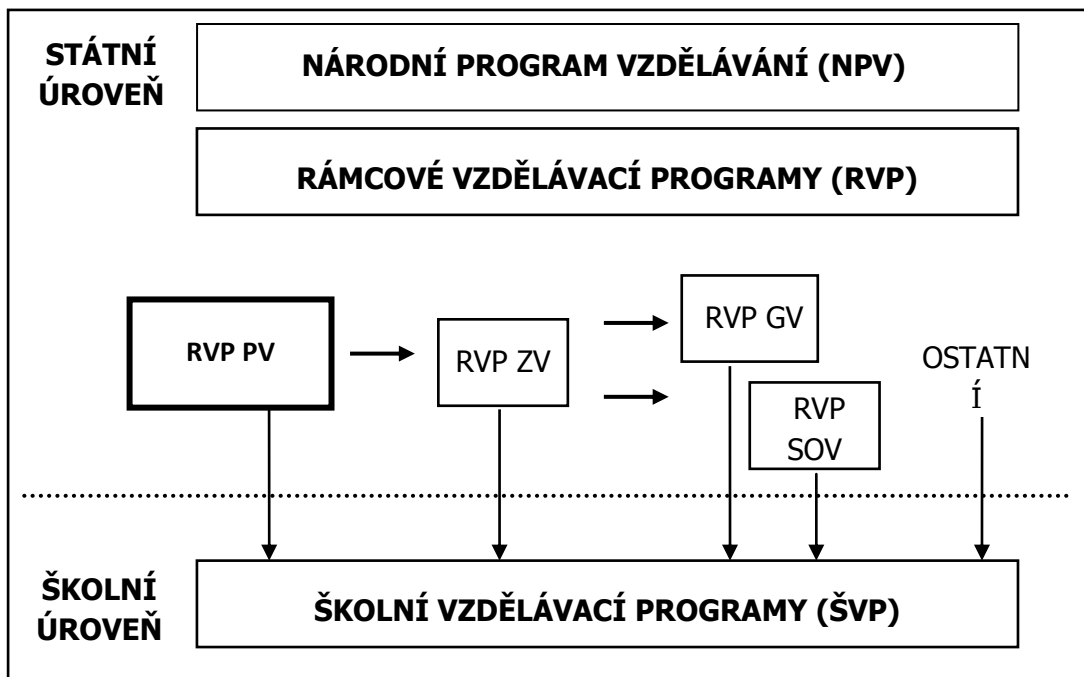
Školní vzdělávací program ZŠ T.G. Masaryka Brodek u Konice. Dostupné na: <http://www.zsbrodekukonice.cz/dokumenty/SVP%20Brodek%20u%20Konice.pdf>

V. SEZNAM PŘÍLOH

1. Systém kurikulárních dokumentů
2. Klíčové kompetence
3. Školní časopis ZŠ T.G. Masaryka Brodek u Konice
4. Školní časopis GAG-BEN ZŠ Třebíč
5. Školní časopis BUBLANINA ZŠ Bánov
6. Školní časopis PUZZLE ZŠ Třešť

Příloha č. 1

System kurikulárních dokumentů³²

³² Dostupné na: <http://www.scio.cz/skoly/rvp/odstavec.asp?odstavecID=1060>.

Příloha č. 2

Klíčové kompetence³³

KOMPETENCE K UČENÍ

Na konci základního vzdělávání žák:

- vybírá a využívá pro efektivní učení vhodné způsoby, metody a strategie, plánuje, organizuje a řídí vlastní učení, projevuje ochotu věnovat se dalšímu studiu a celoživotnímu učení
- vyhledává a třídí informace a na základě jejich pochopení, propojení a systematizace je efektivně využívá v procesu učení, tvůrčích činnostech a praktickém životě
- operuje s obecně užívanými termíny, znaky a symboly, uvádí věci do souvislostí, propojuje do širších celků poznatky z různých vzdělávacích oblastí a na základě toho si vytváří komplexnější pohled na matematické, přírodní, společenské a kulturní jevy
- samostatně pozoruje a experimentuje, získané výsledky porovnává, kriticky posuzuje a vyvozuje z nich závěry pro využití v budoucnosti
- poznává smysl a cíl učení, má pozitivní vztah k učení, posoudí vlastní pokrok a určí překážky či problémy bránící učení, naplánuje si, jakým způsobem by mohl své učení zdokonalit, kriticky zhodnotí výsledky svého učení a diskutuje o nich

KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

Na konci základního vzdělávání žák:

- vnímá nejrůznější problémové situace ve škole i mimo ni, rozpozná a pochopí problém, přemýšlí o nesrovnalostech a jejich příčinách, promyslí a naplánuje způsob řešení problémů a využívá k tomu vlastního úsudku a zkušeností
- vyhledá informace vhodné k řešení problému, nachází jejich shodné, podobné a odlišné znaky, využívá získané vědomosti a dovednosti k objevování různých variant řešení, nenechá se odradit případným nezdarem a vytrvale hledá konečné řešení problému
- samostatně řeší problémy; volí vhodné způsoby řešení; užívá při řešení problémů logické, matematické a empirické postupy

---

³³Tupý, J. *Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání*. 2007 s.14 – 17.

- ověřuje prakticky správnost řešení problémů a osvědčené postupy aplikuje při řešení obdobných nebo nových problémových situací, sleduje vlastní pokrok při zdolávání problémů
- kriticky myslí, činí uvážlivá rozhodnutí, je schopen je obhájit, uvědomuje si zodpovědnost za svá rozhodnutí a výsledky svých činů zhodnotí

KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ

Na konci základního vzdělávání žák:

- formuluje a vyjadřuje své myšlenky a názory v logickém sledu, vyjadřuje se výstižně, souvisle a kultivovaně v písemném i ústním projevu
- naslouchá promluvám druhých lidí, porozumí jim, vhodně na ně reaguje, účinně se zapojuje do diskuse, obhajuje svůj názor a vhodně argumentuje
- rozumí různým typům textů a záznamů, obrazových materiálů, běžně užívaných gest, zvuků a jiných informačních a komunikačních prostředků, přemýšlí o nich, reaguje na ně a tvořivě je využívá ke svému rozvoji a k aktivnímu zapojení se do společenského dění
- využívá informační a komunikační prostředky a technologie pro kvalitní a účinnou komunikaci s okolním světem
- využívá získané komunikativní dovednosti k vytváření vztahů potřebných k plnohodnotnému soužití a kvalitní spolupráci s ostatními lidmi

KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ

Na konci základního vzdělávání žák:

- účinně spolupracuje ve skupině, podílí se společně s pedagogy na vytváření pravidel práce v týmu, na základě poznání nebo přijetí nové role v pracovní činnosti pozitivně ovlivňuje kvalitu společné práce
- podílí se na utváření příjemné atmosféry v týmu, na základě ohleduplnosti a úcty při jednání s druhými lidmi přispívá k upevňování dobrých mezilidských vztahů, v případě potřeby poskytne pomoc nebo o ni požádá
- přispívá k diskusi v malé skupině i k debatě celé třídy, chápe potřebu efektivně spolupracovat s druhými při řešení daného úkolu, oceňuje zkušenosti druhých lidí, respektuje různá hlediska a čerpá poučení z toho, co si druzí lidé myslí, říkají a dělají

- vytváří si pozitivní představu o sobě samém, která podporuje jeho sebedůvěru a samostatný rozvoj; ovládá a řídí svoje jednání a chování tak, aby dosáhl pocitu sebeuspokojení a sebeúcty

KOMPETENCE OBČANSKÁ

Na konci základního vzdělávání žák:

- respektuje přesvědčení druhých lidí, váží si jejich vnitřních hodnot, je schopen vcítit se do situací ostatních lidí, odmítá útlak a hrubé zacházení, uvědomuje si povinnost postavit se proti fyzickému i psychickému násilí
- chápe základní principy, na nichž spočívají zákony a společenské normy, je si vědom svých práv a povinností ve škole i mimo školu
- rozhoduje se zodpovědně podle dané situace, poskytne dle svých možností účinnou pomoc a chová se zodpovědně v krizových situacích i v situacích ohrožujících život a zdraví člověka
- respektuje, chrání a ocení naše tradice a kulturní i historické dědictví, projevuje pozitivní postoj k uměleckým dílům, smysl pro kulturu a tvořivost, aktivně se zapojuje do kulturního dění a sportovních aktivit
- chápe základní ekologické souvislosti a environmentální problémy, respektuje požadavky na kvalitní životní prostředí, rozhoduje se v zájmu podpory a ochrany zdraví a trvale udržitelného rozvoje společnosti

KOMPETENCE PRACOVNÍ

Na konci základního vzdělávání žák:

- používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení, dodržuje vymezená pravidla, plní povinnosti a závazky, adaptuje se na změněné nebo nové pracovní podmínky
- přistupuje k výsledkům pracovní činnosti nejen z hlediska kvality, funkčnosti, hospodárnosti a společenského významu, ale i z hlediska ochrany svého zdraví i zdraví druhých, ochrany životního prostředí i ochrany kulturních a společenských hodnot
- využívá znalosti a zkušenosti získané v jednotlivých vzdělávacích oblastech v zájmu vlastního rozvoje i své přípravy na budoucnost, činí podložená rozhodnutí o dalším vzdělávání a profesním zaměření
- orientuje se v základních aktivitách potřebných k uskutečnění podnikatelského záměru a k jeho realizaci, chápe podstatu, cíl a riziko podnikání, rozvíjí své podnikatelské myšlení

³⁴ Dostupné na: <http://www.zsbrodekukonice.cz/dokumenty/casopis.pdf>

Mikuláš

Čerti letos pěkně postrašili. Ale Mikuláš ten rozdával a rozdával.
Ve škole byli děti hodný a tak si čerti teklí, strach je moc nebudeme.
A tak jim dali balíčky plný sladkostí.

Postupovali na obecní úřad. Kde byli zdřevem, když jim někdo nečetl básničku.
Ale potom si to vybrali na 3. třídě. Kde jedno zlobivé děvčátko nic neumělo a
tak se rozhodli ho odnést daleko za hory!!

Pak ji, ale poslušně vrátit nazpět. A pokračovali na 1. třídu. Ano tam byl
jeden velký kluk. Řekl, byl postrašen a upadl do pláče. No bylo mi ho líto.
A pak se už šlo po třídách.

6. třída to bylo taky sranda. V tichni byli odneseni i na pána učitele se
chystali. Ale nakonec byl jen umazaný od sazí. Pokračovali jsme se
svě plavbě, až jsme propluli celou školou.

**A tak jsme se vydali na cestu po vesnici. Obešli jsme
zdravotní středisko, a pak hurá do školy na velký úklid.**

Historie naší školy

Potřeba školy měšťanské byla tak naléhavá, že i Němci pomysleli na vybudování své školy německé v Brodsku a nebo ve Skřípově. Proto byl na začátku roku 1923, utvořen přípravný výbor. A tak díky vlivným osobám školních inspektorů a ministra školství byla škola povolena. Škola byla otevřena počátkem školního roku 1923 a to dvěma třídami, a to pro Brodek a okolí. Ve Brodsku nebyly volné místnosti a proto byla škola přemístěna přechodnou dobu do Jednova. Prvním ředitelem byl Eman Štorkán. Tenkrát bylo do první třídy zapsáno 34 chlapců a 16 dívek, do druhé třídy 23 chlapců a 19 dívek celkem tedy 92 žáků...

Umístění školy v Jednově nevyhovovalo a tak se začalo přemýšlet o stavbě školy v Brodsku u Konice, který dříve býval středem H. Štěpánova Pohory, Skřípová, Bukové, Kořence, Benešova a Usobma. Mohla pomoci jen stavba nové budovy v Brodsku, což se stalo roku 1926. Nová budova v Brodsku u Konice byla slavnostně otevřena 6.9.1926 velkými oslavami, které tu dosud nikdo nezažil. Pokračování v dalším čísle.....

Brodek u Konice

Počet obyvatel: 946 (2006)

Rozloha: Rozloha obce je asi 14,15 km². Území patří k nejvyšší části Dražanské vrchoviny, rozkládající se na západní části okresu Prostějov a kraje Olomouc.

Nejznámější firmy v Brodku: Zatloukalová Miloslava-Výroba a zpracování přírodních materiálů.

Podhorná Jarmila-Výroba bylinných tinktur.

V Brodku převládá Oděvní průmysl. Ale i strojírenský průmysl, např. Preciosa.

Od roku 2008 jsou mezi obcemi Brodek u Konice a Horní Štěpánov. Postaveny větrné elektrárny. V obci najdeme: Farrův kostel svatého Petra a Pavla, Krucifix za kostelem, Kapličku v obci

Kultura v obci: se tradičně pořádají různé poutě, karnevaly, plesy, školní akademie, slaví se Den matek, Mikuláš, oblíbené jsou vánoční koncerty, velikonoční a vánoční prodejní výstavy.

V obci je řada příležitostí ke sportovnímu vyžití (především různé míčové hry).

Ve Lhotě u Konice je možnost navštívit jízdárnu ARKA.

V místní knihovně je k dispozici veřejný internet.

Větrné elektrárny

firma: „Preciosa“

kostel svatého Petra a Pavla

výroba bylinných tinktur: „Naděje“

Obec Hrochov

Hrochov je velmi malá obec, ale krásná. Naše obec má přibližně 240 obyvatel a taky plno chalupářů. S naší vesnicí sousedí tyto obce: Lipová, Jednov a Seč. V Hrochově se nachází obchod, hospoda a taky německá firma Kids Promotion přezdívaná „Bavárka“ kde se vyrábí reklamní letáky apod. např: pro německou leteckou společnost Lufthanza. Uprostřed obce se nachází kaplička, rybník a památník. V Hrochově není škola. Děti navštěvují základní školu v Lipové a v Brodku u Konice. Starostkou naší obce je paní Martina Karkošková, která se snaží pro naši obec dělat co nejvíce. Myslím že obec Hrochov je velmi útulná a v okolí je nádherná příroda a plno lesů.

Autor: Jiří Trunda

← rybník „Zlatá louže“

← místní kaplička

← pohled na zasněženou obec

S časopisem za kulturo:

S časopisem za kulturo:

Středa 23.12.2009	Náměstí Brodek u Konic v 17:00	<u>Vánoční xpirní koled u stromčím</u>	Puně,čaj,cukrovi zdarma!!! Přijďte si zaspávat!!!
Středa 23.12.2009	Kino Boskovice	<u>Ať žij syni</u>	Vstupné:70Kč
Čtvrtek 31.12.2009	Kino Boskovice	<u>2 Bobule</u>	Vstupné:75Kč
Neděle 27.12.2009	Kino Boskovice	<u>Zoufalec</u>	Vstupné:70Kč

Rozhovory

Paní učitelka Mgr. Karla Marcinková

Paní učitelka na naši otázku:

Co říkáte na tuto školu odpověděla:Škola je velice pěkně vybavená jsou tu hodní žáci a velice ochotně spolupracují. Jako 2 otázka byla:

Chtěla byste se přestěhovat do Brodku nebo do okolních vesnic?Chtěla bych bydlet na vesnici,ale Olomouc mi zatím vyhovuje kvůli kulturnímu využití.Také je velice spokojená s kolegy říká ,že se snaží dělat maximum,ale ne vždy se to setkává s pochopením žáků.Také jsme se dozvěděli ,že paní učitelce chutnají obědy,ale nemá ráda sladká jídla☹Ale vadí jí ,že si žáci neváží školního majetku.

Další otázka byla:Jaké jste mněla známky?Učení mě ne vždy bavilo, ale snažila jsem se mít co nejlepší známky.Nad čím jsme se velice zasmáli bylo toto:

Bylo vždy vašim snem stát se učitelkou?V dětství sem chtěla být popelářkou, ale později jenom učitelkou.Paní učitelku odmala ve škole bavila čeština .K její profesi jí dovedl středoškolský učitel a záliba ve skautu.

Paní učitelce moc děkujeme ,že byla ochotná udělat s námi rozhovor.V dalším čísle najdete rozhovor s jiným učitelem nabo učitelkou

Autor:Gabriela Korčáková a Michaela Faktorová

Moje malá poezie

Motto: Brodek to je místečko, kam ráda jezdím babičko,
hladí moji dušičku a já tam učím chvíličku..... (p.uč.Fišarová)

Láska

Láska znamená touhu,
naději, víru i strach,
však pro mnohé daleko více,
pro některé je láska jenom prach
či zrnko kukuřice.

Ztráta bez nálezu

Jsem na pohřbu mi nemilém,
já měla jsem tě ráda,
vim, jsi v nebi spanilém
na kterém není vada.
Však vzpomínky všechny budou mě hrát,
nestihl jsi mi říci: Já měj jsem tě rád.
Já tě budu mít vždy v srdci mém,
i když ty máš nebe a já zem.

Moje přání

Moje malé a vroucné přání,
je poletovat celý den bez přestání,
poletovat si jako pták,
je to moje přání, už je to tak
Andělé to dokáží,
proč já bych to nesvedla?
Zemská přitažlivost mi překáží
Co když budu mít křídla?

Autor: Kateřina Pejířová (6.října)

VÁNOCE VE SVĚTĚ-USA

Vánoce patří mezi nejdůležitější období roku pro všechny křesťany. Většina Američanů je věřící, i to je jeden z důvodů, proč je i většina obchodů zavřená. Totéž platí pro všechny státní úřady. Mnoho míst je zavřeno dokonce už den předem.

Křesťané zde slaví Vánoce v souladu s kázáním svých kongregací. Kromě přísných náboženských nařízení, jsou vánoční zvyky, které jsou praktikovány katolíky i nekatolíky. Tak vznikla celá řada ryze amerických tradic.

V žádném období roku se nenakupuje víc, než-li právě o Vánocích. Obchody zažívají již od Děkuvzdání na konci listopadu až do Vánoce skutečné žně. Mnoho věřících si stěžuje, že pravý význam Vánoc je ničen touto komercializací.

Dárky se dávají dětem, členům rodiny, přátelům. Lidem, kteří nám poskytli laskavost, či kolegům ze zaměstnání. Nemusí se vždy jednat o věcný dar. Často lidé pečou sušenky a jimi obdarovávají své blízké, či sousedy.

Během tohoto období Američané ukazují svou štedrost lidem, kteří na tom nejsou tak dobře jako oni sami. Posílají peníze do nemocnic, sirotčinců a charit, které pečují o znevýhodněné občany.

Vánoční výzdoba je velice bohatá, v některých případech nemá daleko ke kýči.. Američané, slavící Vánoce, mají stromeček , živý nebo umělý. Zdobí jej drobnými světly a ozdobami- koule, fetězy z popcornu atd

Jméno Santa Claus vzniklo z holandského pojmenování pro svatého Nicholase ==> Sintaklaas. Ačkoli si jej s sebou holandské imigranti přivezli do USA již v 17. století, nebyl dlouhou dobu významnou postavou. Až spisovatel Washington Irving jej zakomponoval do své knihy v roce 1809, avšak byl stále znám jako svatý Nicholas. Kouřil dýmku, létal ve svém kočáru bez sobů, neměl svůj červený oblek a nebydlel na Severním Pólu. I tak přinášel dětem každý rok dárky. Roku 1863 byl pojmenován Santa Claus. Nezískal jenom nové jméno, ale i svůj oblek, soby a saně.

Autor: Kristýna Javůrková

Tak hotovo! Líbí?

Dědeček Hříbeček v plné kráse.

...třema vrcholíí.

Loupežníci v plné zbroji.

...a byla svatba veliká.

Generálka dopadla na jedničku.

Ivánek na scéně.

Loupežníci přímo v akci.

Kouzelná dvojice: Marfuša s matkou

V lese vyrostla jedlička...

PF 2010

přeje všem 4.třída!

Redakční rada:

Šéfredaktor: Tereza Lišková

Jiří Trunda

Petr Navrátil

Kateřina Jelínková

Gabriela Korčáková

Kristýna Javůrková

Kateřina Pejřová

Michaela Faktorová

Ve spolupráci s p.uč Fišarovou

V Brodku u Konice 22.12.2009

Příloha č. 4

Školní časopis GAG-BEN ZŠ Třebíč³⁵

³⁵ Dostupné na: <http://www.zsbenesova.cz/gagt>

OBSAH

Obsah	
Z obsahu.....	1
Složení redakce.....	1
Úvod	
Slovo šéfredaktora.....	2
Rediřetiské otáčení.....	2
Kultura	
Filmový maraton.....	4
Pokusy o recenzi.....	5
Rozhovor na dálku.....	6
Život kolem nás	
3x Londýn.....	7
Kdybych se byl stal historikem.....	10
Neztrácej čas ztracením času.....	16
Bez přátelství se nejdá žít.....	21
Příroda	
Moje kočička.....	23
Globální oteplování.....	24
Sport	
Ze sportovních utkání.....	25
Baví vás také fotbal?.....	26
Hobby	
PC risko.....	27
Babička, přítel i balík.....	28
Zábava	
Anděl.....	29
Sourčel.....	30

DOMY D.N.E.S.

Vedení školy a redakce časopisu děkují za pomoc při odvozu sběru papíru.
Výtěžek bude využit na pomoc indickému chlapci.

Děkujeme společnosti
MANN+HUMMEL(CZ),
novému sponzoru
našeho časopisu
GAG - BEN!

Díky tomuto sponzorství může být obálka časopisu barvená.

**Redakce časopisu GAG-BEN
děkuje vedení školy za uvolnění a vybavení
místnosti pro redakční činnost.**

GAG-BEN

Vydává: ZŠ Třebíč, Benešova 585, 674 01 Třebíč

www.zabenesova.cz/gagben

Šéfredaktor: Michaela Doležalová

Zastupce šéfredaktora: Kathrin Decknerová

Redaktoři: Lukáš Abraham, Michaela Cahová, Sheila Freyová, Barbora Havlenová, Petr Glaser, Dominik Jeřábek, Karolína Křečková, Eva Kujalová, Renata Lysáková, Jitka Nováková, Terezie Placarová, Petr Reziš, Jana Slámová, Nikola Švecová

Koordinuje: Eva Pokorná

Titul: Alkemi, spol. s r. o.

Sponzor časopisu: společnost MANN+HUMMEL(CZ)

Výtěžek z prodeje časopisu je vždy poslán na vydání dalšího čísla.

Na titulní straně: Snímek z divadelního představení v Royal Albert Hall
Foto: Ivana Jančková

Na zadní straně: Obrázek kreslíře Štěpána Marše

ÚVOD

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři, máme tu další školní rok a s ním nejen plno nových povinností, ale také první číslo časopisu GAG-BEN!

Co se změnilo? Odešli nám „dávající“, nastoupili noví převládci a všichni jsme zase o rok starší. I časopis prošel změnou, začal vycházet s barevnou obálkou, odešla nám naše milovaná šéfredaktorka Kristýna a přibývalo plno mladých a nadaných redaktorů. Jak už jsem se zmínila, Kristýna dnes studuje na střední škole, a proto bylo potřeba, aby někdo převzal její místo. Tu funkci jsem dostala já a jsem opravdu moc ráda. Doufám, že tentěle časopis nezklame a bude mu dobrou šéfredaktorkou.

A co se vlastně událo za ty první dva měsíce nového školního roku? Škola hostila kamarády z Dánka a VIII. B navštívila Německo. Určitě si tedy přehléte, jak návštěva Dánů probíhala i o zahraniční cestě k našim západním sousedům. Jste vás zajímou i další články, které

čekají jen na vás. Některými testy si připomeneme ještě poslední úspěšné akce loňského školního roku a podíváme se, kam zavítali naši redaktori o prázdninách. Příjemně vás překvapí úvod k novému komiksu Jany Slámové. Znamé osobnosti na sebe v rozhovorech pozdravili, což je zajímavé nebo čím se zabývali v mládí. Ani sportovní fanoušci nepřijdou o své stránky a dozvědí se, jakých výkonů na podzim dosáhli jejich spolužáci a kde nás reprezentovali. Začínají se rozjíždět naše nové webové stránky. Budeme také velice rádi, pokud se stanete pravidelnými a aktivními návštěvníky našich webových stránek.

www.zsbseceva.cz/gagben

Staňte se našimi čtenáři, kritiky i dopisovateli!

Přeji všem pěknou zábavu při čtení tohoto čísla.

Michaela Doležalová

Ředitelské okénko

Nechce se mi ani věřit, že už uběhly dva měsíce nového školního roku 2010/2011. Byly to dny naplněné mnoha aktivitami, projekty a soutěžemi, ale zároveň i získáváním nových poznatků a dovedností.

Naši převládci už znají určitě mnoho přímek, mají nové kamarádky a jistě milují své nové paní učitelky. Na začátku září proběhly profilové týdenní pobytové tábory 6. tříd na Jaremkově osadě. Podle ohlasů byly velice úspěšné. Žáci psali o tom, že poprvé spali ve stanu, ječi na kánoi, překonali strach z výšek, naučili se vařit

guláš, poznali lépe své spolužáky a kamarády. Ve stejnou dobu proběhl i pobyt dámských žáků z Rosenvangskolesen Arhus v Třebíči. Spolu s našimi žáky z 9. C prošli nádherný týden ve společných hrách, ekologických a kulturních aktivitách a především se procvičili v tolik potřebné angličtině.

Klára Matoušková, Nikola Vlachová, Šárka Jastřabková z 9. C a Anna Pohoréčnická ze 7. B se spolu s paní učitelkou Ivanou Jastřabkovou zúčastnily desetidenního pobytu na světovém workshopu v Londýně, na kterém se setkala sto třicet dětí z dvaceti osmi zemí celého světa. Na závěr všichni vystoupili s tisícovkou londýnských členů Theatretrain ve světové hudební síni Albert Hall před pěti tisíci diváky.

Proběhly mimolázecké olympiády pro děti z mateřských škol, první společné projekty našich tříd a oddělení mateřských škol, ve kterých rozvíjíte sociální kompetence. Zahájil i 15. ročník Filmového klubu žáků 8. a 9. ročníků. Velice zajímavá byla beseda s Jiřím Černým o divadlech malých forem. Žáci 8. B se zúčastnili výměnného pobytu v německém Großbottwaru. Žáci 9. tříd absolvovali besedy na Úřadu práce a navštívili besedu Dalakta a zahájili tak výběr budoucí střední školy. Při podzimním sběru starého papíru jste nasbírali 9 tun, odevzdali jste myslivcem i velké množství kakanů na přikrmování lesní zvěře.

Na závěr tohoto období proběhl nádherný projekt Krokus, který má připomenout tragické období holocaustu. Během projektu žáci besedovali a paní Docis Grodzanovičovou,

panětnici holocaustu. Na závěr byly vysazeny žluté krokusy v sítnu školy.

Do dalšího předvánočního období vám přeji všem především pohodu, dobrou náladu, zdraví a množství krásných a zajímavých projektů, akcí a zážitků.

Václav Radtke, Jaroslav Dejčl

Z dopisu Raviraje

Moje milé děti ze Základní školy Třebíč. Ahoj! Jak se všichni máte? Zase znovu jsem Váš vděčný Raviraj. Jsem šťastný, že Vám mohu napsat tento dopis. Moje rodina, rodiče, sestry, Ravikala, Rakotših a já jsme v pořádku a zdraví. Doufám, že vy všichni také. Všichni Vám vyjadřujeme lásku a pozdravy. Často na Vás všechny myslíme.

Jsem šťastný, že Vás mohu informovat o tom, že jsem postoupil do druhého ročníku pre-university. Vešl jsem si dobře a zkoušky a zajišťuji jsem si dobré známky. Dobrým výsledkem jsem udělal radost svým rodičům. Do nadcházející školky budu pilně studovat a získám zase dostat dobrých známek. Po školce jsem měl dva měsíce letních prázdnin.

Moc Vám děkuji za to, že mi pomáháte v mém studiu tím, že mi poskytnete požadované věci na mé vzdělání. Nověby si budu pamatovat Vaši velkou pomoc, kterou mi poskytnete v mém životě. Moji rodiče Vám také děkují.

Václav vděčný dítě Raviraj

Velcí i malí ukázali, co umějí

Školní akademie se podle mne velice vydařila. I přesto, že jsem ji viděla až později na DVD, tak mě krásně okouzila.

Akademii zahájilo nejmladší oddělení TS BENE, malé „Obříčky“ a poté následoval křesťanští Póháčky pro hodné prvňáčky, které pro své malé kamarády napsali a ilustrovali žáci 5. A. Celá akademie byla tak trochu v duchu cizích jazyků, většina vystoupení byla v angličtině, němečně nebo v ruštině. Co se týče hudby, nádherně zapívali tři zpěvačky ze Studia POP-HUDBY a s ní sbor nezabílel a potěšil několika kráskami písničkami. Žáci 6.C si připravili pěvecko-taneční vystoupení s názvem „Zachraňte svět“. Na předposlední vystoupení se sál změnil v tělocvičnu a gymnastky ukázaly, co umějí. Na závěr zatancovalo nejstarší oddělení TS BENE „Půlnoční housle“.

Škoda, že při dopoledním vystoupení pro žáky školy někteří žáci nedokázali náležitě ocenit výkony svých spolužáků. Mně se akademie velice líbila a doufám, že i příští rok bude opět tak krásná.

Anne: Michaela Doletalová, VII. C

Připravovala jsem se na zpěv na akademii

Tuto píseň jsem už zpívala dvakrát a hromě mne jsem ji zpackala, a tak jsem si řekla, že to budu pilovat, pilovat a pilovat... Doufala jsem, že mi to k něčemu bude. Jednou nám řekla paní učitelka Šelepová, že budeme trénovat na akademii žilo, kde budu zpívat *Heal the world*. Kdybych napsala, že jsem to trénovala každý den, tak bych asi lhala, ale snažila jsem se aspoň trochu. Prvně jsem se naučila postupně slova... Pak jsem zkusila nejvyšší tóny a už to bylo... No teď jenom dodat: „Doufám, že se vám to líbílo. Jestli ne, tak se vám omlovním, ale myslím, že to tak krásně nebylo...“ Jestli si tu moji píseň chcete zapívat, tak tady máte slova celé písně (já jsem totiž zpívala jen 2 sloky).

There's A Place In
Your Heart
And I Know That It Is Love
And This Place Could
Be Much
Brighter Than Tomorrow
And If You Really Try
You'll Find There's No Need

To Cry
In This Place You'll Feel
There's No Hurt Or Sorrow

There Are Ways
To Get There
If You Care Enough
For The Living
Make A Little Space
Make A Better Place...

Heal The World
Make It A Better Place
For You And For Me
And The Entire Human Race
There Are People Dying
If You Care Enough
For The Living
Make A Better Place
For You And For Me

If You Want To Know Why
There's A Love That
Cannot Lie
Love Is Strong
It Only Cares For
Joyful Giving
If We Try

We Shall See
In This Bliss
We Cannot Feel
Fear Or Dread
We Stop Existing And
Start Living

Then It Feels That Always
Love's Enough For
Us Growing
So Make A Better World
Make A Better World...

Heal The World
Make It A Better Place
For You And For Me
And The Entire Human Race
There Are People Dying
If You Care Enough
For The Living
Make A Better Place
For You And For Me

And The Dream We Were
Conceived In
Will Reveal A Joyful Face
And The World We
Once Believed In
Will Shine Again In Grace
Then Why Do We Keep

Strangling Life
Wound This Earth
Crucify Its Soul
Though It's Plain To See
This World Is Heavenly
Be God's Glow

We Could Fly So High
Let Our Spirits Never Die
In My Heart
I Feel You Are All
My Brothers
Create A World With
No Fear
Together We'll Cry
Happy Tears
See The Nations Turn
Their Swords
Into Plowshares

We Could Really Get There
If You Cared Enough
For The Living
Make A Little Space
To Make A Better Place...

Heal The World
Make It A Better Place
For You And For Me
And The Entire Human Race
There Are People Dying
If You Care Enough
For The Living
Make A Better Place
For You And For Me

Heal The World
Make It A Better Place
For You And For Me
And The Entire Human Race
There Are People Dying
If You Care Enough
For The Living
Make A Better Place
For You And For Me

Heal The World
Make It A Better Place
For You And For Me
And The Entire Human Race
There Are People Dying
If You Care Enough
For The Living
Make A Better Place
For You And For Me

There Are People Dying
If You Care Enough

For The Living
Make A Better Place
For You And For Me

There Are People Dying
If You Care Enough
For The Living
Make A Better Place
For You And For Me

You And For Me
You And For Me
You And For Me
You And For Me
You And For Me

You And For Me(Make a better place)
You And For Me
You And For Me(Head the world we live in)
You And For Me
You And For Me(Save it for our children)...

Autor: Renata Lysáková, VII. C

Proč do Pelhřimova?

Dne 4. června 2010 se všechny tří oddíly TS BENE (jehož součástí jsem i já) společně s doprovodem našich trenérů a paní učitelkou Mírou Kopeckou vydaly směr Pelhřimov.

Proč právě tam? V Pelhřimově se konala taneční přehlídka. Její jsme asi tak hodinku autobusem a když jsme dorazili, zapali nás a my dostali šatnu, která šatnu moc nepřipomínala. Jelikož jsme měli čas, tak nás zajímalo, jak taneční oddíl. Po zkoušce všech tanečnických začala přehlídka. Porota se skládala ze sedmi lidí, přičemž každý hodnotil něco jiného.

Nejlepší „Obličky“ si asi desátí a my ostatní jsme jim drželi palce. Poté následovalo mnoho dalších, než přišel na řadu profesionální oddíl „Nesoustavní“. My nejstarší „Pásoční housle“ jsme šli pár minut po nich. Abych pravdu řekla, měla jsem zájem, abych něco „nezvorala“. Některé jsme udivili jen pár nepatrných chybiček, ale i tak to nestačilo k tomu, abychom dostali nějaké ocenění, avšak jeden tanečník si ocenění odnesl. Při vyhlášení jsme byli naproti a malé „Obličky“ dostali ocenění za synchronizaci pohybu. Jako výhru dostali melosu a hodné propisky, takže i ostatní něco dostali. Cestou zpět jsme výhru oslavili v McDonald's.

Autor: Michaela Doletalová, VII. C

Moderovala jsem koncert kamarádky

Lucie Deabisová byla úspěšnou zpěvačkou naší školy, bohužel už je na střední, ale velice stylově se s touto školou rozloučila. Paní učitelka Fiserová jí umožnila mít vlastní koncert v Divadle pod schody. Lucka mi nabídl, abych celé vystoupení moderovala. Musím říci, že jsem byla velice nervózní, věděla jsem, že na mě kamarádka spoléhá a snažila jsem se ji neklamat.

Týden před koncertem jsme si s Luckou sedly a napsaly společně moderátorské slovo, které mělo celým koncertem diváky provázet. V den D jsem si svůj projev zkusila asi dvacetkrát. Koncert začínal v pět hodin a pravda je, že Lucka měla mnoho fanoušků, kteří jí přišli podpořit. Zpívala mnoho českých i anglických písní, celkově zazpívala dvacítku písníček, z čehož jedna byla s hostem - Mírou Pavlečkovou. Pro hosty bylo připravené i příjemné překvapení. Paní učitelka Smejkalová se nechala přemluvit a zazpívala píseň Někdo má rád. Během koncertu se ze mě začala nervozita vytráčet a já pomalu začínala být klidná. Lucinka sklídala na konci koncertu veliký potlesk a dostala několik kytiček, které si za svůj výkon rozhodně zasloužila. Pak Lucka poděkovala všem, kteří jí pomohli koncert zorganizovat a samozřejmě nezapomněla ani na diváky. Myslím, že její koncert byl pro každého skvělým zážitkem, paní učitelka Fiserová dokonce řekla, že ji Luckina akce připadala jako jedna z nejlepších pěveckých koncertů, které na naší škole v podání někdo byly.

Rozhodně budete pozorní a dívejte se na nástěnky v každém patře naší školy, pokud se totiž nějaký další zpěvák rozhodne uspořádat koncert, tak se ihned vyvěsí plakáty. Jsem moc ráda, že jsem Luckin koncert mohla moderovat, alespoň jsem si na vlastní kůži vyzkoušela, jak těžkou práci mají moderátoři.

Autor: Kristýna Bulová

Filmový maraton

Patříte mezi ty, kteří mohou říci: „Strávil jsem noc v kině?“ Já už ano. Tak jako mnoho lidí i já jsem fanynkou filmů Twilight série, a tak jsem si nemohla nechat ujít příležitost vidět je všechny za sebou.

Je poslední sobota o letních prázdninách, půl desáté večer a já stojím u dveří, a taška plnou jóla a píl, připravená odjít. Jsem neukutečně naštěněná a už se nemohu dočkat,

ať budu sedět v kině.

Film začíná a já mám radost jako malé dítě, ani pořádně nevím z čeho. Řekla bych, že z pocitu, že je deset hodin večer a já strávím na tomto místě šest hodin u svých nejoblíbenějších filmů. První už jsem viděla, ale nijak to neovlivňuje mé soustředění, a proto mi chvíli trvá, než si uvědomím, že tačka na mě mluví a chce, abych mu podala jablko. Nechápu, že myslí na něco jiného než na přiběh na plátně! No, asi každý není tak posedlý jako já...

Je přestávka a my se jdeme podívat se sestřenkou a jejími kamarádky. Ti náštěví adily stejně naštěně jako já. Nemůžeme se dočkat, až uvidíme další díl, pro všechny to bude premiéra, a proto se vracíme na své místa. Já nemám problém udržet otevřené oči, ale tačka se raději posílňuje kyselými rybičkami. Po neukutečně dlouhých deseti minutách začíná druhý díl a já mám po chvíli mokré celý obličej, ani nevím, jak se mi to povedlo. A jako naschvál, kapemítky jsou k nemalému... Stejně jako poprvé, za chvíli nevím nic jiného než plátno. A tak když se najednou rozsvítí, připadá mi neuvěřitelné, že mám za sebou další dvě hodiny.

Jsou dvě ráno a já mám oči rudé jako angurka. Opět debatujeme se sestřenkou a čekáme na poslední film této noci. Trochu na mě přichází smutek, že už se blíží konec tohoto maratónu, ale sedločkovost ho převládá. Končím opět sedíme na svých místech a světa se zhasínají. Znovu ve mně vte ta zvláštní radost, tentokrát opravdu nevím proč. Kapemítky mám pro jistotu připravené na křídle, ale tentokrát už je nebudu potřebovat, alespoň ne na slzy. Můj doprovod už je zřejmě vyčerpaný, protože právě likviduje další miní balíček kyselých bombónů. Hlavně, že před odchodem měl každý starost o to, jestli třeba neuzamí. Nicméně se začínají objevovat titůlky a my se zvedáme k odchodu. Nechce se mi věřit, že je asi půl páté ráno, filmy už jsou minulost a já ležím ve své posteli a na spánek nemám ani pomyslení.

Vstřebávám všechny svoje pocity a v duchu si přehrávám nejlepší pasáže ze všech filmů.

Byl to skvělý zážitek a myslím, že příští rok si ho zopakují.

Autor: Kateřina Ducharová, VIII. B

Sledujte naše stránky!

V každém čísle objevíte to, co hledáte!

Pokusy o recenze

Ilustrace foto k filmu Protaktor

www.google.cz

Protaktor

Film se odehrává v letech 1938 - 1942 a začíná záběrem na hereckou sošku Židovské herečky Hany. Její kariéra je teprve v plenkách, ale všichni tuší, že z ní bude uznávaná herecká hvězda. Mezitím jí láká její Židovský spolehnec, aby spolu odjeli do zahraničí, kde si může nově vybudovat dlouholetou kariéru. Ona odmítne a odchází se slávou. „Emila nepustím, všechno to, co se říká, je bílost.“

Za pár dní se zjistí, že všechno špatně se vypíná. Jako Židovka ztrácí práci. Má více zákeřného, než povoleno. Emil dostane lepší práci, ale svým způsobem zanedbává svou ženu, která potom tropí čím dál více bláznovství. Později Emil podvádí svoji ženu, zapírá a do práce jede prvním kolem, které uvidí. Shodou okolností to bylo úplně stejné kolo, jaké měl strážník. Tím se situace změnila zhoršuje, následují nesčetné domovní prohlídky. Později následuje osobní rozhodnutí odejít do transportu.

Nále názory:

Film sám o sobě byl skvěle natočený. Hudba byla z druhé doby, ale zcela zapadala do tehdejší doby. Herecké výkony byly úctyhodně zahrnuté. Dávaly pocit, že herci doba začali. Film se nám velice líbil, jak jeho děj, tak jeho herecké obsazení.

Film byl velmi dobře zpracován. Díky skvělému výkonu herců jsme se všichni vžili do téžké doby 2. světové války. Film na nás velmi zapůsobil, a také nám přiblížil, jak se asi cítili Židé v tomto krutém režimu. Hudba byla velmi výstižná. Nahrála ji skupina MIDI LIDI, která dodávala filmu atmosféru. Po zhlédnutí filmu jsme se všichni shodli, že bychom v této době rozhodně žít nechtěli. Doufáme, že už nikdy v českých budoucích letech taková doba nemastane.

Film, na který jsme byli předem připraveni z hodin dějepisu, se nám velice líbil, nejen díky vhodné vybranému prostředí, ale i díky vkusně vybrané hudbě skupiny MIDI LIDI. Herecké výkony hlavních postav byly velice obstojné. Celkově bychom film hodnotili velice kladně (8 z 10 bodů) a doporučili ho tak, aby jej zhlédli každý a poučili se tak o naší historii nevodobých dějin.

Autor: David C.

Hrdinové z Daramu

Jedenáctiletý chlapec jménem Jimmy pochází z Evropy. Protože jeho maminka dostala zajímavou práci v Africe, přestěhuje se tedy do Afriky. Jimmy jednoho dne čekal mamě po škole na námě, rozhodl se tedy proto, že půjde domů sám a ztratil se. Na městském tržišti se seznámil s chladou domorodou dívkou Cha-

ritou a sněhově bílou mládeží židovkou Seraf. Tajemná židovka Seraf je vlastně strážkyně Afriky, která má za úkol zajistit celé Africe klid a mír. Pokud se tak nestáje, jedinou záchrannou a možností jak situaci napravit, je pomoc dítěte s čistou duší.

Seraf si vybrala právě Jimmyho, daruje mu kouzelný talisman a vylíčí příběh o dvou náhle zespátelovaných domorodých kmenech Bombahů a Saladírů, kteří mezi sebou válili o půdu. Podle Seraf se před touto kmenovou válkou nechtě tak snadno uniktovat. Jimmy tak společně s Charitou nastoupí dobrodružnou a kouzelnou cestu africkou džunglí, při níž musí překonat mnoho překážek. Oba čeká náročný a nebezpečný úkol, musí se vypravit do vzdálené k bídnému místu Faro Rock. Naštěstí s sebou mají pomoc, a to nejen v podobě Seraf, ale také drahocenného medallionu. Nemalou slávu na vítězství mají i jeho noví kamarádi, kromě domorodé dívky Charity i domorodý chlapec Nelson. Oba pocházejí právě z rozhádaných kmenů.

Na cestě za vítězstvím zjistí, že svého cíle mohou dosáhnout jedině tehdy, když budou skutečně věřit sami sobě a nenechají si zklidit cestu. Nakonec, jak to v hezkých příbězích bývá, vše dopadlo dobře a šťastně...

Moje počty:

1. dobrodružný a napínavý příběh
2. miluji mýty, legendy a záhady - film v tomto spínil mé očekávání
3. velice se mi líbily záběry nádherné africké krajiny a divoké přírody
4. velice se mi líbila postava domorodé dívky Charity, byla mi moc sympatická
5. líbily se mi i akční prvky, např. jak Jimmy zvládl řídit helikoptéru
6. líbila se mi i hudba k filmu

Můj názor:

Film se mi opravdu líbil, byl dobrodružný, zajímavý a natoben v opravdu krásném světě jako je Afrika. Kdybych měla možnost zhlédnout tento film ještě jednou, neváhala bych.

Autor: Štěpán Pajzová, V. A. Michale Doležalová, V. C.

Ilustrace foto k filmu

www.google.cz

Rozhovor na dálku

Na začátku letošního školního roku nastoupila na naši školu paní Helena Marešová. Redaktoři časopisu GAG-BEN využili její přítomnosti a požádali ji o zprostředkování rozhovoru s jejím synem, mladým kreslířem Štěpánem Marešem. Nejenom že nám ochotně odpověděl na naše všetečné otázky, ale poslal nám i obrázky zvidněných kotek.

Zajímá vás se o kreslení již v dětství? Samozřejmě zájmal. Měl jsem rád kreslené seriály, kterých v té době nepochybně mnoho, ale byly například v časopise Čyřlíněk, ABC a teď už nepochybně i Obličká. Rád jsem také kreslil. A to denně. Pořádval jsem různé pastelky a fixy.

„Čmáráš“ jste si ve škole do učebnic? Čmáral jsem téměř po všem, a tak to občas odnesl i školní učitel. Někteří dokonce vypadal jako omalovánky. Teď by možná měly cenu. Jaká byla ve vašem dětství nejoblíbenější komiksová postava? Asterix. Z malých postav Múpašin a Fyřka, tedy opět až zmiňovaný Čyřlíněk a také tehdy bohatel zakázané Rychlé šípky.

Připravíte pravidelně do nějakého časopisu? Pravidelně předsedám do týdeníku Reflex. Tam vychází komiks Zelený Rasoul, neboli pohled na dění v České republice očima sfona. Někdy kreslím také do deníku MF Dnes. Má kresby někdy najdete i na internetových stránkách Frekvence 1 a mám i své stránky – stepan-marek.cz

Kdybyste se nevěnoval kreslení, co by vás lákalo za práci? Jako dítě jsem chtěl být astronautem, později hercem, pak zpěvákem, ale kdybych se nevěnoval kreslení, snad by zvlátl lásku k filmu a našel bych uplatnění v tohoto řemesla.

Limboový Štěpán Mareš Foto: www.napex.cz

Máte nějaký životní cíl? Jaký? Mám jich hodně, a to jak v osobním, tak i pracovním životě. Hlavní je být šťastný, mít kolem sebe lidi, kteří mě mají rádi, a baví okolí svou prací.

Co děláte ve svém volném čase? V čem? To slovo neznám? A když už, mám rád cestování, a to jak do zahraničí, tak především po Česku. Líbí se mi Václavsko, jsem tam velmi pohostinní a veselí lidé, také jsem si oblíbil jižní Moravu, ale na svou rodnou Vysočinu neudám dopusti.

Co říkáte na nynější politickou situaci a co říkáte na nové reformy?

Jsem rád, že se v politice začali objevovat lidé, kteří do ní vracení s láskou a pracovitostí. Myslím, že se u nás netýče tak tak špatně, ale ani si to částo ani nevšimneme. Co říkáte na nové reformy? Jsou potřeba, musíme splatit dluhy, které Česká republika má, a bez reformy se to neobejde.

Věnujete se aktivněji nějakému sportu? Dřív jsem hrál tenis a pingpong, teď mám bohužel kvůli práci času stále méně a trpí tím i mé sportovní. V létě si ale rád zaplavu a už se těším, až vykouším svou novou hadičkovou ruku.

Chtíte se na svůj věk staří/mládý? Chtím se být tak akorát. Ve smyslův se nejím vstřebával jsem se dřív cítit starší. Musel jsem se rychle vypracovat a neměl jsem příliš času na zábavu nebo studenty život. Teď to vnímám jako výhodu.

Kam chodíte za inspirací? Do vany a občas mi poradí i naše dvě kočky. Při kreslení mi leží na stole a jejich předsedání je velmi uklidňující. Chtěli byste něco vzkázat příštím generacím? Poučte se z historie, ať chyby, které jsme dělali i my, nemastie opakovat.

Autor: Michaela Čalová, I. C.

Co jsme si přečetli na webových stránkách Štěpána Mareše?

Něco málo o kočkách... Dnes dohlédím hozem rychle vše, co jsem věděl nezaujímal. A na čerstvý papír si mi v nastříhané chvíli najednou lehce kočka...

Kočky mám dvě, jsou to „obyčejní“ mouchy z Moravy, od přání, ale jsou to mazaně potvůrky! Jejich nebláhý zvyk zalehnout mi papír, na němž by měly bláskově vznikat slíbené kresby, občas dost zadržuje. Nemám totiž ve zvyku je brávně zabíhat, radši počkám, až odejdu samy... Dnes musím dodělat Zeleného Rasula a k večeru se chystám, jako už tradičně, na Vysočinu, do rodné obce Okříšky. Snad to stihnou, když ne, pojedou v sobotu.

Redakce časopisu GAG-BEN mocrát děkuje paní Marešové za zprostředkování rozhovoru a panu Marešovi díky za milé obrázky a zajímavé odpovědi.

3x LONDÝN

Zpráva z Londýna, září 2010

Londýn je hlavním městem Velké Británie. Co o něm víme: Letí na řece Temži. Žije v něm královna Alžběta II. Má 7,7 milionu obyvatel. (To je skoro tolik, kolik má celá Česká republika.) Londýnem prochází každý poledník, podle kterého si posouváme hodinky, když cestujeme v čase. Pro mě nejkrásnější most na světě Tower Bridge a Velký Ben neboli Big Ben, velkánské a nádherné parky, dvoupocoťové autobusy a červené telefonní bučky.

Úsměv, prosím!

Foto: Šárka Janíková

Některé z vás jste ho již navštívili. A letos v druhé polovině září se vydaly do Londýna i čtyři vaše spolužačky z 9. C a 7. B: Nikola Vlachová, Klára Matoušková, Šárka Janíková a Anička Pohorilická. Nevěděly přemě, co je česká, těšily se moc, ale šly celkem do neznáma.

Během deseti dní v Londýně zažily moc věcí. Pracovaly v pěti skupinách pod vedením profesionálních divadelních režisérů. Ti s nimi

připravovali divadelní představení, jež se odehrálo 26. září v londýnském divadle, které se jmenuje Royal Albert Hall.

Jednotlivé skupiny se skládaly z dětí z dvaceti osmi zemí z celého světa. Byly tam děti z Austrálie, Spojených států, Írska, z Nepálu, Brazílie, Německa, několika evropských zemí, Bangladéše, celkem 28 zemí ze všech částí zeměkoule. Hádanka pro zkušené zeměpisce: Byli tam i zástupci země, která se jmenuje Antigua – Barbuda. A schválně, kdo ví, kde to je? Já jsem to nevěděla. Je to ostrov v Karibském moři, u jižního pobřeží Severní Ameriky.

Každý den dopoledne a odpoledne připravovaly děti pod vedením anglických lektorů určitou část představení. Veškerý program byl velmi zajímavý a různorodý. Jednotlivé země představovaly svojí kulturu, různé zvyky a národní kroje, jeden večer byl na programu mezinárodní trh, kde si všichni připravili svůj národní stánek a navzájem si vyměňovali různé dárky a nebo taky dobroty, které jsou typické pro každou zemi. Třeba švýcarská skupina nabízelá vynikající čokoládu, sýr, naše výprava měla na ochutnání lízečnické oplatky, zástupce skupiny z Bangladéše nám k tomu hrál na zajímavý hudební nástroj, který měl zvuk jako cinkající zvonkohra a vypadal jako velká loď bez plachet.

Při představování jednotlivých států jsme viděly moc zajímavých tanečních vystoupení v národních krojích a kostýmech, například děti z Brazílie si přivezly kostýmy, které můžete znát z televize, pokud jste někdy viděly tancovat tanečnice na karnevalu v ulicích brazilských měst. Skupina z Bangladéše předvedla tanec v kostýmu, který měl celou jednu část vyrobenou z pavích per.

Během toho týdne jsme se všichni moc seznámili a na závěrečném představení to bylo vidět. Děti ze světa byly součástí představení, ve kterém účinkovalo i 1000 anglických dětí. Děj se odehrával na truhovém jevišti, kolem kterého sedělo asi 6000 diváků. Představení mělo veliký úspěch. Myslím, že velkou měrou i proto, že vyprávělo o věcech, které se týkají každého z nás, o lásce, o přátelství, o vzájemné pomoci a smaze porozumět si navzájem, i když nejme všichni stejní a i když jsou na světě věci, které nás trápí. A taky o naději, kterou pro nás představují mladí lidé z celého světa. Stejně jako vy všichni, kteří máte v rukou tu možnost změnit svět k lepšímu, aby těch věcí, co nás trápí, bylo co nejméně. Tentihle pocit jsme všichni v hleděti sdíleli a byl to nádherný zážitek.

Získaly jsme v Londýně mnoho nových přátel, potkaly jsme spoustu zajímavých lidí, zažily neopakovatelnou tvůrčí atmosféru a byly jsme součástí ojedinělé události.

Přála bych vám všem, abyste tam mohli být s námi.

Autor: Ivana Janíková, učitelka a doproved v Londýně ve dnech 17. až 27. září 2010

Londýn mýma očima

Dne 27. 9. 2010 začala naše dobrodružná pouť. Kolem třetí hodiny odpolední jsme se my, čtyři holky z Benešky a paní učitelka Janíková, sešly v Beně na letišti. Protože některé z nás ještě neletěly, byly jsme všechny moc naštvané. Po pečlivém zvládnutí zavazadel a protibombové kontrole jsme se odebraly do letadla. Napětí stoupá. Něco po půle vzletíme. Je to nádherná. Zpočátku vidíme malé domčky a polička, ale postupně, když se dostáváme nad mraky, přestáváme vidět zemi, vidíme jenom bílo. Je to, jako kdybyste letěli v hromadě bílých pětových pokrývek. Koukáme s otevřenou pusou a nemůžeme se toho pohledu nabažit.

Po dvou hodinách jsme přistáli na letišti v Anglii. Odhaz nás odvezli auty do Londýna na vysokokolečkové koleje, kde jsme pak celých deset dní bydlely. Druhý den jsme se vydaly na smířání ještě celé rozespálé a unavené. Měly jsme na výběr obvyklou anglickou snídani nebo spoustu dalších možností.

Každý den po snídaních měli všichni účastníci mezinárodní workshop „rozehřátí“ s Dárelem, byla to vlastně taková rozvojička. Dárel byl učitel tance, který s námi po celou dobu navrhoval představení. Dostatečně nás probudil, takže jsme pak byli šli do dalšího programu. Dopoledne nás seznámili s příběhem, který jsme potom ztvárňovali. Odpoledne jsme měli společné skoušky se všemi dětmi „světového souboje“, bylo nás asi 120 z 28 zemí celého světa. Na první večer si každá skupinka z každé země připravila představení své skupiny. Bylo to moc zajímavé, protože tam bylo hodně států, a každé vystoupení bylo něčím odlišné a zajímavé.

Druhý den nás rozdělili do pěti skupin, ve kterých jsme pracovali každé dopoledne. Každá skupina se učila část příběhu. Příběh byl o tom, jak se v jednom království narodí královna dvojčata. Dvojčata rostou, dospívají. Když po letech král zemře, kvůli spertám o trůn se království rozpadne na dvě části, mezi kterými vznikne neprostupná zeď.

Každé odpoledne jsme nacvičovali s Robertem, což je skladatel a dirigent orchestru. Společně nás učil písničky do představení a nacvičovali jsme „zemi“ – to byla jedna z našich důležitých rolí. Byla to ale chytrá zem, takže jsme ztvárňovali pocity, které se právě odehrávaly na scéně. Druhou část příběhu hrály děti z anglického Theatretramu.

Druhá a třetí večeř každá země předvedla svůj národní tanec nebo něco typického pro danou zemi nebo skupinu. Bylo to něco neuvěřitelného, spousta nádherných a pro nás úplně neznámých věcí. Další den probíhal zase stejně. Tentokrát se ale večeř konal mezinárodní trh. Každá země si připravila svůj stánek s národními věcmi, které jsme si potom navzájem vyměňovali. Další večeř jsme šli do divadla na muzikál Oliver. Byl krásný a určitě bych ho ráda viděla znovu.

Návěk přišel šepět dál, takže jsme měly páteční večeř volný a mohly jsme se vrátit na nakupování. Protože nás otělušený a vykořisťovaný obchod s nejnižšími cenami na Oxford street byl zrovna jako naschvál zavřený, musely jsme se smířit s tím, že nakoupíme jen poměrně málo věcí jinde.

V sobotu přišlo na dopolední i odpolední zkoušku několika dětí z anglických souborů, abychom společně vykořisťovali určitě část představení. Večeř byla diskotéka, kterou si všichni užili naplno. Celou neděli jsme strávili v Albert Hall. Dopoledne byla generálka. Několikrát se zkoušela část příběhu, ve které jsme představovali „zemi“.

Příběh pokračuje dál. Nejméně děti nakonec přesvědčí rodiče, že chtějí mít zase kamarády i na druhé straně oceánu, a tak se zem rozbourá a všichni zase budou šit pohromadě. Večeř jsme celí nervózní nastoupili na své místa a předvedli divákům připravené představení. Obecně bylo velmi nadšené, všichni jsme byli šťastní, že se nám to povedlo a že se to divákům líbilo.

Po představení ale začala ta nejhorší část. Loučení. Všichni se se všemi loučili, objímali a dávali si adresy. Bylo to smutné, ale co se dá dělat. Poslední den ráno jsme si na koleji sbalili věci a po smích jsme vyrazili na letiště. Letíme zpět domů. Byl to zážitek na celý život a nikdy na něj nezapomeneme.

Autor: Šárka Janková, EE C

Foto: odas/psa?

Foto: Klára Masadlová

Voices For A Better World 2010

Plakát k divadelnímu představení

Foto: Klára Masadlová

17. září jsme se kolem 15. hodiny sešly na letišti v Brně. Hned jsme se šly nechat odvážit a přestože jsem doma svůj kufr vážila, byla jsem se, že se do přepravných pásů kilogramů nevejdou. Naléztí bylo vše OK a my jsme se po chvíli čekání rozloučily s rodiči a šly na další kontrolu. Ta proběhla také v pohodě a už nás čekala jen jedna, kde nám kontrolovali pasy a ta úplně poslední předtím, než jsme nasedly do letadla. Při kontrole mého pasu se vyskytl jistý „menší“ problém, ale nakonec se všechno vyřešilo a zanedlouho jsme již seděly v letadle společnosti Ryanair. Toto byla má letecká premiéra, tak jsem měla smíšené pocity. Hromě jsem se těšila, ale byla jsem i trošku nervózní. No a pak se mi stal takový trapas, zeptala jsem se paní, jež seděla vedle mne, jestli taky letí do Londýna, načerť mi s klidem odpověděla, že to ani jám neletí. Proč ne, že? Stane se... :D

Start! Spousta lidí říká, že startovní je strašně, mně se ale líbilo. Takový zvláštní pocit. A letěti jsme. Ten pohled byl úžasný! Mraky v dálce vypadaly jako hory. Viděti jsme lodě na moři a konečně také – Anglii!

Přítavíráni bylo rozhodně horší než start. Byla jsem tak nadšená tou náčherou, kterou jsem skrz okénko viděla, že jsem zapomněla žvýkat, tudíž mi začaly ubí. Bylo to trošku nepřijemné, ale byla jsem šťastná, že už za pár hodin budu v Londýně. Na letišti na nás měly čekat dvě dámy. Nemohly jsme je ale najít, a tak jsme si šly sednout a parní učitelka Jančková se po nich šla podívat. Brzy se vrátila s Amy a já jsem té druhé už jsem zapomněla. Představily jsme se a po pár formálních otázkách typu: „Jaký byl let?“ jsme šly do aut. Já a Anička jsme jely s Amy. Měla krásné, malé, elegantní černé sušičko. Automaticky jsem šla na pravou stranu na sedadlo pro spolujezdku a pak jsem byla trochu zmataná, proč tam je volant. Chvilku mi trvalo, než jsem si vzpomněla, že se v Anglii vlastně jedí obráceně. Jinak celá cesta byla moc příjemná, chvíli jsme si s Amy povídaly a pak pustila muziku.

Dorazily jsme k budově Imperial College, která se nachází hned vedle Royal Albert Hall. Na recepci nás přivítal usměvavý Darel, dostaly jsme kupa jídla, klíče od pokojů, lístek na snídaně a jelikož bylo už pozdě, šly jsme rovnou do pokojů, tam jsme se trošku najedly a šly spát. Já jsem s Nikoou bydlela na pokoji číslo 38, moje oblíbená čísla jsou 3 a 8, kráská náhodou :). Pokoje byly jednoduché, přitom krásně vybavené, prostorné, a když jsem se podívala z okna, měla jsem krásný výhled přímo na RAH.

Další den ráno jsme se sešly na recepci a začaly se seznamovat. Hned jsme narazily na sympatické Slovinky, se kterými jsme si velice rozuměly. Pak jsme všichni společně vyrazili poprvé na snídaně. Šli jsme do jakési veřejné jídelny, každý si mohl vzít, co jen chtěl a kolik toho chtěl. Byla tam opravdu spousta jídla a všechno bylo moc dobré!

Po snídaně byla taneční rozvečka s již zmíněným Daelem. Poté nás rozdělili do pěti skupin – a,b,c,d a e. Každá z nich měla svého „vedoucího“, který je učil. Miminka a Anička byly ve skupině „a“ se Sue a později jim pomáhal i Jack a já s Nikoou jsme byly v „e“ s Lawrenceem.

Každé dopoledne každá skupinka zvládla navštívit svůj kousek v 1. dějství a 2. dějství. Byl to jen krátký kousek, který zapadl do příběhu. Poté byl oběd, po němž jsme se setli v místnosti, kde jsme měli rozvečky. Trénovali jsme 2. dějství, kde jsme byli všichni dohromady prakticky pořád. Zpívali jsme také pár písniček. Jednu z nich složil Robert speciálně pro nás. Tato část dne byla moje oblíbenější. Po dlouhém celodenním trénování jsme šli na osmáctou hodinu na večeři. Byla formou

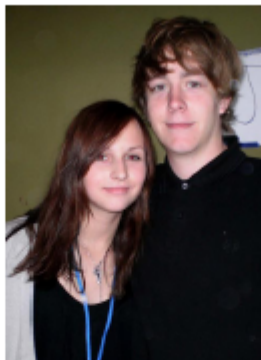

Foto: Klára Matoušková

svědkého stolu, jako snídaně.

Program pro další dny byl stejný – snídaně, rozvečka, zkoušky ve skupinách, oběd, společná zkouška a večeře. Také jsme se jedno dopoledne šli podívat do nádherné Royal Albert Hall. V odpočinkový den jsme jeli na prohlídku Londýna ve vyhládkovém Double Deckeru. Jen program po večerech byl každý den jiný. První večer byl představitel. Zástupci zemi si nachystali nějaké malé představení, které je mělo charakterizovat. My jsme dělaly pantomimu, kde jsme ostatním ukázaly, co rády děláme. Ostatní zpívali státní hymny, tancovali.

– Další dva večery byly „National evening“. Každá země si připravila delší vystoupení, něco jako ten první večer. My jsme tancovaly polku (měly jsme s sebou i kroj), zpívaly a ještě trochu tancovaly. Nemohu říci, či vystoupení se mi líbilo nejvíce, všichni byli úžasní!

„National market“ byla náplň dalšího večera. Každý jsme dovezli něco pro naši zemi charakteristického a to jsme si potom vyměňovali. Také jsme měli jeden večer volný, který jsme využily k nakupování na Oxford Street. Jednou jsme vyrazily do divadla na představení Oliver!

V sobotu byla taneční párty. Tu jsme si myslím všichni maximálně užili.

Každý den jsme chodily totálně vyčerpané do postelí. Byla to opravdu dřina, ale v neděli se ukázalo, že rozhodně nebyla zbytečná. Neděle. Den vystoupení. Ráno po snídaně jsme si vzaly všechny věci potřebné k životu a vystoupily s sebou do RAH, před kterou jsme měly o půl desáté svou „Vedoucí“ skupinu

nás dovedli úplně nahoru, odkud byl krásný výhled na celou RAH. Tam jsme si sechali věci a šli jsme dolů na generálku. Zkoušeli jsme celý den.

Před představením jsem byla hrozně nervózní. Pamatovala jsem si, co mám kdy dělat, ale bála jsem se, abych něco nezapomněla.

Vše začalo a Robert přivítal lidi a potom začal vyvolávat jména zemí a my jsme přišly na pódium, pozdravily v našem jazyce a šly se zařadit do kruhu. Následovala písnička a pak Act One a Act Two.

Když představení skončilo, měli jsme jít zpět nahoru pro věci a pak dolů do suterénu na „rozlučkovou párty“. Já jsem šla v oběti s Tinnou z Estonska a celou dobu jsme ještě pořád dokola zpívaly poslední písničku z představení. Lidé, které jsme po cestě potkávaly, se na nás usmívali.

Když jsme došly nahoru, začala spousta lidí brečet a navzájem jsme se objímali. Já jsem byla na sebe hrdá, že jsem nezapomněla, ale potom jsem se podívala dolů na „plác“ a nevěděla jsem. Celou cestu dolů jsem proběhla, ostatně jako skoro všichni, a když jsem se loučila, tak můj hysterik nabíral sílu. Brečeli dokonce i kluci. Pak byly různé proslovy, dospělí nás stále dokola chválili. Nastal čas, kdy jsme museli jít na pokoje. Nikdo nechtěl, ale museli jsme. My jsme s Nikoou šly bašit. Do postele jsme se dostaly někdy kolem druhé, či třetí ráno a v šest jsme vstávaly. Byla to velice neklidná noc. Prošel jsem snídaně a už jsme seděly v taci, které nás vežlo na letiště. Let měl být půl hodiny zpoždění, téměř celý jsem prospala, ale doletěly jsme v pořádku. Doma jsem se dostala zhruba kolem sedmé hodiny večerní.

Nášla jsem si tam spoustu dobrých přátel. Grete, Tinnu a Anzi z Estonska, Ryana a Benjila z Austrálie, Tilla z Norska, Mílu, Beckie, Pětu a Marcela ze Slovenska a spoustu dalších. Bylo to nejužšího deset dní v mém životě! Všichni mi moc chybí a mruzi mne, že už je pravděpodobně nikdy neuvídím. Každý den si s někým z nich píši na facebooku. Byla to pro mne úžasná zkušenost! Donutilo mě to zamyslet se nad spoustou věcí, některé mě nakory se změny.

Nejhorší na tom ale je, že vím sem toho málo napast, kolik jen budete chtít, všechny podrobnosti, mážu povídat hodiny a hodiny, ale stejně nebudu schopná všechny zážitky a pocity perfektně vyličit, museli byste to sami zažít.

Autor: Klára Matoušková, IX C

ŽIVOT KOLEM NÁS

Gag Ben nejlepší na Vysočině a s uznáním i v Praze

Dvakrát za sebou zabodoval časopis ZŠ Benečova Gag-Ben, který čtyřikrát ročně připravují žáci školy vedení šéfredaktorkou Kristýnou Bučovou a supervízorkou Mgr. Evou Pokornou, bez jejichho poházení by redakce asi nestihla jedinou stránku.

To však porotci soutěže Školní časopis Vysočiny a Náš časopis 2010 neshlíhali netuší, takže Gag-Ben se nejprve v Havlíčkově Brodě stal nejlepším časopisem Vysočiny v kategorii základních škol (mezi středními školami byl druhý Zvonek z Gymnázia Třebíč) a následně v konkurenci 97 mimopražských časopisů postoupil do desetiletého pražského finále, z něhož si odnesl uznání za „průmyslovou rubriku“, což bylo jedno ze čtyř hodnotících kritérií. Žákům z Benečky i jejich učitelce se tak dostalo dvojho oficiálního potvrzení toho, co jim už před časem v poděkování sdělil známý publicista Jiří Černý. Kristýna Bučová nejprve vyzvala jeho návštěvy ve škole, položila mu několik otázek a šlo se zpracovaným rozhovorem mu zaslat. Čeruško odpověď najdeme na webových stránkách školy: „Jednak děkují za časopis, jednak vám musím upřímně napísat, že se mi líbí a nemalé jsem v něm síc, co bych opravil či změnil. Děláte to myslím dobře. Od Petra Gläsera jsem se dokonce leccos přiučil z počítačové techniky.“ Hudebního publicistu totiž v zaslaném štítě zaujal slánek Míša šestého ročníka týkající se počítačů. Neformální uznání od člověka, který se novinářně věnuje víc než půl století, je možná víc, než ceny od porotců různých občanských sdružení či občanských prospěšných společností.

Dvaletí redaktorů Gag-Benu asi netuší, že jejich časopis vznikl před dvaceti lety přímou inspirací všechny známých gymnaziálních Zvonek, přelomkem mezi studentskými časopisy, a vzhlédem k tehdejšímu pojmenování ulice, na níž škola stojí, jen s první polovinou názvu. Gag byl časopisem Mláď ZŠ Gagarinova a teprve od změny názvu ulice je z něj Gag-Ben. Jiná zajímavost souvisí s novinami, pro něž je tento text psán: první šéfredaktorka Gagu se stala později redaktorkou Třebíčských novin. Kdo ví, kde si za pár let přečtete jména dnešních mladých redaktorů z Benečky.

Autor: Milan Zetbert

Vážená reportážka
Foto: Eva Pokorná

Jako opravdová reportáž

Foto: Eva Pokorná

Vyhrali jsme!

V úterý 15. června 2010 jsme se s Petrem Gläserem, jako zástupci redakce, a s paní učitelkou Pokornou vydali do Havlíčkova Brodu na vyhlášení šestiho ročníku soutěže Školní časopis Vysočiny, kterou pro žáky základních a středních škol pořádala občanská prospěšná společnost Centrum Vysočina.

O půl osmé ráno jsme vyrazili z vlakového nádraží a asi po dvou hodinách jsme byli na místě. Člověku nám trvalo, než jsme našli starou radnici, kde se vše odehrávalo. Před začátkem jsme si prohlédli časopisy konkurentů a také jsme se naučili. Poté před nás vystoupil pan Milan Píša a začal šit vřelky poroty ke každému časopisu. A konečně přišlo vyhlašování! Chvilku napětí... Hraáááá, vyhráli jsme! S Petrem jsme okamžitě zamířili pro gratulaci a ceny. Měli jsme obrovskou radost! Když byly vyhlášeny i výsledky středoškolské

kategorie, přišel na řadu rozhovor. Moc mi láká sledovat se pálat na naše počty, jestli budeme něco vyběhovat nebo měnit.

Páni radosti jsme vyrazili do muzea - byla Karla Havlíčka Borovského a do malého podzemí. V bytě byl například nábytek, který Borovský používal, nebo věci po jeho doč. Podzemí bylo vytvořeno středoškolskými studenty z Brodu. Bylo to něco jako hladší, která jsou v egyptských pyramidách. Dokonce jsme našli i kostru (umělo) Prohlídka domu byla moc zajímavá, ale prohlídka televizního studia pro mě ještě zajímavější. Měli jsme možnost podívat se na tvorbu videa pro televizi, a dokonce jsme si vyzkoušeli, jaké je to pořídit se ve světlých reflektorech. Pořádili jsme i fotky, na kterých jsme jako moderátor a host.

A na závěr našeho „výletu“ nás paní učitelka pozvala do cukrárny. Domů jsme odjeli Místní a bohatší o mnoho zákusků.

Autor: Kateřin Ducháčková, VIII. B

ŽIVOT KOLEM NÁS

Náš časopis je stále více úspěšný!

Bylo to pro všechny v redakci nezávadně překvapení – z 97 přihlášených školních časopisů z celé republiky bylo vybráno 10 nejlepších a mezi nimi i náš GAG-BEN. Právě proto byli pozváni čtyři členové redakce s dospělou osobou do pražského FUTUROOMu, kde by se mělo konat vyhlášení.

V den vyhlášení jsme musely velmi brzo vstávat, protože jsme měly jít v pět hodin a padesát minut ráno sraz na autobusovém nádraží a o deset minut později jsme nastupovaly do autobusu. Myslela jsem si, že cesta bude dlouhá, ale myšlím jsem se. Jelikož jsem seděla na sedadle vedle bývalé šéfredaktorky Kratočvířové, bylo o záhuvu postarano – celou dobu jsme „nezávadně zlobily“ a neustále jsme probíraly nové téma – od nevyhovujícího kam-pénu až po nejlepší zeleninový salát.

Nakladatelství Baobab se představuje Foto: K. P.

Do Prahy jsme se dostaly něco málo po deváté hodině, jenže soutěž začínala až o půl jedné... tak jsme vyzvaly na Václavské náměstí, kde jsme měly dvouhodinový rozhovor. S Kiki-nem jsme ale nezačly psát ani tady... po pár „projížkách“ obchodů (jednou jsme dokonce šly do jakési kanceláře místo do C&A) jsme se svezly uprostřed náměstí na lavčkáčích, jedly svačinky a schovávaly je před hladovými holubí. Zatím paní Pokorná už koupila lístky na metro a my jsme se dopravní k arádám na Pašeráckí. Tam jsme vyzdaly mapu a přemýšlely, jak se dostat k FUTUROOMu... Přemýšlely

Ve značce

Foto: Eva Pokorná

jeme dlouho, ale šly jsme pak krásný kousek.

Ve velké prosklené budově FUTUROOM jsme dorazily jako jedny z prvních. Lidé nás tu velice mile přivítali a dali nám každému dárek – knihu dle vlastního výběru, tričko, blog, jakési mimozemšťany, propisky... a přestavily jsme se do vedlejší konferenční místnosti. Tam nás znovu přivítali a všechny účastníky rozdělili nás na dvě poloviny... naše polovina šla do druhé části budovy, kde jsme si mohli zkoušet sřítat miniky a živě vytapovat na kameru, dále nás lépe seznámili s jejich projektem a viděli jsme také pár videí.

Po této části program jsme měli kritikou přestávku na sdělení zážitků a následovala druhá část, kdy s námi mluvila paní z nakladatelství Baobab... Baobab vydává ročně asi 13 knížek a celkově jich vydal už 60. Jelikož na si někdo neměl dotazy, přišel na řadu redaktor z časopisu ABC, který nám něco řekl o své práci a o prodávanosti a čtenosti časopisů... když už všichni dopovídali a my si doprobili knížky, uskutečnilo se konečně vyhlášení.

Napětí se zde dalo krijet... začalo se rozdáváním ocenění – my jsme získaly ocenění za průmyslovost rubrik a pokračovalo se umístováním... bohužel jsme nezískali žádné místo, ale my jsme byly spokojeny, že se redakce dostala takto daleko a že jsme dopraveny časopis na úroveň.

Dostaly jsme ještě pár ocen pro redakci a také poukaz na dvouleté seminář pro čtyři redaktory, který se má uskutečnit někdy teď na podzim. Na rozloučenou nám ještě dali bagety, piš a měli tyčinky a my jsme už spěchali na metro... chceme přece stihnout autobus!

Autobus měl nakonec zpoždění, ale nám to nevadilo. Neustále jsme probíraly, jak zlepšit náš časopis, čeho potřebujeme více, čemu bychom se jako redaktori měli vyhnout apod. O půl osmé večer jsme se ocely znova na autobusovém nádraží, kde jsme se veselé rozloučily.

Všem se tento „výlet“ líbil, a myslím, že se náš časopis bude stále více rozvíjet a vylepšovat až toho prvního místa stejně dosáhneme.

Autorka: Michaela Čuhová, IX. C

Šéfredaktorka přebírá ocenění

Foto: Eva Pokorná

Nedokonalá dovolená u Balatonu

U Balatonu

Foto: Katerin Duchonová

Asi každý už byl u Balatonu, nebo už o něm slyšel. Já jsem tam ještě nikdy nebyla, a tak se moji rodiče rozhodli napravit to, a vydali jsme se na dovolenou. Měli jsme předpovízené většinou slunečné počasí, takže jsme vyrazili plni naděje na pěknou dovolenou. Cesta ubíhala celkem rychle, ale řekla bych, že za to vděčím hlavně skvělé knize, kterou jsem kromě chvíle spánku nebo zastavení neodkládala.

Když jsme dojezdili do našeho penzionu v Siófoku, vybalili jsme si věci a šli jsme prozkoumat okolí. K pláži jsme to měli kousek, ale mělo to i své nevýhody, jak jsme zjistili hned první noc. Ubytovali jsme se totiž přímo v centru nočního dění, takže hudba dohrávala až tak kolem šesté hodiny ráno, spánek tedy za moc nestál. I tak jsme druhý den ráno hned po snídani zamířili na pláž a našli si pěkné, slunečné místočko. Dopoledne nám sice bylo příjemně, ale když začalo pražit slunko, nebylo už volné místo ve stínu, takže ani koupání a natření se nás smachránilo před spálením. Ale i přes to, že jsme vypadali jako raci, jsme další den neotáhli a znovu se vydali na pláž. Proč si neužít slunko, když tak pěkně svítí, ne? Tentokrát jsme zaujali místo v pěkném chládku, sluníčko na nás nemohlo. Jenže spálená kůže se přilákala ke slunku, a tak jsme se kličili domů hned po obědi. Po odpoledním zřim-

nutí jsme se vydali opět do centra nočního dění. Našli jsme moc pěknou italskou restauraci, ve které výborně vařili, zaplnili přírodní žaludky a poté jsme se procházeli po pobřeží.

Další dny už ale tak příjemné nebyly. Mamce se udělalo špatně, takže skoro celou dovolenou strávila v posteli a já s taškou jsme se na slunku raději také moc neukazovali. Chodili jsme si zabíhat k jezeru, háželi si míčem nebo frísbem, blábili jsme ve vodě a ochutnávali zmrzku na každém rohu. Objevil jsem dokonale stánek, kde měli 48 druhů! Na večeri s námi šla i mamka, ale přes den zůstávala v posteli a na spálená záda si dávala kefir. Vyjímkou byl výlet do Budapesti, toho jsme se zúčastnili všichni, protože mamce už bylo lépe. Procházeli jsme se po hlavním městě, dívali se na Dunaj z rybářské chaty a jako správné milovnicki sladkého jsme se byli i pokochat křisovou cukrárnou a další jsme si vyzkoušeli zákusky.

Kdybych měla shrnout celou naši dovolenou na tomto místě, řekla bych, že jsme si jí (tedy slespof já a taška) celkem užili. Když pomínou noční hluk a naše červená těla, která pěkně bořela, celkem se mi tu líbilo. Takže bych se určitě nebránila další návštěvě Balatonu, ale na jiném místě a s větší opatrností.

Autor: Katerin Duchonová, VIII. B

Odrad se vám nebude chtít

Coorie - už při příjezdu do tohoto nádherného typického italského města vám bude jasné, že se vám odrad bude těžko odjíždět. V létě vás tedy přivítá typicky italský ruch mísící se s vůní moře a velkým ať přijezdem horškem.

Nebojte se vám ani chítit ubytování, protože vína koupání se v moři bude sítější než vy - proto okamžitě po přidělení pokojů „skočte“ do plavek a neč se nadýjete, budete stát před nádhernou, širokou písčitou pláží lemovanou azurovým mořem. Sáhší cesty do zmlňovaného moře vám však může rozpalený písek, který neskatěbně páli do noh a dostane se opravdu vřáde.

Moře dopoledne zle bývá docela studené, ale překvapivě na dně o několik stupňů teplejší! To se však struša po poledni obrátí a v moři pak v pohodě vydržíte hodinu v kuse!

Všude na pláži najdete výrazné pláskaty, na kterých najdete program plážových aktivit - rodiče určitě uvítají hlídání dětí, nebo si můžete jít zaevidovat aerobik s kvalifikovanými instruktory a plno dalšího zdarma, nebo si můžete zaplatit jízdu na tobogánu (15 min/6 €) či si zajít na kávu (od 1 €).

Bohužel se zde nachází mnoho obchodních mlavců lémanou češtinou a pokouší se vám vnúit 100% pravou tašku Luis Vuitton nebo sluneční brýle Saatch... našťábi jsou na odmětání zvyklí, takže většinu odepřete od vašeho plážového servisu lehee.

Zvláště noci jsou zde doopravdy nádherné a horké. Noční procházky jsou zde totiž nezapomenutelné. Kolikrát je zde až dusno, takže spání na pokojích bez otevřených oken nepřipadá v úvahu. Rozhodně se však na cestu sem vybavte repelentem a fmoštillem -dostěný bodavý hmyz je zde vážně vřáde.

Toto město doopravdy šije turizmem. Všechny nájpy jsou přelobřeny do mnoha jazyků, mnohdy i češtiny, denně se ve velice rozlehlelém náměstí od osmi večer do půlnoci úplně uzavírá doprava a téměř všechny obchody jsou po celý den otevřené. U penzionu Lilly a ve vybraných pizzeriích si dokonce můžete koupit občerstvení za české peníze. Jinak se tedy, až na pár výjimek jak jízlo, tak oblečení moc nevyplatí.

Dále se zde každou sobotu do dvanácti hodin konají velké tmy, můžete zde navštívit velký zábavný park nebo aquapark. Vstup do aquaparku je však docela drábý - průměrná rodina

ŽIVOT KOLEM NÁS

zaplatí za celodenní vstupenku (od desíti ráno do pěti večer) v přepočtu 1200 korun.

Co ovšem stojí za to si dopřít je vyhlášené italské žerstvé pečivo z místních obchodů (zajímavé je, že se nešlákají na kusy ale na granulky), proslulá cristo, což je syrové maso ochucené pouze solí a roky proležané, místní ovoce jako jsou broskve nebo hlubý meloun nebo fritrasa místa di mare (měla fritovaná ch mořských plodů).

Nebudete-li vědět, kam jet pěšiči rok na dovolenou, zkuste jet právě sem. Zaručuji vám, že je to místo, na které nikdy nezapomenete.

Autor: Michaela Čalová, IX. C

Kam na výlet

Camping Oase Praha

Tak co, byli jste někde na dovolené? Ať už jste byli v Česku nebo v cizině, určitě jste si přivezli spoustu pěkných zážitků. I já jsem si přivezla pěkné zážitky z dovolené, a to konkrétně z Campingu Oase Praha.

Tento camp se nachází asi 5 km jižně pod Prahou mezi obcemi Zlatáňky a Líbeň. Má asi 150 campingových míst, 3 mobilní domy a několik pokojů na pronájem. V hlavní budově je restaurace, kuchařka a pak také počítač s televizí. Vedle hlavní budovy jsou sprchy, mycí kabinky, umyvadla a toalety. Pak zde také najdete praktické vymoženosti jako je pračka, lednice a dřezy na mytí nádobí. V zadní části campu je malý obchůdek a rodinné sprchy. O záhuvu máte postaráno, můžete si zajít do vnitřního či venkovního bazénu, do sauny, na dvě velké trampoliny, na dětské hřiště nebo si můžete zahrát volejbal, stolní tenis,

Palava

Foto: Lubít Abrahám

foťbal nebo minigolf. Pro nejmenší je tu malé dětské pískoviště. Za špatného počasí si můžete zajít na animáční program, který je každý den jiný, hraji se různé hry a zábavy je spousta a navíc můžete dát chvíli rodičům čas na oddech. Když už visí camp uvnitř, zajďte si třeba na Kačaběje, do pražské ZOO (je opravdu nádherná) nebo do Aquaparku Aquapalace v Čestlicích. Ještě řeknu, že mě učitelé naučili cizí jazyky, protože i ty můžete potřebovat. Do campu často zamíří i cizinci, takže jestli si

s nimi chcete povídat, musíte umět i nějaký ty základy cizích jazyků.

Camp je opravdu moc krásný, takže neváhejte a nahláďte si do campu zajet, více informací najdete na www.campingoase.cz.

Autor: Michaela Doležalová, VII. C

Palava

O prázdninách jsem byl já a moje rodina na Palávě, pod ní jsou Horní Věstonice a v ní je pěkný penzion, kde jsme bydleli. Na apartmánu jsme měli wifi i internet přes kabel. Z okna jsme viděli rovnou na Palávu.

Dvakrát jsme se projeli na kolech kolem vodní nádrže Nové Mlýny.

Penzion má restauraci, kam jsme každý den chodili na snídaně a obědy i na večeři.

Venku je velký bazén, kde jsme byly skoro pořád. Výhoda je, že tam mají i whirlpool a saunu a další vymoženosti, ale zato poměrně drahé.

Náhodou, když jsme tam byli zrovna my, byla „grilovačka“. Můžu říct, že to měli opravdu vynikající. Ten večer a ještě další dny, byl nafouklý skákací hrač úplně zdarma. Ještě tam byl nějaký chlapek, který zpíval a hrál na klavír.

Po pěti dnech jsme se vrátili domů - k nám do Třebíče.

Jak se říká: „Všude dobře, doma nejlépe!“

Autor: Lubít Abrahám, VII. C

Je to paráda!

Foto: Michaela Doležalová

Soutěska Samaria

Samaria je nejznámější a patrně i nejkřesťanější křesťanská soutěska. Nachází se na západě v kraji Chania. Je velmi známá, a tak si tam v sezóně můžete připadat jako v Praze na Václaváku.

Kolem soutěsky Samaria je nejznámější křesťanský národní park s relativně zachovalým původním rostlinstvem. Hory kolem Samarie se jmenují Levka Ori (Assen Opi), je to nejzápadnější ze tří významných křesťanských pohoří.

Klasický výlet vypadá tak, že ráno vyjedete do hor, pak se chvíli kocháte rozhledem, načtež začnete sestupovat širším sešupem do údolí. Prakticky celou dobu jíte ve stínu jiných turistů. A odpoledne dojdete k moři a to je konec výletu.

Autor: Dominik Jatišek, VII. C

Jezdíte rádi na tábory?

Já ano, a tento rok mě kamarádka Terka naklala na dětský tábor do Biskupic. V táboře nás bylo asi 140 a rozdělili jsme byli na deset oddílů. Já a Terka jsme patřily do nejstaršího oddílu dřeváků. Budíček jsme měli v osm hodin a o půl hodiny později byla snídaně. Každý den nám zdravotní sestavy pokojky za uklíd, ten, kdo měl na konci tábora nejvíce bodů, dostal dort. První den, což byl pátek, jsme se takzvaně zabývali v táboře a hráli hry na seznamování. U oběda jsem se převalila, že v Biskupicích vaří moc dobře a hlavně čistě.

Celotáborová hra byla tento rok na motivy filmu „Noc v muzeu“. Na sobotu jsem se neuvěřitelně těšila, protože večer se měla konat diskotéka. Však jsme si ji také pořádně užili. V úterý jsme se vypravili do blízkých Radkovic

Pohled na tábor

Foto: www.detskupice.cz

na procházku a také na doplnění zásob. Ve středu byl očekávaný karneval, na němž se vedoucí ukázali jako neandrtálci, pár kluků se změnilo na holčičky a ostatní na další zvláštní postavy.

Ve čtvrtek se konal Talent Biskupice 2010. O talenty nebylo nouze, avšak první místo v kategorii dřeváků získala kamarádka Radka z našeho oddílu a v kategorii chlapců zvítězili kluci z nejstaršího oddílu se svým vystoupením „Já jsem gay“. Pátek byl takový rožňákový, konala se vyhlášení vítězů celotáborové hry, vyhrála zrovna moje skupina Archeologů a získali jsme dort, sice největší, zato ne zrovna chuťově nejlepší. Vítězství o nejlépe uklizenou chatku získaly holky ze sedmého oddílu a naše chatka se umístila na třetím místě, přičemž to dotáhneme na první, tedy doufám. Tento den však nemělo problémů jen vyhlášení, ale také malé závody, nám však nepřišlo počítat, tak jsme se zabavili diváním na „Noc v muzeu“. V sobotu jsme se bohužel museli rozloučit s táborem a s kamarády, kterých jsme si tam určitě všichni našli plno.

Už když jsme odjížděli, jsem věděla, že příští rok zamířím opět do Biskupic. Jestli vás zaujal můj článek a chtěli byste se také podívat do Biskupic, neváhejte a podívejte se na stránky www.detskupice.cz a příští rok se přijďte pobavit na tento úžasný tábor.

Autor: Michaela Doletalová, VII. C

Lahůl, maatl

Foto: Eva Pokorná

Letem světem

Předposlední školní den minulého roku pro nás, šiky od 5. do 8. třídy, připravila bývalá IX. A za velké pomoci jejich bývalé třídní učitelky Marie Kopecké celoškolní hru Letem světem. Jednotlivá družstva pod vedením některého učitele vycházela po pěti minutách ve dvou směrech plnit jednoškolní úkoly. Některé úkoly byly založeny na fyzických schopnostech, některé znalostech, některé byly plněny na základě vzájemné spolupráce a schopnosti vytvořit si takřka.

Ten, kdo vycházel na začátku, také brzo skončil, a tak měl dost času jít si na oběd nebo se třeba dívat na video ve třídě svých vedoucích. Asi o půl druhé byly výsledky hotovy, a tak zbývalo už jen jejich vyhlášení. Na prvním místě se umístil tým paní učitelky Lenky Wikovské.

Gratuluji vítězům a těším se na celoškolní hru, která se bude konat tento rok.

Autor: Michaela Cabová, IX. C

Neztrácej čas ztracením času

Streetwork
Leopolda Pěkorašho 15, Třebíč

Je jednou ze tří služeb KLUBU ZÁMEK - centra prevence Třebíč.

Co je to streetwork?

Je to sociální služba, v rámci které streetworkerky kontaktují jednotlivce nebo skupiny ve věku 12 - 20 let v jejich přirozeném prostředí. Mnoho dospívajících zažívá obtížné životní příležitosti a situace, které nechcejí nebo nedokáží řešit. Streetworkerky se snaží těmto mladým lidem zprostředkovat pomoc přímo na místech, kde tráví většinu času – v parcích, klubech, ulicích, herních, zastávkách a nádražích.

Jelikož před měsíci jsme si to vykrašovaly ulicemi Třebíče v šluku a šerkách a se slunečnými brýlemi na očích. Máme celkově pestrý šatník. V každém počasí vypadá náš pracovní oděv jinak. Za chvíli půjdeme do práce v zimní bundě a rukaviciích.

Ve všech ročních obdobích chodíme čtyřikrát týdně po trebičských parkech, sídlištích, ulicích. Oblovení měníme podle počasí. Co však celou dobu zůstává stejné je náš oranžový terénní batoh, ze kterého vyčnívají flowersticky a naše oranžové informační letáčky. Podle toho nás taky můžete poznat. Ne, nejme turisté a ani nejme do sportovního kroužku. Jsme terénní pracovníci – streetworkerky Andy a Peťa. Ve sportovním batohu se nachází váha a dva boty. Je naplněn sličnými volnobasovkami a poštovním, které by tě mohlo zajímat. To vše proto, abychom ti mohli zpestřit volný čas ve tvém přirozeném prostředí.

Za týden a víc venku strávíme víc jak patnáct hodin, přidej se taky. Snažíme se tě podpořit, nebo alespoň vyslechnout a nabídnout něco z terénního batohu k zapůjčení.

Jak v mrazivém počasí, tak v parných dnech jsme v terénu s tebou a pro tebe...

www.klubzamek.cz

streetwork.trebitc@caritas.cz

Autor a foto: koordinátorka STREETWORK Andrea Ravešková, DiS,
a terénní pracovník Bc. Petra Čechová

V terénu z mládeží!

Streetworkerky Andy a Peťa

ŽIVOT KOLEM NÁS

Poznali jsme se jinak a lépe než ve škole

Ahoj, na Jurenkovu osadu jsem se moc těšila. Připadalo mi to jako moc příjemné zakončení nového školního roku, zkrátka dobrý nápad! Přihláším vám, jak celý pobyt probíhal.

V 8:20 hodin jsme měli sraz na vlakovém nádraží, v 8:39 hodin byl odjezd vlaku směr Studenec. Ve vlaku jsem sešla s Barbou. Okolo 9. hodiny jsme dorazili do Studence, odtud jsme pak museli jít ještě asi půl hodiny pěšky na místo našeho pobytu – na Jurenkovu osadu. Naštěstí jsme s sebou nemuseli nést naše zavazadla. Přijel vedoucí Radek s dodávkou a tam jsme si je nakloňili. Kolem 10. hodiny jsme se ubytovávali, našlo v chatě a našlo ve stanu. Já jsem se ubytovávala s Barbou v chatě, byly jsme tam úplně samotné. O půl dvanácté byl oběd, měli jsme bočkovou polévku a rízku. Po obědě jsme měli polední klid. Zalezly jsme si s Barbou do spacíku a povídaly si.

Po polední přestávce jsme malovali erb a pak následovaly sportovní aktivity. Nejdříve jsme se rozdělili na skupiny: Pay, Táberky a Bernáky. Já, Nikola, Jitka, Pavel a Jaroslav jsme byli Pay. Součástí sportovních disciplín bylo lezení po žebříku, po horolezecké stěně a pádlování jame i na loď. Všechno, kromě lezení po žebříku, jsem dělala poprvé. Dělat jsem to s naštením, dobře a rychle. Všechno mě to moc bavilo! Bohužel, přišel čas večere, takže jsme museli záburu ukončit. Po večeru se ale pokračovalo a byly další hry. Následovalo herectví. Hráli jsme divadlo. Tak to mě zase bavilo, protože já herectví umím docela dobře, chodila jsem totiž od 1. třídy do divadla. Po divadle přišel vedoucí a vyhlásil vítěze jednotlivých disciplín. Vyhrála jsem 1. místo v lezení po žebříku, na horolezecké stěně jsem obsadila 2. místo - to je teda dobrý výkon... V 21 hodin jsme skončili, byla vyhlášena večerka. Večerka znamená, že už máme jít spát. Přišel k nám spát ještě Nikola a Jitka. Spala jsem nahore na patrové posteli.

Ráno jsem se vzbudila v 6:35, chtělo se mně na WC. Když jsem se vstala do postele, nemohla jsem už usnout, jen tak jsem ležela a zírala jsem do stropu. V 8 hodin byla snídaně a měli jsme chleba s borůvkovou marmeládou (mřam), buchty a kakao. Po snídani jsme opět hráli hry. Pak byl oběd, k obědu nám podávali bramborovou polévku a ústřiviny. Následoval zase polední klid. Tentokrát jsem nešla do postele, ale za mnými spolužáky hrát vybíješnou. Poté jsme se účastnili aktivních her a soustředění. Pak byla svačina a měli jsme zase chleba

s borůvkovou marmeládou (zase mřam), po svačině družstva soustředění, které udělá nejlepší bramborový guláš k večeru. A schválně, kdo vyhrál? No, přeče my - Pay !!! Po večeru jsme hráli noční hru - plíženos v lese !!! Troška jsem měla strach. Raději jsem se domluvila se svojí skupinou, že se budeme držet při sobě, tak byl můj strach už menší. Ale najednou jsme se ztratili. Já jsem se ocitla úplně sama, kolem mě byla černočerná tma. Nic jsem neviděla, můj strach začal nabývat větších a větších rozměrů. Začala jsem dokonce tíle poplákat, protože mě děsila tma a nebezpečí. Naštěstí mě ale našla jiná skupina. Pravidlem bylo, že když někdo najde jinou skupinu, tak vypadávk. Takže já jsem vypadla, ale byla jsem vlastně i ráda. Byla jsem nakonec vděčná za to, že jsem v chatě, kde je světlo a kde jsem daleko od strachu. Raději byli v bezpečí, tak se cítím mnohem lépe... Pak byla večerka, přišly k nám spát další moje spolužačky: Aneta, Dominika, Natálie a Gabriela. V noci se mi podělo spádnout ze stohu z postele. Zvláštní je, že jsem nečistila žádnou bolest a na zemi jsem pokračovala ve spánku. Jitka si dělala o mě starosti, jestli nejsem zraněná nebo mrtvá? Ráno jsem objevila na tváři modřinu a jak jsem jedla přes ocouk padl. Bylo mi lhostejné, že máma bude mít starosti, co se mi stalo a co jsem dělala. Po ranní toaletě jsem šla na snídani, k snídani jsem měla kuličky s mlékem a kakao. Po snídani jsme si hráli ještě sportovní hry a pak jsme šli bařit věci domů, do oběda jsme byli sblatni. Poobědvali jsme hrachovou polévku a knedle s omáčkou. Poslední obědem jsme vyznali na vlakové nádraží ve Studenci. Ve vlaku jsem si sešla s Jitkou a Dominikou.

Zhruba za 10 minut jsme už byli v Třebíči na vlakovém nádraží a vítali se s rodiči.

Moje posty:

1. Moc se mi tam líbilo, byl to výborný nápad.
2. Skvěle jsem se bavila a celý pobyt si nemůžu užít.
3. Líbilo se mi, že paní učitelka je na nás hrdá a chvilila nás.
4. Nelíbilo se mi, když se tam někdo hádal, strkali do sebe apod.
5. Naučila jsem se nové hry a zdokonalila se v některých sportovních disciplínách.
6. Vadilo mi, že jsem měla víc křipanců od komára než všichni ostatní.
7. Seznámila jsem se s novými kamarádkami a kamarády.
8. Jsem moc ráda, že jsem tam jela...

Autor: Štěpán Froydov, VI. A

Třídenního pobytu na Jurenkově osadě ze zářezníku i VI. C a VI. B, každá v jiném termínu.

První den jsme hráli seznamovací hry. Každý řekl své jméno a zvíře, které začíná na stejné písmeno jako jeho jméno. To nás bavilo a také jsme si díky tomu lépe zapamatovali jména našich nových spolužáků. Pak jsme se rozdělili do dvojic (hořka, kluk) a nakreslili obrázek o tom druhém - soustrozence, dímáčko mazlíčka, zájmy... Pak všichni obrázky popovídali, a tak jsme se zase poznávali o něco víc. Všechny třídy měly podobný program.

Jsem ráda, že jsme na Jurenkovu osadu jeli, protože si myslím, že jsme své nové spolužáky i učitelce poznali jinak a lépe než ve škole.

Autor: Barbora Havlenová, VI. C

Nezávadná pomoc a usměvavá náladě.

Foto: Eva Pokorná

ŽIVOT KOLEM NÁS

Les pohledem lesníka a biologa

Dne 8. 6. 2010 navštívila naše třída 6. C ekologické Chaloupky. Sraz jsme měli v 8 hodin na autobusovém nádraží, odkud jsme po chvíli vyjeli linkovým autobusem směr Chaloupky. Sraz jsme tam byli už 6x, ale tento program byl podle nás nejlepší.

Byli jsme rozděleni do dvou skupin po třinácti lidech. Program se skládal ze dvou částí - Les pohledem lesníka a Les pohledem biologa. V první části jsme se naučili měřit výšku, objem a obvod stromů. Poté jsme se probrali. V druhé části jsme se učili poznávat druhy stromů a jaké podmínky potřebují stromy k životu. Na závěr jsme si zahráli malou běhací hru.

Azi kolem půl jedné nám jel autobus a my se museli rozloučit. Vylet se nám velice líbil, program byl velice pestrý a poutavý.

Autor: Michaela Doletalová, Pař Růžek, VII. C

XV. ročník veletrhu vzdělávání Didacta

Každým rokem se mezi devátých tříd asi všech českých škol koná největší veletrh vzdělávání - Didacta. Kona se v budově vědecké průmyslové školy na ulici manželů Černých.

Didacta probíhala ve dnech 20. - 21. října 2010 - první den do pěti odpoledne a druhý den do tří. Vstup byl dobrovolný.

Celý veletrh je sestaven ze „stánků“, které vytvořila právě ta škola, která se na tom místě prosazuje. Nejsem to však střední škola pouze z okolí Třebíče, ale můžete zde vidět školu z Jihlavy, Brna či Prahy nebo dokonce i z Rakouska! Na každém stánku by vám měli říci vše, co vás na této škole zajímá. Nebo můžete pozorovat nejrůznější pokusy jednotlivých žáků, anebo si můžete sami zkoušet test studijních předpokladů, který údajně probíhá na všech školách podobně. Samozřejmě nechyběl ani jeden ze sponzorů akce - ČEZ, který rozdával také díky a pořádá soutěže o hodnotné ceny.

Didacta by dle mého názoru měl navštívit každý, komu není jasné, na jakou školu chce jít dále, a to nejenom deváťáci, ale i osmáci, kteří se co nevidět taky budou muset rozhodnout.

jakou školu si vyberou. Akce se pořádá však pouze jednou za rok, takže ten, kdo akci nestihl, musí si počkat na další ročník Didacty - v pořadí už šestnáctý!

Autor: Michaela Cabová, IX. C

Poruchy příjmu potravy

Často se o tomto problému mluví a hodně se s ním bojuje. Trpí jím tím daleko více holek a mladých lidí než kdysi. Jistě jste už mnohdy o mentální anorexii a bulimii slyšeli, přesto vám o každém problému alespoň něco málo řeknu.

Mentální anorexie

Je to vážná psychická porucha, kterou trpěly dívky již ve 2. století našeho letopočtu, oficiálně jako nemoc se začala však brát až v 19. století.

Osoba, která trpí mentální anorexií vidí svůj obraz velice pokřivený a nedokáže se smířit s mnohdy velice nízkou váhou, pečlivě si kontroluje svůj jídelníček, počítá každou kalorií, co do sebe dostane, přestává komunikovat a kolektivem a je čím dál více uzavřená sama do sebe. Jakákoli narážka na její velice vycílenou postavu ji vyvede z míry, protože si zakládá na své sebekontrolě, velice aktivně až hyperaktivně provozuje sporty či jiné pohybové aktivity, často trpí zimnicemi a suchou kůží. Nemoc postihuje víceméně všechny orgány.

Kolikrát je však těžké „anorektičku“ poznat, jelikož dokáže perfektně zamaskovat množství potravy, které snědla.

Léčení anorexie je velice zdlouhavé a těžké, navíc se podaří úplně vyléčit pouze asi 40% všech osob, zbytek se k anorexií vrátí nebo má tendenci k bulimii.

Bolusůž je u mentální anorexie o 200% pravděpodobnější sebevražda než u jiných psychických onemocnění, tudíž při sečtení všech selhání orgánů vychází, že 10% postižených anorexií na důsledky tohoto onemocnění zemře.

Bulimie

Bulimie byla dříve spojována s anorexií, protože asi třetina anorektiček má tendenci k přejídání se. Až ve dvacátém století byla uznána jako jiná forma poruchy příjmu potravy.

Mentální bulimii lze popsat jako záchvatovitě

té přejídání, které následují velké výstřiky svědomí a následně zvracení a užívání projímadel. Záchvaty přejídání mohou trvat hodiny nebo klidně i dny. Bulimičky jídl dlouhou dobu před sebou schovávají, ale během záchvatů si ho stejně zajistí a můžou dokonce i krást v obchodě či vybitrat popelnice... pro jítlo v tu dobu uletějí vše.

Bulimie je 3x častější než anorexie a také se u dívek objevuje o nějakou dobu později, ale je mnohem lépe rozpoznatelná než anorexie, jelikož bulimičky si většinou váhu udržují - během záchvatů jim váha stoupá, ale v meziobdobí zase klesá.

Tyto psychické problémy jsou doopravdy hrůznanáhléjší, ale co se začalo velice špatně je to, že se dívky ÚČELOVĚ stávají anorektičkami či bulimičkami... Založily si vlastní komunity - PRO ANA - pro anorektičky a PRO MIA pro bulimičky... dále pro ty, které se sebekontrolují - PRO SIA, které se impulzivně a nekontrolovaně přejídají... rozlišují se pomocí různobarevných náramků, dávají si rady, jak se stát jednou z nich, zveřejňují svoje motivační a tzv. THINSPÍRACE (většinou fotografie nebo videa neskutěčně vycílených modelek) - v podobě nabízejí další dívky ke své „dokonalosti“

Pravdělně se věří, z příběhu vyléčených i ostatních si přečtete, jak jim rodiče zabavovali váhy, zakazovali sport, našli jídlu... ale nic je nepřesvědčilo... mnohým z nich se i přes léčení porucha vrátila... nebo věří, že bez trávení a nic nenadělají... Nic jim odvládně nemůžete pomoci...

Na závěr se hodí uvést věta, která se na blozích těchto dívek často objevuje, říká vše jasné - Pro-ANA (Pro-MIA, Pro-SI) komunita se rozrostla, pomozte a jejím příjetím ve společnosti!

Autor: Michaela Cabová, IX. C

KUPUJTE GAG-BEN!

Co si nepřčtete na stránkách
GAG-BENU,
to si jinde nepřčtete!
Chcete vědět víc?
Sledujte webové stránky
GAG-BENU!

ŽIVOT KOLEM NÁS

Absolutně perfektní

Jako tradičně každý rok, tak i tentokrát se žáci devátých tříd zúčastnili výměrného pobytu s Rosenvaagškolem v dánském Arhusu. Jelikož jsme už jejich školu navštívili, byla řada na nás, abychom naše kamarádky pohostili alespoň tak dobře, jako oni nás.

Výměra probíhala téměř na úplněm začátku školního roku – 7. září !!! Takže asi chápete, jak byla velká organizace dost těžká a narychlo...ale přece jenom většina naší třídy (ú, co ubytovávali) nasadila do objednaného velkého autobusu a jela naproti našim dánským kamarádům do Prahy. Přijeli jsme trochu dřív, takže jsme se na chvíli ještě prošli po Václavském náměstí a potom jsme už konečně dokráčeli na pražské vlakové nádraží...

Dáni překvapivě nevyzpykali uvávení, dokonce přáoblii velice čile! Okamžitě jsme se všichni přivítali a my Češi jsme pomáhalí a kufy.

Program jsme měli od začátku do konce velice náročný. Navštívili jsme lanové centrum v Beně, Moravský kras, galerii Vaňkovku a nákupní centrum City Park, Bowling U Kmoťas, vyřídili jsme si límečky, zapoportovali jsme si, ležli jsme po stěnách, občerstvili jsme město, navštívili jsme (většina) škovna a na konec jsme jeli znovu do Prahy...

V Praze jsme se asi hodinku a půl procházeli po památkách, aby Aarhusci viděli naše hlavní město a následně jsme měli tři hodiny ruzhod po náměstí. První hodinku jsme čile obhájili obchody, ale pak na nás dosedla úrava z celého týdně a pomalu jsme se začali seskupovat „pod ocar“. Tam jsme si také vyslechli vyprávění „přes protestáře“ a potom jsme začali nastupovat zpět do autobusu.

Behužel, když si Dáni přemýšleli včelí do hotelu, náš řidič autobusu dostal pokutu za špatné stání! Tim pádem jsme absolutně neměli kancí rozloučit se, ale když viděli učitelé, že nám je to fakt líto, ještě jsme se otočili a s našimi kamarádky se rozloučili (všechno jsme museli provádkit v autobuse, kde bylo dost málo místa). Všichni jsme byli spokojenější a shodli jsme se, že tato výměra byla absolutně perfektní :)

Celkové hodnocení výměrných pobytů:

Nedá se říci, která výměra byla nejlepší a která nejhorší. V každém případě jsme s Rakuškami měli nejlepší program – neměli jsme ani chvíli bez programu. Zase s Němci jsme se nejlépe spřátelili a ještě teď si stále píšeme a Dáni? Všichni rodiče je hodnotili jako nejlepší. Možná to bylo tím, že byli starší, ale rozhodně byli ze všech nejoblíbenější.

Autor : Michaela Cahová, IX. C

Znáte Grossbottwar?

MY uznano!

Ani letos jsme neporadili tradici výměrných pobytů s Německem. Se všemi zážitky vás seznámím v tomto článku.

Středa 6. 10. 2010: Cestovní den

Do Německa jsme se museli nějak dopravit a zvolili jsme klasický dopravní prostředek: autobus. Cesta byla jako vždy dlouhá a únavná, ale první večer v rodině byl moc záživný.

Čtvrtek 7. 10. 2010: Čas na seznámení

Přes den byla komunikace trochu rozpačitá, ale večer se atmosféra uvolnila.

Zrakovná hra

Jídlo, které známe všichni, ale vyvěřili anglicky co máme na mysli, nám s kamarádkou dalo pěkně zabrat. Nakonec jsme si pomohli překladáčkem, ale Němci se nechtěli se tímto slovním spojením naučit. Nakonec se jim to podařilo a měli ulehčené vyšetřovkovi.

Měsíc v roce

Jako dárek jsme do rodiny přivezli mimo jiné i velký kalendář na rok 2011 s obrázky židovské čtvrti. Rodina, ve které jsme byli ubytováni, se snažila přečíst všechny měsíce správně česky, ale s některými měli opravdu potíže. Třeba na červenec se jenom koukli a už listovali dál, ani se nepokusili ho přečíst. Pořadchat jejich snažení bylo někdy moc vtipné.

Pátek 8. 10. 2010: Den bolestných zraků

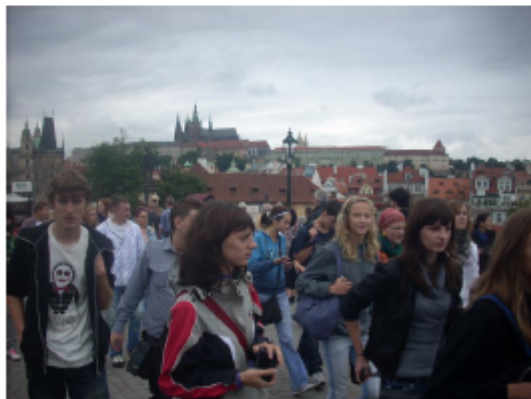
Pátek byl ve znamení chůze. Celý den jsme cestovali pěšky po jejich malém městečku Grossbottwar, absolvovali jsme několik různých eskurzí a prohlídek a aby toho nebylo málo, večer jsme se ještě zúčastnili dlouhé procházky okolo města.

Výťah ve mlýně

Jedna z našich zastávek byla i ve mlýně. Dávali jsme se, jak se vyrábí mouka a prošli jsme se celým mlýnem. Na závěr nás zvezli „výťahem“, myslím, že byl na mouku nebo tak něco. Stoupili jsme si na dřevěné prkno, jeden pár uvolnil provaz a jeli jsme (vždycky po dvojicích) směrem dolů. Když jsme pozastavili, už jsme chtěli vystoupit, ale výťah jel ještě dál, takže jsme se pořádně lekli. Byl to nejlepší zážitek z celé eskurze.

Papaverce

Náša ubytovatelka Nadine má smysl pro humor. Každou chvíli vytačila foťák, zakřičela „Papaverce!!!“ a začala nás fotit. Já jsem to nemívala, protože ona si vůbec uměla vybrat chvíli. Třeba jednou jsem si večer četla, roz-

Kam v Praze?

Foto: Ludmila Bárková

valení přes celou postel a cpala jsem se čokoládovou tyčinkou. Asi si umíte představit, co z toho vzniklo za fotky ...

Sobota a neděle, 9. a 10. 10. 2010

Sobota byla odpočinková, protože nás bolely nohy po chůzi z předchozího dne, ale neděle byla snad ta nejlepší neděle, jakou jsem kdy zažila!

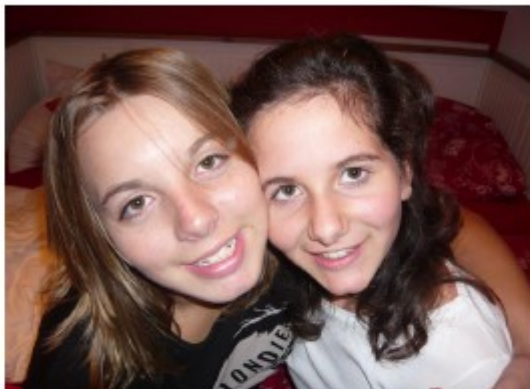
Tripsdrill

Tripsdrill je obrovský zábavní park, který jsme navštívili právě v neděli. Vyzkoušeli jsme snad všechny atrakce, od lavice přes housenkovou dráhu, loď, obrovské lavory na vodě, ve kterých sedíte, vezete se a necháváte se smáčet až po obří horskou dráhu. Prostě slova na tento zážitek nestačí. Celý den jsme si užívali a zábava přispěla ke zlepšení našeho vztahu.

Pondělí 11. 10. 2010: Seznámení se s upí

Dravci na hračce

V pondělí jsme se zajeli podívat na jeden hračkářský veletrh. Přišli jsme skoriat na začátek show s dravci. Viděli jsme mnoho druhů dravců a sov, ale nejvíce mě zaujaly upí. Tito ptáci se mi nelíbí, ale to, co s nimi ti lidé předváděli, bylo něco. Celé představení už bylo za námi, když najednou přiletěl tři obrovští upí. Vždycky přiletěli na zábradlí hned naproti nám, dostali odměnu v podobě mrtvého malého kuřátka a pak byli shozeny dolů. Samozřejmě okamžitě roztáhli křídla a letěli dál, ale my jsme se při každém shození museli hrozně smát. Také pohyb upí byl legrační. Vždycky seskočili ze zábradlí, až to začalo, a kolébavě, jako staří lidé, se přicou-

Já s Natšou

Foto: Katherin Deckerová

rali k organizátorům pro kuřátka. Po celém představení jsme se ještě mohli podívat na všechna vystupující zvířata v kleci.

Úterý 12. 10. 2010: Den ve velkém městě

Poslední den jsme jeli poznat Stuttgart. „Zlatý hřeb“ dne bylo muzeum aut.

Muzeum MERCEDES BENZ

Celé muzeum bylo obrovské a mohli jste tu vidět vývoj celé této automobilové značky. Jako nejzajímavější mi připadalo: model for-

mule, do kterého jste si mohli sednout (ještě lehnout) a zjízdit tak, že řidič v tomto vozidle nemá kdovíjaké pohodlí, a nejluxusnější autobus, jaký jsem kdy viděla. Měl úžasně měkké, koženno-šetrkové sedáčky, luxusní vybavení, no prostě krása.

Nabíjení

Celé odpoledne jsme strávili ve městě. Sice si skoro nikdo nic nekoupil, ale byla zábava a to bylo to hlavní. Ono najít nějaký určitý obchod dá někdy dost práce a tak není divu, že se u toho i zamýšlete.

Farty

Večer jsme měli ve škole předchystanou rozlučkovou plety. Každá rodina přinesla nějaké jídlo, skoro všichni se vystřídali u mikrofonu na karaoke show, dokonce i paní učitelka Zahradníková a náš pan řidič autobusu. Rodiče si skvěle popovídali a my, žáci jsme si užili poslední společný večer.

Den odjezdu

Domů se nikomu z nás nechtělo. Němci byli moc milí, pohostinní a někteří si mezi námi našli nové kamarádky, například já. Takže není divu, že pár slziček při odjezdu ukáplu. Už se moc těším, až Němci přijedou za námi a jsme rádi, že jsme poznali další zemi.

Autor: Katherin Deckerová, VIII. B

Nezapomeňte!
GAG-BEN je tu pro vás!

Jako jezdyň formule

Foto: Katherin Deckerová

ŽIVOT KOLEM NÁS

Bez přátelství se nedá žít

Paní Doris dobře zpodobila mladá posluchačka.

Foto: Pavel Mikolaj

Dne 26. října 2010 navštívila naši školu paní Doris Grossmanová – jedna z posledních živých svědků holocaustu. Byla uvítána v Terezíně i se svým otcem, matkou, strýcem, bratrem a babičkou, která hned po čtrnácti dnech zemřela. Její matka zemřela o něco později na nematnou nemoc a bratr s otcem byli převezeni na východ – do Oravčiny. Jako starší paní Doris přežila – v tu dobu slečna (v Terezíně byla od svých 16 let až do 19 let, takže celá mladá).

Během a paní Doris se uskutečnila v rámci projektu Krokus, který realizuje irská organizace Holocaust Education Trust Ireland (HETI) ve spolupráci se Vzdělávacím a kulturním centrem Židovského muzea v Praze. Zúčastnila se její třída 9. C, žáci 6. C a část třídy 6. B. Besedy se na začátku ujali naši „devičky“ a snažili se naučit své mladší spolužáky nebo ze svých vlastních vědomostí o holocaustu Romů a právě zmiňovaných Židů. Potom jsme měli šanci sepanat se paní Doris úplně na všechno, co nás zajímalo ohledně transportu do Terezína i jejího současného života. Potěšilo nás, že celou akci natáčela „Internetová televize Třebíč“. Projekt s námi připravovali paní učitelky Kopecká a Pokorná a pan učitel Mikolaj.

Některé z našich otázek:

Jak jste se vztahovala v době protektorátu? Chodila jsem do klasičtějšího gymnázia v Brně, které bylo jako jediné v době protektorátu určeno pro Židy. Chtěla bych se zeptat, jestli jste Česká Židovka?

To nice ano, ale jinak naše rodina nebyla židovská ortodoxní žid. Normálně jsme slavili Vánoce i Velikonoce. Proto jsme nechápali, že i pro naši rodinu platí ústave zákaz, jako třeba zákaz chování do kina, nákup čepic nebo vstup do kavárny nebo jsme museli nosit na oděvu přívěsok židovskou hvězdu, od podzimu 1941.

Jak jste se dostala do Terezína?

Byli jsme posláni v lednu 1942 zařazení do transportu jednovozu do Terezína. Předtím odcházely transporty z Brna do Rýpu a tam to byla daleko horší situace. My jsme ani nevěděli, kam jedeme. Předtím ještě jsme museli odvézati všechny cennosti – hybe, rádia, předměti úplně všechno, co člověk měl. Nejvíce je mi došlo lito kočky, kterou jsme museli také odvézati. Museli jsme se odšťěňovat z našeho krásného bytu do toho útopkovitého, kde bydlely tři, naprosto cizí rodiny. V jednom jednom pokoji jsme bydleli já, babička, matka, otec i bratr. Bylo to hrůzné, já si teda vůbec nepamatuju na ty lidi, co s námi bydleli – tato vzpomínka jsem úplně zamlkla.

Tak jsme se navzájem domnívali, že když budeme někde jinde spolu, že to bude lepší, ale bylo to vůbec horší, protože nás odvezli do Terezína. Ještě jsme noc a celý den, i když to není tak daleko, tak nám vlak někdy odstavil. Přijeli jsme večer do Bohulovic a tři kilometry jsme museli jít i s našimi padesátí kily věci pěšky do Terezína. Dostala jsem číslo U-59. Po nějaké době transportovali mého otce a bratra do Auschwitzu.

Jak se vybírali ti, co byli transportováni dále? Rozhodovala o tom „Židovská rada“, podle čeho nevím.

Pročval někdy v Terezíně někdo s nějakým nějakým „románkem“?

Určitě ano. Dokonce se tam narodily i děti, dost špatně to pak dopadlo, protože většinou byli posláni dále na východ, kde zahynali.

Byly v Terezíně i hodně malé děti?

V jednom domě byl kojenecký ústav.

Jak jste vnímala konec války?

Bylo to smíšené pocity. Na jednu stranu jsem byla rozhodně ráda, ale na druhou jsem neměla kam jít. Ujal se mě česák, který nás kladl při panovně ovci. Bydlel s rodinou v Kozelci a já po válce bydlela s ním.

Co vám v Terezíně dělali? Co bylo nejhorší?

Nejhorší byl hlad. Já vidím za dobu mládíma očima, nechápala jsem nic.

Co jste v ghettu jedli?

Měli jsme takové lístky na snídaní, oběd a večeři. Na snídaní byla tencebrát jako by káva, nějaká náhražka, a v poledne byly brambory a tuřín – to je něco jako bílá řepa, ale myslím, že už to neexistuje. A mlákoky bylo mleté maso. A pak jsme dostávali čerstvá chleba na týden a centimetr margarínu. Pak řepu a marmeládu z řepy. A umělý med, ale ten se používal i po válce. A víc si nepamatuju...

Jak jste se skontaktovala s vašim bratrem? On měl nalet v nějakých akcích a potom přišel do Kanceláře a když jsme se našli, tak ani on nevěřil, že žijí. A nechtěli jsme se ani dva měsíce.

Nepokoušela jste se někdy o útek?

Ne, nenapadlo mě to. Kam bych také šla? Nebylo kam.

Bála jste se?

Bála jsem se, že půjdu do dalších transportů. Jaké bylo vaše největší přání?

Přála jsem si, aby už byl konec války a tvrdila jsem po zhlédnutí.

Viděla jste někdy Hitlera?

Ne, díky, neviděla! On nikdy nebyl někde k vidění.

Já bych se chtěla zeptat, jak to měly ženy třeba s menstruací a tak?

No to, to bylo složité. Tehdy mnoho žen a d-

veš přestalo menstruovat a vložky se dostávaly od sítěk, co je nepotřebovaly. Ale bylo to s hygienou velice složité. Těkla jsem studenou vodou. A to mi nevařil až donad. Od té doby jsem totiž hodně otáčala.

Na jaké nemoci se nejvíce umíralo?
Třeba tyfus, který přenášely vši, blechy a šitnice. Víte, co to jsou šitnice? To jsou takové broučci, co vám sajou krev a strašně to bolí a píchá.

Vy jste také byla někdy nemocná?
Ano, měla jsem žloutenku.

Jak dlouho jste byla v Terezíně?

Měla jsem tam čtyřikrát narozeniny.

Dostávala jste k narozeninám nějaké dárky?

Dostala jsem třeba bávančku nebo kytičku.

Nemyslela jste si, když se o Židech tak hrozně mluvilo, že jste opravdu nějaká měncekni?

Ne, to vůbec ne. Naopak, to by se snad ani nedalo přehléd. I v Terezíně byli židovští vědci, umělci, lékaři, apotekáři.

Jak probíhal váš normální den?

Vstávali jsme - až si nepamatuju kdy, ale určitě brzo. Potom jsme šli na zvláštní, kde se stávovalo ve frontách a těmi stáry, stejně tak i na oběd a na večeři. Pak jsme celý den pracovali. Potom jsme šli na oběd a my, co jsme byli mladší a pracovali jsme, jsme měli ve frontě přednost. A večer bylo ještě a večer se také muselo zatančit, protože byla volba a to se nemohlo zvládnout. A jestli jsem měla volnou chvíli? Ano, to jsem také měla, v té době jsem si nejvíce četla, kničky jsme si vzájemně půjčovali, a povídky si s přáteli.

Našla jste si tedy i vy nějaké přátele?

Měla jsem přátele a mám donad. Víte, bač přátelemi se vůbec nedá žít. Přátelemi je v životě strašně důležité.

Pani Doris se nejvíce valčíky poslouchá kámal.

Foto: Pavel Mikolaj

Po této šesti besedy jsme se tepleji oblékli a vyšli na školní pozemek. Tam už bylo nachystané místo na sklení cibulek žlutých krokusů, které měly připomínat židovské žito, co zemřely během šoa, a jejich žlutá barva symbolizovat žlutou Davidovu hvězdu, kterou spolu s ostatními Židy musela nosit i pani Doris. Cibulky jsme zasadili kolem stromu, který znamená budoucnost a život, do tvaru kruhu, který symbolizuje přátelství nebo rodinu. Cibulky žlutých krokusů jsme dostali od organizace HETI. Školci je vložili účastníci besedy. Cibulky krokusů by měly vykvést na konci ledna nebo na začátku února - kolem Mezinárodního dne památky obětí holocaustu (27. ledna).

Naši šestičlenní tým slíbili, že o krokusy se budou starat i po dobu naší nepřítomnosti. Projekt Krokus se nám velmi líbil a těšíme se na krokusy až vyrostou a vykvětou a na další setkání s paní Doris.

Autor: Michaela Čalová, Kateřina Vráná, IXC

Zasadili cibulky krokusů na jaře žlutý vyběsna.

Foto: Pavel Mikolaj

Milí čtenáři rubriky Příroda!

Vedoucí této rubriky se s Vámi na konci školního roku rozloučila a nyní je na nových a mladších redaktorůch, aby Vás tímto stránkami provázeli. Jak to zvládnou, posuďte sami.

V přírodopisném kroužku jsme si povídali o zvířatech, poušteli jsme si video o rosemákově a spolužákova maminka nám donesla ukázkou chameleona. Dozvěděli jsme se o něm spoustu zajímavostí. Tomášova maminka chová i další zvířata: hada, gekončiky, želvy, papouška, psy a koně. Možná se přičte setkání zase s některým z těchto zvířat.

Chameleón jemenský

Jak se jmenuje?
Cherlie.
Čím se živí?
Cvrbky a mouchami. (Je to masožravec.)
Ji jednou denně, přes noc ap.
Jak je starý?
Tři roky.
Je něčím zajímavý?
Máni barvy od světlé zelené do tmavé černé podle nálady. Má mimoriádně dlouhý jazyk.
Kolik let se dožívá?
Od 5 do 6 let.
Odkud pochází?
Z hornatých oblastí Jemenu a Saúdské Arábie.

Chameleleo jemenský

Foto: Eva Pokorná

Bělobka je vstříčky ve zřetelku

Foto: Barbora Havlenová

Jak rychle se pohybuje?

Rychlostí želvy.

Kolik stojí?

Od 900,- Kč do 1500,- Kč.

Jakou má běžnou barvu těla?

Světlé zelenou.

Co mu vadí?

Když se s ním rychle pohybuje.

Čím se liší sameček od samic?

Samice jsou menší než sameci. Pro chov sameček potřebuje více samic.

Autor: Eva Kopalová, 12. A

Moje koťátka

Náš koťátko Januška porodila sedm krásných koťátek. Dva kluky a pět holčiček. Kocourci se jmenují Azrael a Janoček. Koťátka se jmenují Bella, Cindy, Kitty, Rája a Laša. Každé koťátko má jinou barvu. Nejvíce je baví po mne šplhat, to jsou ve svém živlu. V jednom měsíci začala jíst granulky a konzervy. Také se schovává a pak na sebe skáče. Je velká legrace je při hraní pozorovat. Když se po dlouhém hraní unaví, lehne si různě přes sebe a pomalu usíná. Když za ní přijdu a ona zrovna spinkala, tak na mě jen rozespale mňourá.

Mám je moc ráda.

Základní informace

Kočka je březí kolem dvou měsíců. Poté se jí narodí koťátka. Ze začátku mají zalepení očka. Pak se jim otevrou a mají je modrá. Postupně se jim zbarvují. Přibližně v jednom měsíci začnou jíst pevnou stravu, např. konzervy a granulky. Když jim je něco přes dva měsíce, mlkou si je jejich budoucí majitelé vezí.

Autor: Barbora Havlenová, 12. C

**Máte rádi zvířata?
Chováte nějaké zvířátko?
Napíšte nám o svých zkušenostech!
Budete vítáni na našich stránkách!**

Podzim

Příjemné teplo letního léta nám prochází celým tělem a čerstvý vzduch s nádhernou vůní listů a spadlého jehličí nám načechrává nejen suchové baňky, ale i vlasy a tenké pohodlné obléčení. Ptáci si hlasitě povídají na okenních římskách, ale v jazyce, kterému my smrtelníci nerozumíme. Pomalu kolem nás plachtí krásní pavoučci, kteří vytvářejí drobné „padáčky“, kterými se dopravují z místa na místo a poté utají jemné pavučinky tam, kam se jen podíváme. Když na tyto pavučinky kápnou píle kapky z jemného podzimního deště, promění se v hrdubné závoje jako pro lesní víly. Listy na stromech pomalu žlutě ač hnědne, padají a uvrývají kaštany. Všude je plno lidí dyblících po procházce v posledních krásných dnech roku. Vědí dobře, že hezky takto krásné počasí skončí a jenný deštěk se promění v husté „sljivky“. Ptáci už venku nevlídní, ale pilně se připravují na krutou zimu. Už nepadají kaštany, ale zrovňové listy, které dříve stromy záblily. Listy venku ulývají – každý si raději zalezne domů do tepla. Navíc se ráno objevuje čím dál silnější námraza. Už to není ten balíček podzimu, ale nepřehledná příprava na zimu. Přesto však něco krásného zůstává, ale to musí každý z nás objevit sám.

Autor: Michaela Cabová, IX. C

Globální oteplování

O globální oteplování se v nynější době zajímají všichni a všechno – od aktivistů, politiků, přes média až po veřejnost. Neustále se točí nějaké filmy, dokumenty, píšou se na toto téma knihy, propagují boj proti oteplování hollywoodské celebrity... ale jak vlastně vše doopravdy je?

Tyto klimatické změny jsou způsobeny hlavně dvěma plyny a těmi jsou oxid uhličitý a metan. Jejich koncentrace se však od roku velice zvýšila. Koncentrace oxidu uhličitého se zvedla o 31% a metanu dokonce o 149%! Nežít sice těchto plynů, život na Zemi by nemohl vůbec existovat, ale v takovém množství vytvořit sílnou vrstvu, která propouští teplo pouze dovnitř a ven propouští doopravdy malou část, navíc sluneční aktivita posledních dobou prokazatelně zesílila, tudíž se naše planeta docela pomalu, ale jistě otepluje.

A co vše toto globální oteplování způsobuje? V první řadě celosvětové ústupy ledovců – od roku 1990 do roku 1980 ustoupilo 142

ze 144 ledovců! A od té doby jejich ústup ve velkém měřítku zrychlil a některé ledovce zničily úplně.

Dále se zvyšuje množství hurikánů a cyklónů, jež způsobují velké škody a mají negativní vliv na ekonomiku mnoha států.

Zlepšuje podmínky pro epidemie až pandemie nejrůznějších nemocí jako je malárie nebo vizekšima.

Profesor Jaroslav Kadroňka dokonce zveřejnil v jednom ze svých publikací odhad, že pokud by teplota vzrostla o 3 °C, vzroste územní ohrožené malárie z 25 na 60%.

Zvýšení hladiny moří a oceánů díky tání ledovců – selementní zvýšení může negativně ovlivnit většina přímorských měst a později níže položené státy jako třeba Nizozemsko a tím ovlivnit nejen státní, ale také světovou ekonomiku.

Díky zmenšování sněžové pokrývky a rozrušujícími se pouštěmi jsou vyřadovány jak rostliny, tak živočichové. A pravděpodobně poté vyhynou.

Všechny tyto důsledky pocítí téměř každý a budou čím dál více intenzivnější, pokud nic neuděláme. Každý jedinec může pomoci už třeba tím, že bude využívat více obnovitelných zdrojů, nebude spalovat nekvalitní uhlí, jezdit spíše hromadnou dopravou a chodit více pěšky nebo jezdit na kole, nakupovat co nejvíce výrobky vytvořené bez zatížení životního prostředí nebo pěstovat více zelených rostlin. Každá pomoc je důležitá a je na každém, jak moc Zemi pomůže.

*Příslí téma – Ozonové díry
Autor: Michaela Cabová, IX. C*

Moje Vysočina

Můj rodný kraj je Vysočina, která se vlastně rozprostírá v směru středu České republiky. Podle některých pramenů leží dokonce geografický střed Evropy na území našeho kraje – poblíž vrchu Melechov na západě okresu Havlíčkův Brod v blízkosti Svošedl na řece Sázavě.

Vysočina je jedním ze tří vnitrozemských krajů v Česku, svoji rozlohou zaujímá 6 795 km². Území kraje Vysočina je vymezeno 5 okresy: Havlíčkův Brod, Jihlava, Pelhřimov, Třebíč a Žďár nad Sázavou. Krajským městem je Jihlava.

Vysočina tvoří Českomoravská vrchovina se svou nádhernou a velmi zachovalou přírodou. Na jihu zahrnuje západní část Jevíšovické pahorkatiny a sever Javořické pahorkatiny, na západě je Křemečnická vrchovina, na severozápadě leží Hornosázavská pahorkatina, na severu Žďárské vrchy a Hornosvrateckou pahorkatinou, na východě a v centru je Křižanovská vrchovina. V Jihlavských vrších (Javořické pahorkatině) se nachází nejvyšší hora Javořice (837m). Jen o metr nižší je vrchol Devět skal ve Žďárských vrších. Vysočinou protéká řada menších řek, z nichž k těm důležitějším patří Sázava, Svratka či Jihlava, která protéká mým rodným městem – Třebíčí.

Návštěvníci, kteří na Vysočinu zavítají, zde naleznou také dvě chráněné krajinné oblasti, kterými jsou Žďárské vrchy a Železné hory.

Autor: Štěpán Prokop, VI. A

Krátký Vysočina

Foto: Eva Pokorná

Ze sportovních utkání

Na startu.

Foto: Pavel Mikolát

Sprinterický trojboj

V úterý 7. září se ve velmi chladném počasí uskutečnil na třebíčském stadioně závod o nejrychlejšího Třebíčana a Třebíčanku ve sprinterickém trojboji. Závod se vydařil, až na jednu věc. Na počasí. Největší soupeř každého sportovce v tomto případě byla velká zima, neboť svaly vždy rychle ztuhnou. Proto se musíte neustále hýbat. Naštěstí se nikomu žádný úraz nestal.

V kategorii mužů se vítězem stal Josef Chyba a v kategorii žen zvítězila Barbora Doležalová. Nejrychlejší z nejmladších žáků byli Daniel Zhránek a Monika Paňčáková, v mladém žactvu David Rydlo a Kateřina Muchowitsová, ve starším žactvu Vojtěch Vorlíček a Bára Doležalová, v dospělých Josef Chyba a Eliška Randálová.

Semiřinále MČR družstev

Dne 25. září se v Pardubicích uskutečnilo Semiřinále MČR družstev, kam jsme také jeli. Družstva žáků a žáček se po postupu z krajského kola utkala s družstvy z Čech a Moravy. Přivítalo nás pravě podzimní počasí. Myslím, že organizace závodu byla dobrá, ale mohli bychom jim vytknout časový pořad. Někteří závodníci museli běžet z jedné disciplíny na druhou. A myslíme si, že časový pořad by šel zorganizovat lépe. Dívky skončily na sedmém místě se 70 body. Z naší školy se zúčastnily Bohmová, Aťasková, Sylvestrová, Štěpniško-

vá a další. Z našich žáků bodovala Kateřina Sylvestrová, která vyhrála disciplínu oděp a umístila se na 9. místě na trati 150m. Chlapci bojovali o třetí místo s Jabloncem nad Nisou. Nakonec se jim podařilo zvítězit o 11,50 bodů. Tím se zajistili postup do finále mistrovství České republiky. Daniel Pozatka, který skončil sedmý na kouli a Jan Karas, který skončil na trati 300m na desátém místě a na 1500m byl druhý. Pak startovala taky štafeta 4 x 60m, kde nás reprezentovali Kotrba, Nejedlý a Pionmas.

Finále MČR družstev

V sobotu 2. října se v Kladně uskutečnilo Finále MČR družstev. Ze semiřinále postoupilo jen družstvo chlapců, a tak zde Třebíč reprezentovali jen žáci. Z reprezentantů naší školy zde závodili Jan Karas (1500m, 300m), Kamil Mrňa (skok do výšky) a Jan Palát (hod kladivem). Jan Karas skončil na 1500m na 11. místě s odstupem na vítěze jen 9s. Na 300m doběhl v rozběhu na čtvrtém místě. Kamil Mrňa skončil na devatenáctém místě a Jan Palát na sedmáctém. Na prvních třech místech skončila města Kladno, Opava a Olomouc. O šesté místo se prali s Prahou, ale nakonec skončili na sedmém místě.

Autor: Kateřina Sylvestrová, Jan Karas, IX. B

Prospolní běh

Dne 7. 10. 2010 se konalo okresní kolo přespolního běhu, kterého se účastnilo deset žáků naší školy. V kategorii dívek (6. - 7. třída) na 1000 metrů soutěžily Petra Jordánová, Hana Patočková, Darina Čížáková, Michaela Škřivánková a Nikola Kratochvílová. V kategorii chlapců (6. - 7. třída) na 1000 metrů soutěžili Jakub Mikolát, Dominik Špaček, Jan Zhránek, Kamil Řiháček a Tomáš Vilímek. Dívkám se vedlo dobře a skončily na prvním místě, čímž postoupily do krajského kola. Chlapcům se tolik nedařilo, ale skončili na krásném třetím místě.

O týden později 13. 10. se konalo krajské kolo, ve kterém tentokrát dívky takový úspěch neměly a skončily poslední.

Autor: Michaela Doležalová, VII. C

Okamžitý soustředění

Foto: V. Pítera

Běh Libušiným údolím

9. 10. 2010 přivítalo běžecké Libušino údolí. V kategorii nejmladších žáků se umístily dvě dívky ze Základní školy Benešova a hned na dvou prvních místech. Po skončení závodu jsem si s nimi povídala.

Hana Patočková

Jak dlouhá byla trať?
600 metrů.

V jaké věkové kategorii jsi běžela?

Rok narození 1999-2000.

Kolik účastníků zúčastnilo?

Pět lidí.

Jak jsi dopadla?

1. místo.

Připravovala ses nějak speciálně na závod?

Ne.

Kde běháš raději na stadioně nebo v přírodě?

V přírodě.

Jaký máš ze svého výkonu pocit?

Dobry.

Zuzana Fruhaňová

A jak jsi dopadla ty?

2. místo.

Připravovala ses nějak speciálně na závod?

Ne.

Kde běháš raději na stadioně nebo v přírodě?

V přírodě.

Máš k tomu nějaký důvod?

V přírodě je to hezčí.

Jaký máš ze svého výkonu pocit?

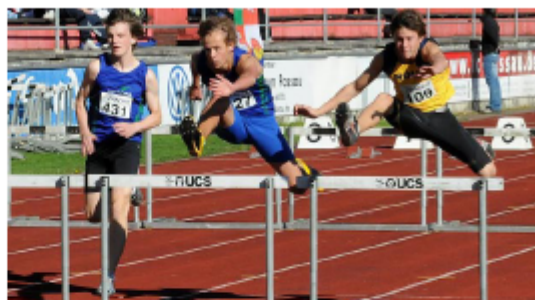
Dobry.

Autor: Karolína Křečková, VI. B

Mezistátní utkání v Passau

V neděli 10. 10. 2010 se uskutečnil závod v německém městě Passau. Jeli jsme tam už v sobotu, protože cesta trvala dlouho. Město Passau je velmi zajímavé historické a krásné město. Měli jsme rozhod, tak jsme si ho mohli sami prohlédnout. Večer jsme jeli lodí po Dunaji. Byl to velmi krásný zážitek. V den konání závodu jsme měli velmi pěkné a teplé počasí. Protože to bylo v Německu, domluva a rozhodnutí byla trochu obtížná, když jste potřebovali odhlásit na jinou disciplínu. Ale byla tam s námi překladatelka, která vše přeložila. Z naší školy se zúčastnili žáci Jan Karas a Kateřina Sylvestrová. Byli tam ale i žáci, kteří na ZŠ Benešova také dříve chodili. Mohli jsme se pochválit vítězstvím starších žáků, neboť skončili na 1. místě.

Autor: Kateřina Sylvestrová, Jan Karas, IX. B

V Passau

Foto: V. Filera

Běh na Hrádku

Ve středu 20. 10. 2010 se na Hrádku konalo Mistrovství České republiky v přespolním běhu. Někdo musel nachytat trať a oblohuvat věrníci s čajem a ten někdo jsme byli my, 8. B.

Ráno byla zima, takže jsem se teple oblékla, ale moc mi to nepomohlo, za šest hodin strávených venku jsem stejně vymrzla. Když jsme všichni dorazili na místo konání závodu, učitelé nám rozdělili školy a my jsme se rozmístili po trati a začali jsme ji ohraničovat páskou a kuřely, připevňovali jsme do země tyčky vyznačující cestu a odkazovali z drůbky klacky. Celé tyto přípravy nám zabraly asi hodinu a půl, takže jsme dostali malý rozcvičovací a mohli jsme zaměřit do města. A kam vella naše první cesta? Samozřejmě do tepla jakéhokoliv obchodu.

Samotný závod trval jenom chvílika, nejprve běžela děvčata a poté chlápci. My v cíli jsme měli za úkol každého, kdo doběhne, zabídnout aby se poznamo pořadí, ale závodníci nechtěli spolupracovat (po doběhnutí se svalili na zem vyčerpání a už se nechtěli hnut), a tak se nám to moc nedařilo. Nakonec se započaly výsledky, my - pomocníci jsme šli sklidit celou trať (samotný závod trval několik minut, ale všechno okolo pár hodin...), pak se oběd do Týnské školy a poté domů.

Pro mě byl tento den zpestřen týdnem, ale dobrovolně už bych si ho asi nenopakovala, protože ta zima byla opravdu hrozná.

Autor: Karolína Křečková, VIII. B

Baví vás také fotbal ?

K fotbalu jsem se dostala hlavně díky mému táti, který fotbal trénuje, můj mladší bratr se také zajímá o fotbal, a proto vás seznámím s některými fotbalovými událostmi měsíce října.

Kvalifikace ME ve fotbale 2012

8. 10. fotbalové utkání Česko - Skotsko.

Česká fotbalová reprezentace si v pátek 8. října 2010 zahrála se Skotskem. Tento zápas byl velice těžký, ale Češi nepodlehli Skotskům a hned v 70. minutě z rohu odcenroval Tomáš Rosický na Bodnářovu hlavu, který měl prodloužit a tím nahrál Romanovi Hubníkovi, který těsně minul McGregora a měl se zastavit v síti. Tento zápas byl velmi důležitý, protože první utkání náš tým překvapivě prohrál s Litvou, a kdybychom i po druhé zaváhali, postup na ME by se nám hodně vzdálil. Utkání jsme zaslouženě vyhráli 1:0.

12. 10. -fotbalové utkání Česko - Lichtenštejnsko. Hned po čtyřech dnech v úterý 12. října se naše reprezentace utkala v Lichtenštejnsku s domácím týmem. Utkání s fotbalovým trpaslíkem skončilo naším vítězstvím 2:0, kdy branky vstřelili ve 12. minutě Tomáš Necid a ve 29. minutě přidal druhý gól nejmladší hráč týmu Václav Kadlec. Tého v národním mužstvu do šestnácti let trénoval můj táta Aleš Křeček.

Autor: Karolína Křečková, VI. B

PC

Skončili nám prázdniny a začal nám nový školní rok a s ním přichází i další číslo školního časopisu a v něm je PC Rádce. Letos si PC Rádce rozdělíme na dvě části a to Grafiku a Internet, obě části budou vycházet současně, pro část grafikon budete potřebovat:

-anglický Photoshop CS5 (dále jen PS) - stáhnete ho kdekoliv (např. Stahuj centrum.cz - trial verze), koupíte nebo si ho jinak seženete, to už je na vás

- možek
- dobré nápady
- chuť vytvářet nové věci a chuť užít se nové věci

Nyní si napíšeme, co budeme v příštích číslech školního časopisu dělat...

Grafika

1. Seznámení s Photoshopem a jeho nástroji - zde snad není co vysvětlovat, prostě si popíšeme základní nástroje PS.

2. Vrstvy - zde si popíšeme, jak pracovat s více vrstvami, protože v PS můžete mít třeba 100 vrstev a různé mezi nimi přepínat. Otevíráme obrázky - zde si popíšeme, jak otevřeme obrázek tak, aby nebylo (nebo téměř nebylo) vidět pozadí obrázků.

3. Pozadí

- a) příslušné pozadí
- b) dva způsoby drahového pozadí
- c) různorodá pozadí a vhodné barvy k nim

4. Jednoduché vylepšení písma - zde si vysvětlíme vylepšení nějakého textu jen za pomoci Layer Style (styl vrstvy) vrstvení (více vrstev na sobě).

5. Složitější vylepšení písma - zde si popíšeme, jak vylepšit písmo pomocí více vrstev, filtrů atd.

Návody budou psány pro Photoshop CS5, takže nemužete některé funkce ve starších verzích vůbec nalézt, proto doporučuji darovat verzi.

Internet

1. Vkládání HTML kódů do stránky.
2. Jaké HTML kódy se do stránek hodí/nehodí.
3. Jednoduché HTML kódy, které rozšíří základní funkce editoru.
4. Složitější HTML kódy.

Návody jsou psány pro webovno.cz, proto pokud máte web na jiné stránce, nemusí zde být dané funkce dostupné.

Autor: Petr Glaser, VIII. B

Letadlo X-Twin: PalmZ

Technické údaje:

- *Možnost volby ze tří kanálů.
- *Dobíjení přes dálkový ovladač.
- *Pohon: dva Xmotory.
- *Vyrobeno polystyrenu EPP.
- *Dobré letové vlastnosti.
- *Může létat uvnitř v domě i venku.
- *Je k dostání ve třech barvách
- *Rozměry: 20x18 (rozpětí křídla x délka)

*Hodnocení: 93%

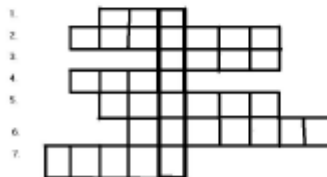
+	-
oční velikost	vzhled
ovladatelnost	výdrž

Letadlo X-Twin: PalmZ

Foto: www.4kids.cz

Autor: Dominik Jeřábek, VII. C

1. katalánský, 2. k tomu se hraje fotbal, 3. jméno ralií švédského, 4. noční pták, který hlásí bouři, 4. dopravní prostředek, 5. nepopulární zobrazení světa, 6. lesní oškliv, 7. vůň, kterou používá z včel

Víte, co je airsoft?

Airsoft je moderní druh vojenského sportu podobný paintballu, místo munice s barvou se v něm však používají malé plastové kuličky, které jsou levnější. Kořeny airsoftu sahají do Východní Asie koncem 80. let 20. století, otevřel je pak do Japonska, kde bylo vzhledem k místním zákonům používání ostrých zbraní velmi obtížné. Japonci proto hledali jiný způsob. Airsoft je v mnoha oblastech Asie dodnes velmi oblíbený. Většina airsoftových zbraní a příslušenství pochází právě z těchto zemí. Hra je založena na šestém chování hráčů - pokud je hráč zasažen či jiným dovolením způsobem zabít, musí se sám přiznat. Základní dělení zbraní:

Krátké manuální - Krátké zbraně, které je potřeba po každém výstřelu ručně nabit.

Dlouhé manuální - Dlouhá verze manuálních zbraní, oproti krátkým mají podstatně větší doštel.

Manuální odstřelovačky - Odstřelovací pušky s manuálním pohonem fungují sice na stejném principu jako ostatní manuální, ale jsou to nejpřesnější zbraně.

Plynové - U plynových zbraní je kulička vystřelována tlakem plynu, jehož skladovací nádobu je obvykle součástí zbraňového tělesa.

Elektrické (AEG/AEP) - U těchto zbraní je píst poháněn vestavěným elektromotorem, který je napájen akumulátorem. Doštel mají obvykle okolo 40 - 55 metrů. Dají se vylepšit tzv. upgrade.

Existují také airsoftové kluby, ale o těch vám napíše příště.

Autor: Petr Řezáč, VII. C

Intéři s námi!

Správné značení tajemky najdete v příštím čísle!

Autorovi křídlovky je Petr Řezáč, VIII. C

Babičko, přišel ti balík!

Takový byl obsah babiččiny balíka.

Foto: Kateřka Deckerová, VIII. B

Možná si pamatujete na můj první rozhovor pro tento časopis s mojí babičkou. Pro ty, kteří ještě nejsou v obzoru, byl o sbírání cukrů, kterému se babička věnuje. Je to už celkem starý článek, ale ještě stále má obilasy v podobě občasné dodávky cukrů od učitelů (za které moc děkuji).

Ale největší radost babičce udělal e-mail od zaměstnance cukrovary, také sběratele cukru. Ten balíček nabídl, že ji může obohatit sbírku několika vzácnými kousky, jako je například kostka EU 2009. Babička samozřejmě neváhala a okamžitě odpověděla, a tak když se jednou dílček vrátil z pošty, křičel už ode dveří „Babičko, přišel ti balík!“ Vášli pět kilo a byly v něm tři cukrové kostky, včetně zmínované EU kostky, francouzské cukrové série a ještě několik cukrů navíc.

Babička má radost do dneška a děkuje nejsem velmi lakavému zaměstnanci, ale i našemu panu řediteli, který to přeposláním e-mailu mě mamec vlastně zprostředkoval. Moc děkujem!

Autor: Kateřka Deckerová, VIII. B

Modelingová agentura STYL Olomouc Příběh začína...

Dne 21. září 2010 proběhl casting pro dívky i pro chlapce od třinácti let a od určité výšky. Já na ten casting šla. Uspěla jsem. Byl tam ředitel Zdeněk Pánek a ten mi říká různé podmínky, kdybych náhodou chtěla modeling opravdu dělat. Dne 25. září 2010 mi zaslal e-mail, v němž bylo napsáno, jakou určitou částkou bych platila různé kurzy. Prvně jsem odpověděla, že ne, protože to stojí tolik a tolik peněz, on napsal, že nejsem sama a i mně by mohl nabídnout splátkový kalendář. Tuto informaci jsem se dozvěděla včera. Takže jsem se s rodiči domluvila a odpovídala jsem ANO. V tomto případě se mám 2. října 2010 dostavit na určité místo, donést peníze a může začít výcvik.

Já osobně jsem šťastná, že mě vybrali, i když budu muset změnit skoro celý svůj život, ale to mi nevadí. Těhle byl jeden z mých snů a taky se mě začíná plnit. A jáť já si za ním budu stát. Chtěla jsem napísat tento článek, abyste věděli, že i jediná prostá holka se může dostat takhle nahoru. Já to dokázala a i kdybych to odmítla, tak bych to dokázala, a to tím, že by mě ten prostě chytli.

Těhle je zatím začátek mého příběhu. Teď to zatím začíná. Po několika hodinách kurzu vám potom napíšu, abyste věděli, jak budu v kurzech a ve světě modelingu pokračovat.

Dejte mi palce, ať mi to opravdu vyjde.

Autor: Renata Lysáková, VIII. B

天使 - ANĎĚL

Příběh vypráví o čtrnáctileté dívce Miyu, která nedávno zbrochtuje známou japonskou kapela NIGHT ESSENCE, která jí svým stytem a hlasem poštědřeným kytaristou Rjo úplně uchvátila. Náhle se ale kapela po vážných hádkách mezi členy rozpadá. A Miyu je zoufalá. Zoufalství však není dlouhá, brzy jí čeká velká překvapení v podobě nových studentů na škole, kam chodí.

Rjo a jeho bratr Nobu kvůli kariéře nechali školu a teď se do ní muset vrátit a čelit studentskému životu. Miyu má svého idola na scéně deště - musí se přece pokusit ho zaujmout! Ovšem to se neobejde bez potůčků. A tak má čekat dlouhý příběh... a kdo ví, jak nakonec dopadne!

Tobě je má vístina vyznívá manga i vyznívá příběh. Doufám, že se vám bude líbit.

1. DÍL

„Dobrá by mě zajímalo, co nám chce ředitelka říct?“ zívla dívka v přední lavici a zadívala se na hlouček dívek za ní. Sklíněly se všechny nad nějakým časopisem.

„Holky, co tam máte?“ zajímala se, vstala a nakoukla přes rameno drobné Keiko. Zavládla kam.

„Tobě by se neměla dozvědět Miyu nebo se zblázní...“ usoudila jedna z dívek, když zvedla hlavu, aby se podívala, co ta novina dělá a jejími kamarádkami a jestli s ní souhlasí.

„Naproti souhlasím...“ ozvala se jí odpověď za zády.

„Co bych se neměla dozvědět?“ Tím tohoto hlasu byl zvláštní a dokonalý zazní všechny dívky, co stály u onoho tajemného článku v časopisu.

„Miyu! Víš, to je náhoda, že jsi tady tak brzo!“ Natáko, nejlepší kamarádka Miyu, se na ni usmála, sáhla po časopisu a hodila ho do lavice.

„Nebuď jako malý...“ otočí Miyu oči sloup, natáhne se pro časopis, aby si prohlédla, co před ní čtou tajně. Hudební časopis? Mělo by tam být něco o jejich oblíbené Night Essence! Pomyšlená si okamžitě a přání se jí splnilo. Něco tam o nich opravdu bylo. Název článku jí zazněl „Night Essence - Tajemství skupiny - nemáš se smát?“

„Cože? Jak se můžeš smát? V minulém článku psali o tom, jací jsou nerozluční přátelé!“

Podívala se a začala číst. Na konci reportáže se zarsčila o to víc.

„Možný rozpad kapely?!“

„Slečna se chce nechat vyzkoušet? Vyberem!“ Miyu zvedla překvapeně hlavu a uvědomila nad sebou obličej její ze zrovna oblíbené karkovky na japonské dějiny. Rychle mrla po hodinách, už vážně začala hodina a ona si toho nevšímala!

„Nastupte si k tabuli,“ poručila učitelka, lehnula dlouhými prsty po časopise, vzala si ho k sobě a šla si stoupat za katedru, aby na ní všichni ve třídě dost dobře viděli a měli na paměti, že je hodina a ne volná zábava. Miyu si povzdychla, dneska jí vážně „lést“ nemine...

Po hodině se dívky vydaly chodbou a rozebraly novinky ze světa hudby.

„Přece se nemí rozpádnout!“ vrčela hlavou Miyu, až jí dlouhé vlasy barvy čokolády poskakovaly. „Jejich hudba je něco výjimečného, co nemí zaniknout!“

„Víš Miyu, možná bys to neměla tak prožívat, je to jen hudba a šelto skupin jsou sraky...“ zkoušela Keiko opatrně nesouhlasit a počiním kamarádky.

„Nedokážem si u nich vzít ten rytmus jako já, proto ti přijdou tak obyčejní - ovšem pravda je, že jsou naprosto neobyčejní - Nobu svým hlasem dokáže zkrásky, dokáže v tobě vzbudit city! A ta hudba...“ řekla Rjo. „Jo tak...“ rozemřela se plavovlasá Sayu, „nejde tu ani tak o hudbu jako o toho kytaristu!“ Touto větou rozprohla tak trochu jiné téma hovoru, jaký by si Miyu představovala. Čistila, jak se jí hme krev do obličejce posze při pomyslení na Rjo-tého podle ní nejvládnějšího kytaristu světa. Najednou se otočila a zanechala své spolužačky za sebou. Měla po chvilce zpátky přímo k učebně, ve které právě měla začít hodina.

Holky jsou slepice... nic neví a ty jejich představy jsou... sice pravda, ale nemáš to tak rozebrat! Prohřelo hlavou Miyu a jak rychlým krokem šla a pohledem zarytým do země nevímala okolí - narazila do nějakého nejspíš dalšího studenta a vypadly jí z rukou pomínky z hodiny japonských dějin. „Sakra!“ vykřikla Miyu a rozehlédla se po spouli na zemi.

„Nemůžete dávat pozor?“ zabručel chlapecký hlas nepřítomně. Dívka zvedla pohled od papírů a oči zaryla do tváře mladíka před ní, aby mu dala najevo, že se jí neměl přest do cesty on a že by jí měl pomoci posbírat pomínky - ovšem místo křiku ze sebe nevydala ani hlásku.

Neschopná slova zírala na něj - na tobo, kdo jí málem poručil. „Ty jsi?“

„Další furýka...“ odfrkl si mladík pohrd-

vě, jediným pohybem hlavy si odstránil paňku z očí, otočil se na podpatku a odcházel v doprovodu ředitelky školy pryč.

Miyu jen dál stála na tom samém místě mezi papíry a pomínkami a hleděla na záda svého idola... Rjo byl u nich ve škole? Proč?

Konec 1. dílu.

Pokračování příběhu ve styln komiksu.

Autorka: Jana Škarnová, IX. C

Milí čtenáři, píšete verše či prózu jen tak do šuplíku?

Rádi kreslíte?

Nemáte kde své práce uveřejnit?

Nestyďte se a přijďte! GAG - BEN rád uveřejní vaši vlastní tvorbu.

Soutěž Soutěž Soutěž

1. Jak se jmenuje hlavní hrdinka příběhu?
2. Koho chce zaujmout?
3. Kdo je její nejlepší kamarádka?
4. Z jakého předmětu byla vyvolána?
5. Co jí vypadlo z rukou, když vrazila do nového spolužáka?
6. Kdo byl asi onen nový spolužák?
7. Co se dozvěděla z Hudebního časopisu?

Podává-li se vám odpovědi správně na všechny otázky, vhodte-li je do konce listopadu do naší schránky (schránka časopisu GAG-BEN vedle hlavního vchodu do školy), budou vaše odpovědi slosovány a vyherce odmění zajímavou cenu!

Příloha č. 5

Školní časopis BUBLANINA ZŠ Bánov³⁶

³⁶ Dostupné na: http://www.ctenarska-gramotnost.cz/wp-content/files/bublanina_2009_duben_zs_banov.pdf

tváře Bublaniny: král školy odchází, ať žije nový král

Mgr. Vlastislav Ondra

Myšlenka na tento článek mě napadla v okamžiku, kdy jsem dával dohromady výsledky různých školních soutěží, olympiád a zjistil jsem, že Martin Balouch se letos rozjel nebyvalým způsobem a mnohými úspěchy, jež překládám v samostatném přehledu níže, a jež zdaleka ještě asi nebude úplný, korunuje svoje devítileté působení v naší škole.

Nenápadně, ale rozhodným krokem k uprazdňujícímu se trůnu krále Baloucha však už vykročil nástupce Alexandr Skalský. Tento prvňák začal od pololetí docházet na hodiny matematiky do třetí třídy a už má za sebou i první soutěžní úspěchy.

Proto se ptám: „Začíná s končící vlá-

du krále Martina Usměvavého hned doba vlády krále Alexandra Nemaleho?“

Zatím vše nasvědčuje tomu, že ano. ■

soutěže Martina Baloucha ve školním roce 2009/2010	postupné kolo	umístění
matematická olympiáda	okresní	2.
matematická olympiáda	krajské	8.-13.
fyzikální olympiáda	okresní	6.-7.
chemická olympiáda	okresní	1.
chemická olympiáda	krajské	2.
dějepisná olympiáda	okresní	2.
dějepisná olympiáda	krajské	9.
olympiáda z českého jazyka	okresní	23.-29.
olympiáda z anglického jazyka	okresní	12.
zeměpisná olympiáda	okresní	1.
zeměpisná olympiáda	krajské	2.
Eurorebus	celostátní	10.6.2010

Alexandr Skalský

se v březnu zúčastnil jako prvňák matematické soutěže Klokán a v kategorii 2.-3. tříd skončil na čtvrtém místě mezi všemi třetňáky a druháky naší školy.

V okresní soutěži SUDOKU se v kategorii 2.-3. třídy umístil v dubnu na skvělém druhém místě.

sloupeček šéfredaktora

Mgr. Vlastislav Ondra

Od začátku školního roku jsem nevyužil tu možnost vzít si slovo ve sloupečku redaktora a napsat.

Nyní poprvé cítím, že je to potřeba, jelikož konec školního roku se přiblížil, máme tu třicetiletí a už se rozhoduje, kdo bude chodit do jakého povinně volitelného předmětu v příštím školním roce.

Prosím, nezapomeň, milý čtenáři, ani na možnost stát se v příštím školním roce redaktorem Bublaniny.

Saule hledáme nejikovnější žáky školy, aby zkusili dělat noviny. Teprve až vydáš své první číslo pochopíš, jaký je to ohromný pocit vidět své spolužáky číst tvoji práci. Vidět za sebou kus skutečné práce.

Navic máš možnost zdokonalit se v komunikaci, ve formulování vlastních myšlenek a můžeš i mroobě ovlivnit.

I v tomto vydání si, čtenáři, povšimni, že redaktori nijak nezaháleli. Opět naplnili tradiční rubriky a dokonce navíc vyzvali do ulic Bánova, kde se pokusili anketními otázkami oslovit své starší spoluobčany, aby se slověděli, co si myslí o naší škole a nás.

Těším se na nové redaktory a za ty so učasné přejí pěkné čtení. ■

ÚHLY POHLEDŮ

Štěpánka Králová R.B. ... poško II. 4. 2010

viděno žáky druhého stupně

Máte rádi pí uč. Pavličkovou? Proč ano, proč ne?
Ano, je milá (teda ne vždycky) a někdy je sní i sranda...

Já omi nevím. Je hodná, ale na druhou stranu přizná, takže je to tak neružhodná.

Samozřejmě. Počítače miluju a tím i pani učitelka. (A ještě dodal: „Ne, to tam nepiš! :o“)

Jaký předmět pí uč. Pavličková má nejraději?

Asi 80% žáků z naší školy má rádo výuku počítačů v podání pí uč. Pavličkové. Jejich odpovědi shrnuji:

„Kompy. Co má za práci (čili pracovky)!“

„Skoro celý zbytek, asi tak těch 23% reagovalo jinak: „

Mám ráda pracovky, protože matematika je v podání kohokoli těžká a nudná.“

Matematika: Složí 1% odpovědělo: „Matika. Je lehká a baví mě, proto matika.“

Využíváte některý z předmětů, který vás učí pani učitelka i doma?

Jo, když si chcu spočítat, kolik má být stát nákup, nebo když chce babička s něčím pomoci.

Když máš narychlo udělat úkol.

Když chcu poslat mejla, napsat nějaký referát, tak sa hodí informatika.

Čeho by šlo dosáhnout např. v matice?

Já nevím. Teba vypočítat ten nejtěžší příklad na světě a stát se geniem.

Asi nic, nebo ty snad něco víš?

Vyhral nějakou cenu v olympiádě z matiky, když budu první...

Láká tě být učitelem?

Ani ne. Musí to být složité a navíc, já bych ty děcka musel „zabit“.

Ja, asi by mě to bavilo. Chěla bych dělat poznámky a přepisy, ale taky jedničky.

Ano, chtěla bych učí počítače a možná ještě nějaký jazyk nebo výtvarka.

Ve kterém předmětu pí uč. Pavličková je fakt dobrýš?

V počítačích. A možná, ale jen možná, v matice.

Tuť otázka... No, asi ve všech kromě matiky :-)

Ani nevím. Když sa mně nechce makat, ani sa učít, tak jediné počítače.

Školní učitelka Martina Pavličková v pracovních oděvech s žáky v učebně v dubnu 2010. Foto: V. Ochr

viděno slečnou učitelkou
Martínou Pavličkovou

V jakých třídách učíte?

Učím ve všech třídách druhého stupně, v osmých třídách pouze polovinu žáků.

Který z předmětů, co vyučujete, je pro vás nej?

Učím ráda všechny předměty, i když svá očekávání se mi nepodaří vždy naplnit. I přes veškerou snahu každá hodina nevyjde podle mých představ. V tomto případě nezáleží jen na pedagogovi, ale také hlavně na žácích. Pokud se oni nezapojí do výuky, nesnaží se nějakým způsobem vyřešit problém, tak veškerá snaha pedagoga je marná. Proto ne vždy odcházím z výuky spokojená.

Využíváte znalosti z některého předmětu co učíte i mimo školu?

Samozřejmě, že výukou pro mě, stejně tak i pro ostatní pedagogy, práce nekončí. Po vyučování se věnuji opravám písemek, či přípravám do vyučování. Také se snažím hledat na internetu nebo v knihách zajímavé materiály, příklady, popř. pracovní listy do výuky, kterými bych mohla upoutat žáky.

Jaký byl váš největší úspěch?

Můj úspěch? To je otázka. Myslím si, že pro učitele je úspěchem už to, že žáci pochopí učivo, aktivně se zapojí do výuky, přemýšlí a snaží se ze sebe dostat co nejvíce.

Proč jste šla na učitelku? Co Vás k tomu vedlo?

Možná to byl můj osud, protože v naší rodině přechází toto povolání z jedné generace na druhou. Samozřejmě hlavním důvodem je to, že mám ráda děti, ráda s nimi pracuji a snažím se jim předat spoustu nových vědomostí a dovedností. I když někdy mi dochází síly, chodím z výuky opravdu hodně vyčerpaná, tak bych asi své povolání za jiné neměnila.

Jak dlouho pracujete na této škole, kolik máte roků?

Na této škole pracuji sedmý rok a předtím jsem pracovala tři roky v Brně. Jako matematik musím říci, že při součtu těchto dvou čísel sama zjišťuji, jak ten čas letí. Přesto si myslím, že věk není nutné uvádět. Každý je tak usadý, jak se cítí!

Děkuji za rozhovor.

anketa v ulicích Bánova a Suché Loze

celá redakce

VĚRA, 58 let

1. Suchý - je nejvyšší.
2. Deset.
3. Ne.
4. Snad se o nás postarají, až budeme staří.
5. Časopis, který si čtu.
6. Aby se dobře učili, aby nebyli hloupí, protože je hloupých dost.

JAN, 64 let

1. Suchý.
2. Pět.
3. Ano.
4. Jsou to rošťáci.
5. Jídlo.
6. Ať se dobře učí a nechtějí bínce.

JANA, 34 let

1. Ondra, učí našeho syna
2. Padesát.
3. Ano, osm.
4. Za to, že jsou děti neukázněné mnohou jejich rodiče. Děti si rodiče nevybírají...
5. Školní časopis.
6. Aby nekouřili za Trestáčkem.

MARIE, 51 let

1. Jitř Suchý, protože mě učil. Byl příjemný. Poznávali jsme Babinovon, byla naše třída.
2. Třicet.
3. Ne.
4. Zbyčkaná.
5. Buchta.
6. Necht rozsvětlí své znalosti. Hodí se jim to.

LIBUŠE, 63 let

1. Pan Suchý. Učil čtyři naše děti a je vnoř.
2. Nevím.
3. Nevím.
4. Jsou děti zlobivé a hodné, jako zbyčky.
5. Buchta.
6. Aby zdravili starší.

Petra, 31 let

1. Suchá, protože byla přísná, ale naučila.
2. Třicet.
3. Ne.
4. Nevím, co vám na to mám říct.
5. Buchta.
6. Aby nebyli drzí a nebulili.

Žena, 31 let

1. Suchá, protože byla přísná.
2. Třicet.
3. Ne.
4. Nevychování.
5. Buchta.
6. Ať se pokleší.

Žena, 32 let

1. Gazdík, seděla jsem s ním v kabinetě.
2. Třicet.
3. Ne.
4. To bych raději neřekla... Darebáci!
5. Školní časopis, znám.
6. Necht si v přestávkách zametát kolem školy a nekouřit před školou a po škole.

Marie, 53 let

1. Manjíšek, Suchý, protože jsme spolupracovali v SRPŠ.
2. Dvanáct až dvacet.
3. Nevím.
4. Každá mládež je svá.
5. Časopis.
6. Ať si věří školních let.

Lída, 18 let

1. Jidélna.
2. Dvacet čtyři.
3. Ne.
4. Že je drzá.
5. Časopis.
6. Aby byli hodní.

Tomáš, 19 let

1. Reťák. Měl smysl pro srandu a charizma.
2. Padesát.
3. Jedna.
4. Eště horší, než jsme byli mi.
5. Kateřina Drábková.
6. Ať si hodní.

Žena, 72 let

1. Nemám nikoho.
2. Pět až deset.
3. Nevím.
4. No to je dobré.
5. Něco dobré.
6. Nevím.

Josef, 28 let

1. Suchý - nejlepší učitel, který uměl podat látku. Herberková a její včty: „Josefe, na tebe malý dvůr a velký břeh.“
2. Dvacet pět.
3. Tři.
4. Zdá se mi čím dál línejší. Trávil mnohé a méně času pohybem, z čehož vyplývá trend rostoucí obezity mládeže v ČR. Taký drzejší a netolerantní k okolí. Ale mnohá se mi to jen zdá.
5. Buchta.
6. Ať víc sportují.

Bohumila, 29 let

1. Vlastik Ondra, protože je Nivničan.
2. Dvacet.
3. Ano, jedna.
4. Nevím.
5. Buchta.
6. Ať se učí a poslouchají učitele.

Jakub, 20 let

1. Vychovatelka Jana Murárková. V mládí jsem se dival po holkách toj
2. Tři učitelky a v každé tak dvacet PC.
3. Jedna.
4. Čím dál víc rozděňují si. Za našich dob jsme jezdili 5 km za Bánov si zapálit, aby nás nikdo neviděl a dnes děčka vyleze z školy a už káňgát
5. Školní časopis a buchta.
6. Aby sa chovali slušně ke starším, jak su já.

1. Když se říká Bánovská škola, jmenem kterého učitele se vám vybaví první a proč?
2. Kolik si myslíte, že je ve škole počítačů?
3. Myslíte, že už je škola vybavena interaktivními tabulami? Pokud ano, kolik jich škola vlastní?
4. Co si myslíte o dnešní mládeži?
5. Co vás napadne, když se říká Babinovna?
6. Co byste chtěli zděditat dětkám naší školy?

Skalská, 34 let

1. Ondra, protože syn k němu chodí na matiku.
2. Pamat.
3. Dvě.
4. Jak kteří. Jsou slušní i zlobiví. Rozhodně jsou však schválnější.
5. To v im, že je školní časopis.
6. Aby se slušně chovali a dobře reprezentovali školu.

MISS POUPĚ

Mgr. Jiřka Malá

Ve středu 30. března 2010 proběhla po devíti letech opět volba nejkrásnější slečny bánovské školy ve věku od 6 do 9 let.

K nápadu došlo před lety ve třídě páté, kde jsem učila. Byl to spontánní nápad, kterého se chopily děti a samy soutěž pro mladší spolužáky připravily. Darovaly dětem své korunky a domluvily lytku u paní Kočicové, dokonce jsme vařili pro vítězky pudíngové dorty dopoledne v kuchyňce. A protože některé maminky se přišly do školy podívat a litovaly, že to byla jen akce v odpoledním vyučování - slovo dalo slovo a rozhodla jsem se, že ve spolupráci s majitelkou svatebního studia DáMa Marynou Čibovou, která má dcerku ve druhé třídě,

do toho půjdeme znovu. Nabídlá mi zdarma pro všechny slečny krásné společenské šaty. Opět se po letech připojila paní Olga Kočicová a nově letos dorty věnoval pan Hampl, který nám tímto krásně doplnil sponzory.

Samotné akci předcházela řada setkání s dětmi, které se do soutěže přihlásily a celý měsíc trvalo, než si děvčátka připravila program. Ten byl vylepšen o tanec 9. tříd, který byl pouze jednou představen na školním plesu a bylo škoda jej neukázat znovu.

Celá akce byla ještě vylepšena o diskotéku pro děti tří Chabičovských, kteří je rozparádili a bezvadně po celou dobu soutěže bavili.

Nejkrásnější okamžiky však bohužel shlédla jen menší polovina školního sálu, převážně složená z rodičů, prarodičů, spolužáků a učitelů a to nás trochu mrzelo. ■

Martina Sedláková (vlevo) se Simoną Šulekovou (vpravo) bánovské školky pletají a vyzpívají dorty.

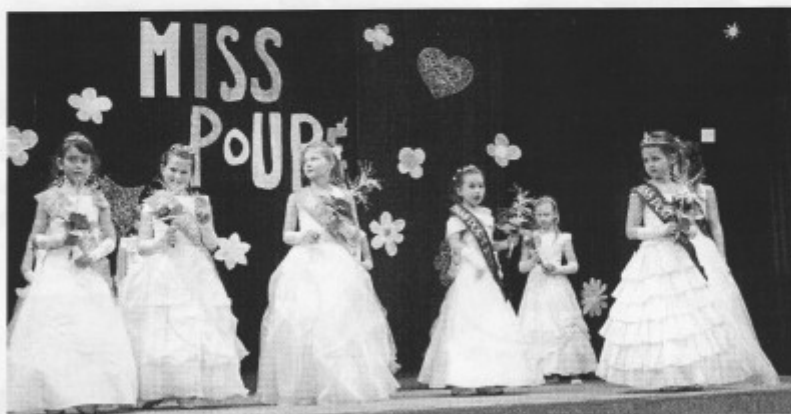
foto: T. Ondra

Porota rozhodla, že MISS POUPĚ 2010 bude mít takoveto pořadí:

1. Martina Sedláková, 2.b
2. Eliška Janíková, 3.a
3. Markéta Hauerlandová, 2.a

Divácká anketa skončila takto:

1. Simona Šuleková, 2.b
2. Natálie Krhová, 2.a
3. Jana Hnilíčková, 3.a

Pepíček dostane k Vánočním kolům a jezdi na něm kolem dáma. Objede ho poprvé a křídí: „Bahil, bez šlapání!“ Objede ho podruhé a křídí: „Bahil, bez držení!“ Objede ho potřetí a křídí: „Bahil, bez hubů!“

Pepíček loučí: „Maminko, můžu jít na dvorek poslouchat, jak tatínek vyměřuje pneumatiku?“

ROZHOVOR S MISS POUPĚ 2010 Martínou Sedlákovou

Kristýna Matuchová 8.B
Lucie Vrašňáková 7.B

Šla jsi do Miss Poupě sama nebo tě tam někdo přihlásil?
Přihlásila jsem se sama, protože se ráda bavím a chtěla jsem vyzkoušet něco nového.

Jsi ráda, že jsi vyhrála? Čekala jsi to?
Nečekala. Bylo mi to jedno, která z nás vyhraje.

Nacvičovalas sama nebo ti někdo pomáhal?
Pomáhala mně hlavně mamka.

Těšila ses na soutěž?
Ani moc ne.

Když nastal ten den D, měla jsi trému?
Ano a velkou.

Co jsi měla připraveno na volnou disciplínu?
Zpívala jsem písničku Malé kotě.

Jaké je to být Miss Poupě?
Normální.

Máš jako Miss nějaké výhody?
Ne.

Chovají se k tobě učitelé jinak než k ostatním dětem?
Ne.

Máš od té doby více kamarádů?
Ano.

Děkujeme za rozhovor.

Zleva Markéta Hlaváčková, Martina Sedláková a Eliška Jankovská. Foto: M. Pavlíčková

Pepíček je ve škole a paní učitelka se ptá: „Pepíčku, vám se narodila dvojčátka, víd?“ „Ano.“ odpoví Pepíček. „A jak se budou jmenovat?“ ptá se učitelka. Pepíček na to: „Nevím, ale tatínek říkal ňák Himl a Hengot.“

Pořad zkráceně obhodovali páťáci Daniel Beniček a Šimon Pomejka. Foto: M. Pavlíčková

„Mamínko, jak se jmenovala stanice, z které jsme právě vyjeli?“ „Nevím, a nezlob, vidíš přece, že čtu!“ „To je škoda, Pepíček tam vystoupil!“

Pepíček se ptá otce: „Tati, automobil se plše s makkým nebo tvrdým y?“ „Napiš prostě auto.“

DEN NARUBY

Katerína Drábková 9.A

Již začíná být tradicí, že si na Den učitelů vyměníme role. Jednoduše žáci učí žáky. Učitelé však dohlíží!:) Když jsem se zeptala pár „malých učitelů“, jak probíhala hodina, odpovídali nějak takhle: „Jo, bylo to fajn.“ .... „Už nikdy učit nebudu, oni sú tak divocí a rozedření!“.... „Byli celkem hodní, ale museli jsme je napomínat.“ ... Ina, každý měl jiné zážitky. Myslím ale, že se to většinou dalo ve zdraví přežít.

Já sama jsme učila naši třídu 9.A. Učila jsme ještě s Markét. Ve dvouhodinové rodinné výchově jsme vařili těstovinový salát. Všichni spolupracovali a pomáhali. Někdo krájel, někdo vařil těstoviny, jiný

loupal okurky. Obzvlášť na loupání okurků byl někdy velmi strandovní pohled:) Naštěstí se ale nikomu nic nestalo. Salát se nám podařil. Mňam! Dali jsme ochutnat i učitelům, protože jsme měli nazbyt. Když se salát snědl, umyli jsme nádobi a zahráli si pár her. Učilo se mi celkem fajn, ale učitelkou bych nechtěla být. Jen mě mrzí, že jsme „nové učitele a učitelky“ měli jenom na dějepis. Když opomenu tu rodinku. Dějepis sice nebyl nijak různový (nekomentuju), ale je to škoda. Uvítala bych víc „učitelských posíl“ pro příští rok. Jinak je DEN NARUBY super:)

Zlobí se složit dohru. Začne probíhá u
lapky. Když v tom slyší. „Ještě tě vidi!“ Zlobí
se akce a já probíhá do dráho pokoy. Tam
zase slyší. „Zobí se vidi!“ Znovu se lekne a jde do
kuchyně. Tam slyší v kles-papouček a říká. „Ještě
te vidi!“ Zlobí se ukví a začne se smát. „Tak ty se
jocnuješ Ježí, jo? To je ale hře jancio!“ A papouček
odpoví. „Ne, ne. Já jsem Mojžíš! Ježí je ten přiblí
za tebou!“

Mgr. Vladimír DVŮRKA

Lenka VRÁBOVÁ 7.B

Kristýna ŠVIHOVÁ 8.A

redakční rada Bublaniny ... bublanina@zsbhanov.she.du.cz

Martina PÍPKOVÁ 7.B

Štěpánka KRÁLOVÁ 8.B

Anna ŠTĚPÁNKOVÁ 8.B

Kateřina DĚŘBÁKOVÁ 8.A

Adriana VYSTŘEDLOVÁ 8.A

Markéta HRDALOVÁ 8.A

Kristýna MOUCHOVÁ 8.B

Tereška VALČIKOVÁ 8.B

Tomáš GURYČ 8.A

Danušk SLEZÁK 7.B

Měsíčník BUBLANINA vydává ZŠ BĀNOV JIŽ od listopadu 2002. Šéfredaktor, sazba a design: Mgr. Vladimír Dvůrka. Toto číslo vyšlo 15. dubna 2010. Bublanina je nejlepší školní časopis České republiky 2007 a druhý nejlepší časopis ČR 2001 a 2004.

Příloha č. 6

Školní časopis PUZZLE ZŠ Třešť³⁷

³⁷ Dostupné na: http://www.ctenarska-gramotnost.cz/wp-content/files/puzzle_2009_rijen_zs_trest.pdf

Letošní absolventi výtvarného oboru Základní umělecké školy v Třebšti

Čauky! Viš, že letos „absolvujeme“?

Již od raného dětství navštěvujeme výtvarný obor ZUŠ Třebšt a pod vedením paní učitelky Eriky Schoulové každý pátek rozvíjíme své výtvarné schopnosti. Za těch několik let jsme se zúčastnili spousty výtvarných soutěží a dosáhli jsme tak několika významných vítězství. V krátkosti jmenujeme třeba soutěž Stroje a strojky, ve které jsme svá díla situovali do prostředí Titaniku, nebo například naši účast v soutěži, ve které bylo cílem vytvořit co nejdelšího hada spleného z krabiček od čajů Jemčička. Dále jmenujeme soutěž, která byla uskutečněna v rámci Homonákovské zemské výstavy, která probíhá mimo jiné i v Telči. Vyhodnocení jsme se zúčastnili 27. dubna 2009 v rakouském Hornu. Naše ZUŠka se v konkurenci několika desítek projektů neztratila – obsadila ve své kategorii přední příčky. Ale pojďme konečně k letošním absolventům. Budou to tři žáci: Jiří Mezera, Petr Kroupa, Lukáš Soutar, Pavel Krejčí, Leoš Tejkál, Tereza Šprinclová, Josef Kadlec,

Stroje a strojky. Zleva: Pratošský, Tejkál, Mezera, Filip, Kroupa, Pokorný, Kučerová a Halbaauer.

Anna Borysczyk a Tereza Šprinclová. Pokud se nyní ptáte, co ten, či onen žák dělá, moc vás nepotěšíme. Je to tajemství! Ale nastíníme, že to bude velkolepé. Nevěříte? Pak se přijďte podívat na naši vernisáž, která proběhne 23. června

v kulturním domě v Třebšti od 17:00 hodin. K našim obrazům zatancují dívky z tanečního oboru ZUŠ Třebšt. Věřte, že nuda nebude! Tak co, přijdete?

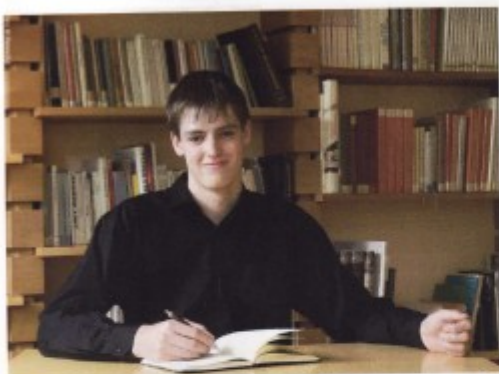
Petr Kroupa (9.A)

Tabulka letošních absolventů. Na fotografiích zleva: T. Šprinclová, A. Borysczyk, J. Mezera, P. Krejčí, L. Soutar, P. Kroupa, J. Kadlec, L. Tejkál a T. Šprinclová.

Úvodní slovo

Čau kluci, ahoj holky!

Víte, že je mi obrovským potěšením, setkávat se každý měsíc s vámi, našimi čtenáři, nad stránkami časopisu Puzzle. Pravdou sice je, že od posledního vydání „Puzzle“ uplynulo trochu více času, nežli jen třicet dní, protože se nám redakční rada rozjela po školních výletech, ale potěšit vás můžeme alespoň tím, že je toto číslo doslova vymazlené... Při finálních úpravách před tiskem, jež vrcholily před třemi dny, jsem nedokázal odolat a začal jsem se do pouštivých článků, reportáží a anket, které vytvářeli nejenom naši redaktori, ale i vy, naši externisté. Tímto bych vám velmi rád poděkoval. V krátkosti bych doporučil tradiční rubriku Profil sportovce, tentokrát o Honzovi Vrátilovi ze Š.A. či Pitvu školním ládem a nebo třeba můj článek s názvem „Směrem Kocourkov“.

To, co vás zřejmě moc nerozveselí, je fakt, že toto číslo je zároveň posledním číslem, na kterém jsem spolupracoval já, jakožto grafik a šéfredaktor a můj kolega fotograf – Jiří Mezera.

A tak mi závěrem nezbyvá nic jiného, než na tomto místě poděkovat nejenom za mě, ale i za Jirku, časopisu Puzzle za tu obrovitou kupu zkušeností, poznatků a legrace, kterou jsme s jeho redakční radou a časopisem samým zažili a popíráť hodně úspěchů, šikovných redaktorů a nápadejch grafiků do dalších let. DEKUJEME!

Petr Koupa (Š.A.)

Obsah

Titulní strana
Hlavní budova ZŠ v Třebíči (foto: Mezeval)

Úvodní slovo 1

Obsah 2

Na špičáku to vypadá jako po víchlicí 3

Odházím, a tak hodnotím 3

Rozhovor s kluky od REJOICE ..... 4 - 5

Krátké ohlédnutí 5

Na letňák půjdeme skutečně zadarmo! .. 5

Školní řád - co je v něm zajímavého, aneb školní satira 6

Kuře z vateného vajíčka 6

Prestížní automobilka Lamborghini 7

Směrem na Kocourkov 8

Prvníci byli pasovníci do řádu čtenářství 8

Jinými očima: Mgr. Pavel Vávra 9

Po trávníku u školy se nechodí 9

Odházím, a tak hodnotím 10

Desítková angličtina 10

Sebeпоškození - nová móda, nebo závažný problém? 11

Egyptologie - historický vědní obor 12

Nuda o prázdninách? Ani nápad! 12

Lidské tělo nás neustále překvapuje 13

Ztraceni američtí vojáci v Koreji 14

Růženské jaro 14

Podivné velikonoční vajíčko 14

Projekt Echelon: Kradou nám soukromí? 15

Daší školní rok je u konce 15

Investiční akce školy pokračují 16

Exkurze do šibereckého IQ parku 16

Hrstka vtípů 16

Za kulturou a poznáním do Berlína 17

Filmový klub: Nekecej a páduj 17

Představujeme vám Tří tak trochu větší rybičky 18

Školní časopis Puzzle je v kraji nejlepší 18

V osmičkách řádil Nezval 19

Noc s Andersenem 19

Ulo navštívilo naši pětitisícovou Třebíč 19

Profil sportovce: Honza Vrátil ze 7.B 20

TAKTIK - matematická soutěž 20

Modern Talking 20

PUZZLE

Usteděra přístřho čísle je 20. srpna 2009

Školní časopis Puzzle učerý pro 8. stupeň ZŠ, vydávají každý měsíc žáci Základní školy v Třebíči ve spolupráci s paní učitelkou Irenou Přechevou. Adresa: Josefa Hory 1850, 589 01 Třebíč. Telefon: 59 72 24 266 (ředitel školy).

Redakční rada: P. Kroupa, M. Hanzelík, J. Bžozek, L. Šerlov, A. Křivák, T. Netpés, E. Práchej, V. Běháč, P. Šalanda, L. Zelenková, P. Janišová, L. Hrdličková a paní učitelka Ivona Přechevová.

Redakční e-mail: info@witsungos-nez.cz

Stanovisko redakce se nemuzí žádným způsobem zrozdělovat s obsahem zvaných nejčt přispěvků!

Za obsahem spravování a původnosti přispěvků redakce neseš odpovědnost.

Grafické zpracování a tisk: Petr Kroupa, náklad 50 kusů.

Žádná část tohoto díla nemuzí být šířena bez písemného souhlasu redakce! Sazby: Herydičková nakopny neustátně, ší propěvků, křest: křestem dlešky až po sázěnce, nezaručujeme jejich ošibání.

Vydávatele ší vykazují právo patřičkové ma-terialy zveřejnit také na internetových stránkách: **Třebíčské Základní školy** www.zs-trebi.cz.

Na Špičáku to vypadá jako po vichřici...

Dalo by se říci, že název článku velmi přesně vystihuje jeho obsah. Proto zcela jistě neotáčejte na další stránku, a pojďte se s námi projít mezi hromadami dřeva...

Pokud se nezabýváte pěší turistikou, potažmo cykloturistikou či mountainbikingem, nebo třeba neběháte, zcela jistě nevíte o tom, co se na „Kopáči“ nedaleko naší malebné pětitříškové Třešti děje... V řadách redakce se našel někdo, kdo zapísal sportovní nařčení, a ne náhodou vyrazil obhlédnout situaci, která v těchto dnech panuje u vidoku zvaného Špičák, co by kamenem dohodil od stejnojmenné chráněné přírodní rezervace. Vzdálenost je dle mapy (mapy.cz) zhruba 900 metrů vzdušnou čarou.

Ptáte se, na co zajímavého jsme tedy přišli? Odhalili jsme, že na výše zmíněném místě probíhá ve velkém, nutno podotknout legální, těžba smrkového dřeva. Podle našich odhadů mohlo do uzavírky tohoto úsila Puzečků padnout až na 1800 vzrostlých stromů. Část z „hromádek“ dřeva najdete na fotografiích. Jen pro zajímavost, ta největší, kterou jsme nesměli fotit, měřila na výšku přes 7 metrů, byla dlouhá více jak 28 metrů a široká 4 metry.

Proč musí stromy k zemi? Odpověď na tuto otázku jsme našli u jednoho ze šesti pilných pracovníků lesníků, který namísto rozhovoru pouze zabručel něco jako: „No co tak líbít vejdte, to ste eště nikdy neviděli pár pokácených stromů? Mají kůrce, tak mosaj dřevo!“ Pravda, spokojeni jsme s jeho odpovědí sice nebyli, ale odpověď jsme našli... „Stejně je ale podivuhodné, že tak malé stvoření, jako je larva kůrce, může napáchat takové škody“, pomyslel si nahlas kolega líka. Figl je ovšem v tom, že kůrvec spořádá většinu lýka, nacházejícího se těsně pod kůrou, a stromem tak nemohou proudit životně důležité látky a začne usychat. Podle zpravodajského serveru novinky.cz může kůrvec během letošního abnormálně teplého roku stihnout tři, dokonce i možná čtyři generace. Což může mít, například na Šumavě, doslova a do písmene fatální následky vedoucí až ke zničení 2/3 (66,6%) porostu.

A proto je dobré, že je náš Špičák chráněn nejen několika desítkami „kūrolapačů“ (kūrolapač je věc, do které kůrvec vlezá, ale nedostane se ven a zahyne) ale právě také odklizením nakažených a potenciálně nebezpečných stromů...

Petr Kroupa (9.A), Jiří Mezera (9.B)

Hromádko dřeva na Špičáku. Fotit největší hromádky jsme nesměli, ale na tuto se zážek nezatožoval.

Hodnotím základní školu...

Ohlédnutí se za docházkou na základní škole očima jednoho z více jak šedesáti devětááků. Tak co, máte chvíli čas a chut' začíst se do této úvahy?

Hodnotím školní docházku... To je otázka, na kterou existuje snad milión odpovědí, sto tisíc možností a také nespočet pohledů. Já bych se vám ale rád pokusil sdělit ten můj. Pohled žáka, který je na škole, stejně jako jeho ročník, nejstarší (tedy slušně, slušně nejstarší).

Samozřejmě jako názory všech okolo se i ty mé s postupem let strávených „na základce“ měnily. Nedá se říci, jestli k lepšímu, nebo k horšímu, zkrátka se měnily!

Snad už od první třídy jsem slyšával tu známou a neoblíbenou frázi: Uč se, budeš to potom potřebovat. Jenomže se z toho vždy vyklubalo ono známé, že jsem se musel učit jenom proto, abych se naučil něco, kvůli čemu jsem se musel učit ještě něco dalšího a složitějšího...

Naštěstí, jak jsem poznal na druhém stupni, není škola jen o učení, a zase učení, ale také o mnohem příjemnějších činnostech (alespoň pro žáky), jako třeba o tzv. cílené psychické provokaci kantora, přestávkových bojích s mokrou a smradlavou houbou a nebo o namydlené tabuli... Jak jsme záhy zjistili, je to skutečně velká zábava, ale zábava, která je vykoupena krutými, neúprosnými a především zákeřnými testy našich obětí z řad učitelského sboru.

Základní škola je dle mého názoru skutečně tím potřebným základem do dalšího života a bez ní by to jisto jistě nešlo. Co říci na závěr? Snad jen to, že děkuji všem pánům učitelům a paním učitelkám, kteří mě po těch devět dlouhých let, přiznávám, že měly ne snadno, učili ten „potřebný základ do života“. Děkuji...

Petr Kroupa (9.A)

Libor a Roman Venkrbcovi

"Název značky a logo vzniklo čirou náhodou..." přiznávají v rozhovoru kluci z Rejoice

Vsadím se s vámi takřka o cokoli, že jste šťastnými majiteli, alespoň jedné věci, třeba trička, mikiny, kšiltovky, nebo kalhot, od stále populárnější firmy Rejoice. A víte, že to vše máte díky dvěma nadšencům - Liborovi a Romanovi z Batelova, kteří před několika lety navrhli a následně i ušili první rejoický? Pojďte se spolu s námi začíst do interview s bratry Venkrbcovými, majiteli firmy...

Kluci, povězte nám prosím, kdy jste vlastně založili firmu Rejoice?

První myšlenka na vytvoření značky Rejoice nás navštívila v létě roku 1998 a už v zimě, za cca. 6 měsíců, jsme ušili naše úplně první kalhoty.

Jak a vůbec proč jste založili Rejoice? A co logo se samotným názvem firmy, napadlo vás takřkajíc ze dne na den, či je výsledkem dlouhého a namáhavého přemýšlení?

Náš mamka nám doma na jejím šicím stroji Luczník ušila úplně první prototyp košilových kalhot, které se nám velmi dobře nosily na našich cestách, například do lesa. Moc se nám líbily a věděli jsme, že na našem trhu v České republice podobné kalhoty nikdo nevyrobí a pokud ano, tak se na ně příliš nespécializuje. Myslíme tím například tu, aby bylo no obchodě k výběru z více barevných kombinací. Samotný název značky a logo vzniklo čirou náhodou - oděvním obvyklého česko-anglického slovníku, kde nám ono slovo rejoice zrovna padlo do oka. Přiznáváme, že i ten samotný vzhled v češtině "nadávat se" jsme považovali za skutečně velmi výstřední k našim barevným kalhotám, jenž jsme chtěli užít vyrábět. Asi nejúspěšnějším momentem na začátku podnikání stejně bylo vymýšlení samotné kopřevy jako logo, které je dobře zapamatovatelné pro naše zákazníky.

Zakladatelé populárního Rejoice. Na fotografii stojí úspěšní bratři Venkrbcovi před sídlem jejich firmy. Vlevo je Libor a vpravo Roman. Snímek pochází z jejich soukromého archivu.

Vzpomínáte si ještě na to, kde jste začali vyrábět vůbec první kusy oblečení?

Samozřejmě, že ano. Da šili jsme se dál v doměčku po naší babičce v Batelově, kam jsme si také pozvali švadlenku, která pro nás začala vyrábět jedny z prvních kusů kalhot. Dávek jsme museli pochopitelně celý vykládt od nabytku a celkové přizpůsobit potřebám na takovou menší krejčovskou dílnu.

Když jste si vybavili vaše úplně první kusy oblečení, jistě nebude problém zavzpomínat, jaké oděvy šly tehdy takřkajíc nejvíce na odbyt...

Nejžádanější byly samozřejmě naše "rejoický", které i doposud vyrábíme! Jsou tedy v naší nabídce více jak 17 let. Podobné kalhoty v dnešní době šije mnoho firem, ale pauze ty jedny jsou kvalitní originály z Vysučín.

Kolik máte v současnosti zaměstnanců?

Naše firma má v současnosti šestnáct zaměstnanců a ovládnem tak okolo dalších sedm měsíců je zaměstnáno v různých dílnách, které pro nás vyrábějí.

Jistě není tajemstvím, kde má vaše firma zázemí, kde je doma...

Sídlo Rejoice je v Batelově avšak nové vystavěné dílny, kde máme kontrolu výroby, dokončování, sklad také v Batelově, ale i expedici. Nyní probíhá přístavba nového sídla a přípravu zboží.

Nyní je doba hospodářské, chcete-li finanční krize. Jak se vás tato nepříznivá situace dotýká?

Krize na nás samozřejmě také dolehla, ale stále není nic kritického. Záležet vždy na místě, kde zrovna Rejoice prodáváme. Veliká města jsou zatím v pořádku, ale někde v menších městečkách, kde omezily učitel podniky svou výrobu a najednou přišlo o práci třeba i více jak 500 lidí, tak samozřejmě ten pokles prodaje logicky vyšší.

Jak se potýkáte s levnými kopiemi vašich výrobků?

Na společnost která nám okopírovala některé výrobky jsme podali žalobu za nekalosoutěžní jednání. Úspěšně jak vše dopadne. Odborné posudky jsou na naší straně.

Řekněte nám, jaké jsou vaše momentální výhledy do budoucna?

Výhled krátkodobý je momentálně připsává nové kalence na rok 2010 a s ním spojený katalog našeho zboží. Výhled dlouhodobý je i nadále držet vysokou kvalitu a dobrou image naší výroby tak, aby se i v budoucnu našim stále náročnějším zákazníkům líbila.

Teď otázka, na kterou zřejmě myslí nejedni naši čtenáři. Mají zájem o vaše atraktivní výrobky i některé ze slavných osobností či známých lidí?

Viděl jsem třeba neřidky Jana Hřebejka a Bohdana Slámu v našem tržku a mluvíme. Česká olympijská vítězka Kateřina Nurková (nyní Emová) měla na sobě naši sukni. Jsme ale moc rádi za každého i neznámého člověka „rytádku“, který chodí v našem oblékání.

Máte v současnosti „rozjetý“ sponzoring nějakého slavného sportovce?

Asi náš největší sportovec, kterého podporujeme je Ivan Rybáček. Živodník MTB maratónů na horských kolech, je to mistr České republiky.

Vy jste bratři, a tak se přímo nabízí otázka, zda jezdíte na společné dovolené?

Když máme volno, tak klidně spolu jako bratřičové vyrazíme. Naposledy jsme byli v Indii v Himalájích, kde jsme vylezli super šestitisícovku. Bylo toho tak krásné, že plánujeme napřesrok návrat a pokus o zdolání nějaké té sedmitisícovky.

Co vy a škola?

Doba strávená na základní a i potom na střední škole byla jedna z nejlepších částí, na které vždy velice rádi vzpomínáme a klidně bychom ji mohli nazpátek.

Pročže spolu povidáme na přelomu konce školního roku a prázdnin, je něco, co byste chtěli vzkázat třetistým školákům?

Tak školáci, my vám přejeeme pěkné prázdniny. A hlavně si je pořádně užijte...

Petr Kroupa (9.A), Jiří Mezera (9.B)
a Mgr. Ivona Pěchová

Krátké ohlédnutí

Očcházím. Očcházím do důchodu. Vzpomínám. Vzpomínám na své začátky v ZŠ v Dolní Cerekvi v roce 1972. Vzpomínám na své začátky v ZŠ v Třebí v roce 1982 po mateřských dovolených. V Dolní Cerekvi mě mezi sebe hezky přijala dobrá parta mladých učitelů. Nebyla jsem pro mě nezkušená začátečnice, ale jednali se mnou, jako bych už byla jednou z nich. Nezapomenutelný, hezký zážitek. V Třebí to bylo trochu jinak. Všichni sledovali, co se ze mě „vyklube“. Postupně se mezi mnou a mými kolegyňmi a kolegy vytvořily velmi dobré vztahy. Mohla jsem jim důvěřovat, spolehnout se na mě, v těžkých chvílích mého života mě podrželi. Čtila jsem se mezi nimi i skvěle. Bude mi opravdu scházet, že každé ráno už si s nimi nebudu říkat: „Ahoj! Ahoj! Ahoj!“ Nebudu se s nimi smát nad vtipky ze školních lavic. Ale takový už je život. Děkuji osudu, že jsem mohla pracovat s výbornými lidmi. Budu se ráda za nimi vracet.

Snad už do kolečky mi byla dána velká láska k dětem. Zůstala mi po celý dosavadní život. Je to pro mě povolání šťastný dar. Velkým vyznamenáním jsou pro mě dětské projevy úcty, vděčnosti za to, co jsem je naučila. Od hezkých slov uznání, přes milé drobné dářky až po dopisy a setkávání se s bývalými žáky. Dnešní děti jsou jiné, než bývaly. Hodně mi vadí vulgarita, agresivita, neúcta k dospělým a malý zájem o všeobecné vzdělávání se – hodně jim jde jen dostat se na střední školu a nějak jí „prolézt“. A to je velký rozdíl. Je to vlak jen jejich chyba?

Na letňák půjdem se skutečně zadarmo!

Co by to bylo za léto bez třetistkého „letňáku“ - romantického letního kina pod širým nebem?

I letos navštíví třetistký zlímský stadion začátkem hlavních prázdnin letní kino. Toto akce proběhne ve dnech od 1. do 4. července. Program pana J. Čáslavského, sestavený z vynikajících českých filmů potěší nejenom nás, žáky, ale bezesporu také naše rodiče, kteří jsou v

Neházejme ale všechny do „jednoho pytle“. Máme řadu hodných, slušných, šikovných a snažlivých dětí a těch si vážím. Nicméně všem přeji do života zdraví a štěstí.

A jsem u vlastní mé práce. Češtinu jsem měla ráda už z domova. Latinek ji učil, maminka ji dobře znala. Měla jsem štěstí i na skvělé učitele od základní školy. Učila jsem ji s radostí. Nevadilo mi vícekrát něco vysvětlovat, vymýšlet pomůcky na pochopení a lepší zapamatování si učiva, někdy jsem si pomáhala i rukama, nohama, jen když žáci měli zájem a chtěli se probíranou látku naučit. Nebyly kopírky, nebylo tolik knih pro procvičování, nebyly knihy na přípravu k přijímacím zkouškám, a tak to všechno dalo hodně práce, vše zabralo hodně času. Ale většina žáků snažila, učila se a také dosáhla úspěchů. Dnes hodně dětí mateřský jazyk podceňuje, už se daleko méně, málo jich čte. To je celorepublikový problém. Mrzí mě to. Za tolik let práce ve školství proběhlo hodně změn. Vadilo mi, že se často připravovaly pro nás bez nás. Naštěstí se v našem kolektivu pedagogů vše řešilo rozumně. Mohla bych psát, psát a psát, ale myslím, že to pro krátké ohlédnutí za uplynulou praxí stačí. Napsala jsem to nejdůležitější.

Na závěr si vypůjčím verše Jaroslava Seiferta: „Každého dne se něco končí, něco překrásného se končí.“ Jen mě napadá, zda se pro mě vyplní i jeho další slova: „Každého dne se něco začíná, něco překrásného se začíná.“ Uvidíme. To už napíše sám život.

Mgr. Marta Nečilová

tomto směru povětšinou zapísaňými patrioty české filmové tvorby. TŘEŠŤ se můžeme na mnoho krásných filmů. Ve středu 1. 7. shlédneme komedií Marie Poledňákové „Líbáš jako Bůh“, o den později 2. července muzikál „Mamma Mia!“. V pátek se těšte na „Nestýdu“ a filmový maratón zakončíme v sobotu 4. 7. se snímkem „Bathory“. Filmová představení začínají vždy po setmění, nejdříve však po 21:15. A potěšující zpráva na konec - vstup volný.

(Kroupa)

Školní řád - co je v něm zajímavého, aneb školní satira

Když tak prohlížím každé nové vydání našeho časopisu, přemýšlím, co by se na něm dalo ještě zlepšit. Připadá mi, že Puzzle příliš informuje. Legrace se v něm objevuje poměrně roztroušeně a co je hlavní, po malých kousíčkách. Proto mi to nedalo a řekl jsem si, že vám musím dlouhé učební dny zpříjemnit nějakou pořádnou náloží srandy. A co mě napadlo? Vzal jsem si na mušku náš Školní řád...

1. Vyučovací hodina

Jeden z prvních bodů školního řádu říká: *Vyučovací hodina trvá 45 minut, přestávky mezi vyučovacími hodinami jsou desetiminutové, hlavní přestávka mezi 2. a 3. vyučovacím hodinou trvá 20 minut. Z toho plyne, že někteří vyučující nedodržují školní řád, který sami doazjistia schválili.*

Jistě si vzpomínáte na hodiny, kdy je vyučování protaženo do přestávek z různých důvodů. Píše se písemka (to je každá mamata ovšem dobře) anebo má vyučující špatnou náladu a vybijí si jí na nás, žáčích (to se vážně stává). Už to je ale špatně! V řádu se pteci píše že hodina musí trvat přesně 45 minut. Ani o vteřinu méně ani víc. Učitel nás vlastně ukradením naší přestávky může potrestat, když v hodině zlobíme, ale ani to mu školní řád nedovoluje. Takže se proti tomu můžete klidně postavit: Žáci mají právo na odpočinek!

2. Délka vyučování

Vyučování je zahájeno denně v 8.00 hodin, dopolední vyučování končí šestou vyučovací hodinou ve 13.30 hodin, odpolední vyučování

(pokud je v daném školním roce realizováno) začíná ve 14.30 hod. – Všechno je správné až na těch 14.30 hod.

Vy, kteří máte odpolední vyučování mi jistě potvrdíte, že nezačínáte přesně v půl třetí. Většinou odpolední hodiny začínají kolem 14.00. Celá hodina od konce stabilního vyučování (13.30-14.30) je na to, abychom se stačili najíst a pobavit se s přáteli. Ale pořad je to provinění proti školnímu řádu. Takovéhle jednání vám ale páni učitelé a pani učitelky schvalujeme. Protože, kdo by chtěl zůstat ve škole tak dlouhou dobu, i když je to proti řádu.

3. Vstup do školy

Žáci jsou vpouštěni do obou budov školy školním v 7.45 hodin. Tenhle bod přímo vybižk zesměníni a zároveň k pokárání. Když už se vyučující nechovají podle školního řádu, tak bohužel ani pan školník. Ještě jsem ho neviděl otvírat školu. Víme, že pan školník František Příhoda je také zaneprázdňný člověk, ale školní řád je školní řád. Takže si k otevření školy vyžádejte přímo a jen jeho. Když vám necoťe on, tak zkrátka popíseu protestujtel!

4. Dochvilnost, dochvilnost...

Do vyučovacích hodin pedagogové nastupují přesně podle časového rozpisu vyučovacích jednotek, nepouštíjí během vyučovací hodiny svěřený kolektiv žáků a dbají, aby nebyla výuka nikým a ničím rušena. – Dochvilnost, dochvilnost a ještě jednou dochvilnost. Tohle slovo našim vyučujícím asi moc mešká. Mám žákům je jasné, že se učitelé mlůzou zpondit (dokonce nám to i vyhovuje), ale není to náhodou provinění proti školnímu řádu?

5. Být žákům příkladem

Všichni učitelé jsou povinni dodržovat plně vzdělávací programy, připravovat se řádně na vyučování a být žákům příkladem dodržování základních pravidel společenského chování, slušnosti, ohleduplnosti. Na teda. Tohle je zajímavý bod. Někteří učitelé jsou nám opravdu příkladem, ale třeba pan učitel "XY", nebo pani učitelka "ZZ" Ti tedy rozhodně ne. Vzpomínáte si jistě na ty hodiny kdy vám někdejší učitelé nadávali nebo dokonce mlkuvili nevhodně? PYSŤE si na ně klidně bēte stēžovat.

Pavel Šalanda (8.8)

Kuře z vařeného vajíčka...

Z vajíček se odnepaměti línou malá, žlutá a především krásná kuřátka. Ale aby se kuře vyklublo z vařeného vajíčka? Kdo to kdy viděl? Říkáte si, co to plácám za nesmysly? Drazí čtenáři, v dnešní době už je skutečně možné opravdu všechno. Jedné žákyni z 8. B se to během přípravy bramborového salátu na nedělní oběd stalo. Ať už si o tom myslíte cokoliv, vše dokládá fotografie vpravo, která je z archivu naší spolužačky žákyně (bohužel si nepříla uvést své jméno). Je to skutečně pečené vajíčko, že?

Lucie Haviřková (8. B)

Ilustrační fotografie. Čtenárek velikonocních vajíček pochází ze středek poříkdváca oběbena cz

Prestižní automobilka Lamborghini

Jako vždy jsem pro vás i do tohoto čísla připravil něco málo do rubriky Ze světa motorů. Tentokrát se podíváme opět do slunné Itálie. Nikoli však, jako minule, do Maranella za konstruktéry automobilů Ferrari, ale do Sant'Agata Bolognese. Nic vám to nefiká? No teda?! A co když prozradím, že tentokrát bude "Ze světa motorů" zaměřené na automobilku Lamborghini? To je jiná, vidíte...

Italská společnost Automobili Lamborghini S.p.A. známá jen jako Lamborghini, je výrobcem vysoce výkonných supersportovních automobilů. V současnosti je dceřinou společností Audi. Sídlí v italském městěku Sant'Agata Bolognese a vyrábí v Boloni. Společnost založil v roce 1962 Ferruccio Lamborghini (1916–1993). Pro firmu navrhoval nebo navrhovali vozy proslulí designéři a návrháři jako Franco Scaglione, Touring of Milan, Zagato, Mario Marazzi, Bertone, ItalDesign, Marcello Gandini a Luc Donckerwolke.

Historie automobilky

Ferruccio Lamborghini založil ve městě Centa v provincii Ferrara firmu Automobili Trattori S.p.A. na výrobu traktorů v roce 1948. V roce 1959 výrobu rozšířil o výrobu klimatizací. Na přelomu let 1962 a 1963 položil základy dnešní firmy – vznikla společnost Automobili Lamborghini. Jako úspěšný podnikatel vlastnil vozy Maserati, a Ferrari, se kterými nebyl spokojen.

Existuje více verzí příběhů o vzniku firmy. Základem většiny z nich je spor Enza Ferrariho s Lamborghinim, po němž se Ferruccio rozhodl vyrábět vlastní vozy a konkurovat tak Ferrari. Podle Lamborghiniho syna došlo ke sporu v továrně Ferrari, kam si šel Lamborghini stěžovat na kvalitu spojky ve svém voze Ferrari 250GT. Enzo Ferrari na stížnost reagoval podrážděně a prohlásil, že Lamborghini může maximálně jezdit traktorem, když neumí jezdit autem. Lamborghini se vrátil do své továrny, spojku rozebral a zjistil, že dodavatelem spojky je stejná firma, která dodává díly pro jeho traktory. Ve skladu našel správný náhradní díl a závadu tak odstranil.

Lamborghini se rozhodl, že jeho vozy by měl pohánět dvanáctválcový motor. Ke konstrukci motoru byl přizván mladý talentovaný konstruktér Giotto Bizzarini, který předtím pracoval na motorech V12 u Ferrari. Motor měl 4 vačky zdvíhající 2 velké vrtané ventily v

každém válci. Výkon motoru byl neuvěřitelných 350 koní. Vůz pro tento motor navrhla firma Scaglione-Touring. Prototyp označený 350GTV se poprvé objevil na Turínském autosalonu. Hned první rok výroby sériového Lamborghini 350GT se prodalo 130 kusů. Ferruccio, narozený ve znamení býka, rozhodl, že jeho společnost bude mít býka také ve znaku.

A jak to vypadá dnes?

V současnosti se u Lamborghini prodávají pouze tyto modely: 1) Murciélago LP640, 2) Murciélago Roadster, 3) Gallardo, 4) Gallardo Spyder.

Modely v budoucnu, jako například nový vůz Miura má navrhovat Walter de'Silva (navrhl už vyráběné a podle mě také vcelku povedené SUVěčko s názvem LM002).

Lukáš Soutor (9.A)
zdroj: www.wikipedia.org

Lamborghini Murciélago 2008 v elegantní žluté barvě. Auto má velmi dobré aerodynamické vlastnosti, díky svému tvaru. (zdroj:www.lamborghini.com)

Směrem na Kocourkov

Pojedte s námi na výlet! Kam se jede? Na tom přece nesejde. No, ale možná, možná že jo... Tedy, vyřážíme... Jede se od „nikud“ do „nikam“. A věřte, že to skutečně není vůbec daleko.

Byli jste už někdy v Kocourkově? Nebo jste si alespoň tak připadal? Anebo snad váš spolužák, či spolužačka v Kocourkové bydli? Co si budeme nalhávat, v tom pravém jistě ne. Ale co třeba v Kocourkově nedaleko Třebíže? Jinak řečeno v Jezdovicích – vesnici, která je v jistém směru zvláštní, dalo by se říct až jedinečná...

V Jezdovicích s trochou štěstí, jako my, narazíte na raritu, která není k vidění ani u nás v Třebízi, ani v Čenkově, ani v Bůžově, či New Yorku... Zkrátka nikde! Pokud vás v tomto moment nenapadá žádná z mnoha výjimečností, kterou by se tato obec mohla pochlubit, prozradím jen napovím, že to není nic ve stylu nejdelší upletené ponožky, nebo nejvíce naháčů na gláži u vody. Vesle jste i vy, kteří jste si mysleli, že by snad Jezdovice mohly být největší vesnicí v ČR. Jezdovice jsou zkrátka naprosto průměrná vesnička, až na počet vrat... Když si totiž zjistíte počet vjezdů k domům (normální = 1

Vrata v Jezdovicích vedoucí od nikud nikam. Podle vysoké trávy okolo se nepoužívají. Petr J. Mezeř

vjezd / jeden dům) a opomineme těch několik rezidencí s více příjezdovými cestičkami, zbudou nám jedna vrata navíc. Nešťastně schovaná na jednom z konců vesničky. „Co je na nich tak zvláštního?“ si možná někteří z vás říkáte. Pravda, na první pohled jsou to obyčejná, zelená, trojřímá vrata. Ale když se chvíli zamyslíte, zjistíte, že jsou naprosto na nic. Vedou totiž doslova od „NIKUD“ do „NIKAM“. Stojí na louce mezi samými kopretinami. Nikomu v průjezdu nezabraňují. Ne proto, že by byla stále otevřená, ale protože je jedno, jestli se rozhodnete, že je

objedete zprava, zleva, zastavíte před nimi, nebo za nimi, či dokonce u nich. Vysoká tráva napovídá, že vrata na louce se skutečně moc nevyužívají, nejsou zde totiž žádné vyježděné koleje od aut.

Až tedy někdy nebudete vědět, co dělat, vezměte kolo a vyjeďte si do Jezdovic. A pokud byste nemohli vrata najít, odchytněte nějakého domorodce a optajte se na „Osmý div světa“.

Petr Kroupa (9.A), Jiří Mezeř (9.A)

PRVNÁCI BYLI PASOVÁNI DO ŘÁDU ČTENÁŘSTVÍ

V úterý 9. června 2009 se v knihovně třetíšské základní školy konalo již tradiční pasování prvňáků na čtenáře, kterého se postupně zúčastnily všechny tři třídy z prvního ročníku.

Děti po příchodu do knihovny příjemně uvítala paní učitelka Marta Šťastná, poté následovaly hádanky v podobě poznávací úryvků českých pohádek a dětských písniček.

Samotné pasování do tzv. „Řádu čtenářství“ mohlo proběhnout až tehdy, co každé z dětí

přečetlo krátký text vztahující se k některé z pohádek a před písmenkovými skřítky slibilo, že se ke knihám bude chovat pékne a jak se na člena Řádu čtenářství patří. Nově pasovaným čtenářům osobně pogratuloval i ředitel základní školy – PedDr. Václav Tmka a daroval jim zajímavou knížku, příkaz do školní knihovny a také pamětní list. Všem malým čtenářům připnul jejich starší spolužačky vystřiženou květinu se stužkou „Tuto knihu se nám snad doří dětem ukázat, že volný čas lze strávit i jinak, než u televize či počítače.“ shodli se po skončení akce její organizátoři.

Petr Kroupa (9.A)

Pasování do Řádu čtenářství. Žák z 1. B. Petr Kroupa

„Učitelem jsem chtěl být vlastně už jako malý kluk...“

říká v rozhovoru oblíbený pan učitel Pavel Vávra

Téměř za dva měsíce, 1. září, usednou poprvé v životě do školních lavic malí, těšící se prvňáčci. Jedním z pedagogů, kteří se letos „chystají do prvních tříd“ je i pan učitel Pavel Vávra, kterému jsem v rozhovoru položil několik otázek týkajících se nejenom jeho práce ve škole, koníčků, ale také jeho školních let...

Pane učiteli, chtěl jste se tomuto povolání věnovat již od malicka, nebo k tomu, že jste kantorem, přispěla spíše náhoda či shoda okolností?

Víte, můj otec učil. Dalo by se tedy říct, že já v jeho šlépějích, takže když odpovím v krátkosti, ano, učitelem jsem chtěl být vlastně už jako malý kluk, protožež se mi tento práce líbila.

Prozradte nám, prosím, na jaké škole jste se věnoval studiu pedagogiky?

Své studijní zážitky jsem prožíval na Pedagogické fakultě v Brně (MŠ – 1. st.), později na Pedagogické fakultě v Olomouci (spec. pedagogika). Musím přiznat, že to bylo jedna z nejkrásnějších let v mého života.

Když se chce někdo stát učitelem, musí mít rád děti, co Vás na této práci baví a jaká jsou naopak její negativa?

Je moc pěkné, vidět za sebou, co děti umí a vždy si v duchu s tím někdy po čase povědět: „Trochu jsem jim pomohl...“ A vůbec, nejvíc se mi líbí, když mě po letech zastaví na ulici nějaký bývalý žák se svojí rodinou a kočkou a řekne: „Dobrý den, pane učiteli, jak se pořád máte?“

Všebecně vzato převažují v rolích vyučujících na základních školách spíše ženy, nežli muži. Proč je to z Vašeho pohledu právě takto a ne opačně?

Přimám se, že bych byl radši, kdyby byl

Mgr. Pavel Vávra. Jeden ze tří vyučujících. Ateš dostanou letošní prvňáčci. Foto: M. Haverník (7.B)

do buskova na poměr mužů a žen v našem školství alespoň trochu vyváženější. Podívejte se, jak vypadaly učitelské sbory ve filmech pro pamětníky... Tam to bylo spíše naspak. Bohužel zůstává dnes, je všechno o penězích.

S dětmi na prvním stupni ZŠ se setkáváte už řadu let. Dá se za tu dobu srovnat snaha a pile žáků v době, kdy jste začínal, a teď. Jinak řečeno, pozorujete na dětech vliv dnešní uspěchané doby?

Za tu řadu let – pracoval jsem na malotříčkových i v Praze – je učitel zasloužilý. Nejsm si ale jist, jestli ve všem k lepšímu. Největší problémy budova podle mého názoru ve špatném chování českých žáků.

Mohl byste nám přiblížit své dětství? Na jakou základní školu jste chodil? Který z předmětů byl Váš oblíbený a byl některý, jenž jste takřka vůbec nemusel?

Základní školu jsem navštěvoval na malotříčkově, Batelov a Štálova, podle toho, kde raději bydlím. V dětství jsem měl rád mimo jiné kreslení a vzpomínám si, že mezi mě oblíbené předměty patřil také přírodopis. Ale třeba takovou

matematiku a nebo také fyziku jsem doprovázel někdy moc „neobdivoval“.

Zajisté preferujete určitý způsob trávení volného času. Jaké tedy máte koníčky?

Mám velice rád přírodu a prozradím, že jsem během let postupně přešel od toho klasického černobílého filmu až k dnešní digitální fotografii.

Protože spolu mluvíme na přelomu konce školního roku a prázdnin, je něco, co byste rád vzkázal letošním devátákům, anebo malým prvňáčkům, kteří 1. září usednou do školních lavic?

Těm starším bych rád řekl, aby pamatovali na to, že všichni jednou zestárneme a také oni byli před několika lety malí prvňáčci. Za všechny učitele si přeji, aby začínající školáci stále více nezapomínali, že kromě počítačů a mobilních telefonů také existuje mnoho zajímavých knížek, pěkných pohádek, přírodních zvířat a přátelských lidí...

Petr Kroupa (9.A)

Odcházím, a tak hodnotím...

Do 1. třídy jsem začal chodit v sedmi letech. Dnes jsem už v deváté třídě. Za tu dobu jsem se toho dost naučil. Něco si pamatuji dodnes, něco jsem si nepamatoval už druhý den. Bylo to pro mě ovlivněno způsobem výuky učitelů. Někteří na mě zapůsobili tak, že jsem si látku pamatoval a předmět mě zároveň i bavil. Naopak u některého výkladu jsem se nudil, ale musel jsem to vydržet. Ale nebudu své úspěchy a zvláště neúspěchy svádet jen na učitele. Za řadu neúspěchů jsem si mohl z velké části já třeba tím, že jsem nedělal poctivě úkoly a neučil se.

Svou chybu jsem pocítil až v 9. ročníku. Podal jsem si tři píhlačky na různé školy. Pokaždě mi přišla stejná odpověď: nepřijít, nepřijít, nepřijít. Tehdy mě nejvíce mrzelo, že jsem se neučil, ale bylo bohužel pozdě. Jediné, co jsem mohl dělat, je jediná moje naděje bylo odvolání. Tehdy se na mě konečně usmálo štěstí. Přijali mě na Gymnázium Otokara Březiny v Telči. V té chvíli jsem byl šťastný, ale zároveň jsem si uvědomil, že to bude spousta učení. Řekl jsem si, že už neudělám stejnou chybu a budu se učit pečlivě připravovat.

Myslím, že základní škola mě naučila spoustu věcí a dala mi hodně rad do života. Musím se ale přiznat, že jsem ji kolikrát prokřival, než jsem si uvědomil, že škola je opravdu základ života.

Než ZŠ opustím, musím poděkovat učitelům, že se mnou měli trpělivost, i když jsem nebyl nejlepší žák. Mrzí mě, že jsem je neposlechl, když mi pořád říkali: „Uč se, uč se, uč se.“ Teprve teď jsem poznal, jak je to důležité. Snad se mi to vše podaří napravit a gymnázium úspěšně absolvovat. Na naší škole v Třebíči budu vzpomínat jen v dobrém – na všechny učitele, na všechny spolužáky.

Jakub Pittner (9.B)

Úspěšná "Desítková angličtina"

Povídání o zajímavém projektu osmáků a druháků s paní učitelkou Michalou Křížovou - organizátorkou této akce...

Desítková angličtina. Na snímku jsou školní asistenti, kteří učili roztomilé druháčky. Foto: archiv

Jak vás to napadlo?

Úplně prvním zdrojem nápadu takové akce byl projekt, který už na naší škole několik let bezvadně funguje ve formě "Desátácti učitelů". Líbil se mi nápad spojení tak odlišných věkových skupin. A protože mě baví vymýšlet pořád něco nového a učit alespoň někdy "trochu jinak", tak vznikl projekt Desítková angličtina. Tímto děkují kolegyním za inspiraci.

Proč desítková angličtina?

Název vznikl loni, když jsem poprvé vedla kroužek angličtiny, tehdy v prvních třídách. Na konverzaci jsem měla skupinu školních devátáků, se kterými jsme projekt uskutečňovali. No a protože mám docela mírnou fantazii, tak mě nenapadlo nic jiného, než sešest čísla tříd a bylo to. Letos nám to krásně vyšlo, když z prvňáčků se stali druháci a v osmičce mám spoustu tvůrčích typů, kteří se nebálí jít do toho se mnou.

Jak dlouho už tuto akci provádíte?

Letos to byl už druhý ročník. Třeba se příští rok povede i ten třetí, ale to už zase s novými prvňáčky.

A co rodiče říkají ano či ne?

Myslím, že se jim podobně akce líbí. Švédů a tom i jejich docela velká účast na samotném projektu, kdy mohli své děti vidět "v akci".

Jak dlouho vedete kroužek angličtiny?

Druhým rokem. Děti mají kroužek jako přípravu na povinnou angličtinu ve třetí třídě.

A co vy chodíte na kroužek Angličtiny když jste byla v jejich letech?

Zajímavá otázka a možná vás překvapí odpověď. Já jsem totiž na prvním stupni chodila na kroužek němčiny! I když jsem měla povinný až od páté třídy a já, už ani nevím proč, jsem se teo-krát rozhodla pro angličtinu. Teď jsem zato ráda!

Pomáhá vám s kroužkem někdo?

Ne. Kroužek si vždycky vede každý učitel sám.

Těšíte se na titul Mgr.?

Šťastně! Teď ani ne tak na titul, na to já si moc nepotrpím, ale spíš na to, že už budu mít za sebou celě to náročné studium.

Adam Kouba (8.A)

Sebepoškození - nová móda, nebo závažný problém?

Sebepoškození je dnes velice rozšířený jev zejména mezi dospívajícími lidmi. Často se setkáváme s ovázanými zápěstími nebo viditelným poraněním kůže. Zamysleme se, jak se k tomu máme postavit.

Možná znáte někoho buď mezi svými spolužáky nebo ve vaší partě, kdo se sebepoškozuje. Pro lepší představu o tomto termínu, je dobré uvést definici, co za sebepoškození považujeme.

Sebepoškození je záměrné ublížování si bez vědomého záměru zemřít. Hlavním motivem není sebevražedný úmysl, i když se sebevražedné myšlenky u některých jedinců objevují, zejména v období dospívání.

Jedná se především o řezání různými předměty, škrábání, bití sebe samého buď něčím, nebo bití o něco, tipání cigaret či sirek o kůži, dušení, zabraňování dýchání, ryti do ran nebo jizev, nenechání ránám se zhojit, propichování kůže např. jehlami (ale nejedná se o piercing), bodání se, požívání nebezpečných chemikálií nebo předmětů (špendlíky, hřebíky).

Možná nás napadne, proč to dělají? Většina lidí se snaží vzniklou fyzickou bolest přehlásit bolest psychickou. Fyzickou bolest může ovládat, ale psychická většinou potřebuje nějakou pomoc. Při pocítění bolesti mozek začne produkovat endorfiny, a tak z dotyčného jedince spadne stres a úzkost. Často jde o jakýsi způsob komunikace, vyjádření pocitů, vzteku, bolesti nebo trestání sebe samého, může to být i způsob sebekontroly (jestli se poleže nebo ne, závisí jen na mně).

Zvláště v poslední době se setkáváme s jakousi módní vlnou, kdy se mladí (většinou dívky) řežou, protože to mají i ostatní a chtějí být nějak výjimečné. Určitě jste si všimli pokřezaných zápěstí, celých rukou, nohou, břicha atd. Někteří se to nesnaží ani skrývat, protože chtějí na své výtvoře ještě upozornit.

Naskytá se otázka, je to normální? Odborníci se shodují, že sebepoškození v pořádku rozhodně není. Pokud se jedná o proces nikoli

módní ale psychický, je nutné vyhledat odbornou pomoc, nejlépe psychologa či psychiatra. Ten na základě pohovoru s dívkou nebo chlapcem navrhne terapii, kde se rozebere problém, který člověka trápí, budou se snažit upravit vztahy v rodině, naučí se řešit problémy jinak, než jen bolestí. Případně budou nasazeny léky (nějaká slabá antidepresiva, která pomohou mladému člověku odbourat negativní vnímání sebe samého).

Také u nás ve škole se setkáváme s dětmi, u kterých jsme si my, učitelé, všimli řezných ran. Nečekejte, že budeme dělat, že se nic neděje. Víme všichni, že se děje, a proto jsme se dohodli na následujícím postupu.

Jakmile zjistíme nějaká poranění kůže a jiné formy poškozování, voláme vašim rodičům, se

kterými sepšeme zápis a domluvíme se na konzultaci dětského psychologa, či psychiatra. Pokud se s rodiči nedostavíte na dohodnutou schůzku k odborníkovi, škola zaslá zprávu na sociální úřad do Jihlavy, kteří se případu ujmou. Pokud rodiče nepřijdou do školy a nebudou chtít problém řešit, rovnou si případ převezme sociální pracovníce. Potom může v krajním případě dojít až k odebrání dítěte rodičům.

A vám, kterých se to týká, chci poradit. Pokud máte nějaký problém, nezástávejte s ním sami. Vždy se dá najít nějaké řešení a rozhodně není nutné si způsobovat bolest. Svěřte se svým kamarádům, rodičům, učitelé, nebo třeba školnímu psychologovi, který k nám dojíždí z Jihlavy. Všichni se vám budou snažit pomoci. Naučte se mít rádi sami sebe. Každý jste jedinečná neopakovatelná osobnost, která má ve světě své místo. A proto si neublížujte!!!

Ivana Přečková

“Po trávníku u školy se nechodí!”

Ale proč? Není to náhodou tím, že se na něm, v blízkosti bytu p. uč. Svobody Františka, provádí nebezpečné chemické pokusy? Dověď čtejte to fotografie níže, kde je namísto zdravého stromu pouze oholelé torzo jeho pařezu a cedule s nápisem “Zákaz vstupu, chemický ošetření”. Naše redakce tedy varuje: “Páre učitelé, pozor na to, kam v okolí svého bytu šlápnete!” (Kroupa, Mezera)

Chemický ošetření. Pohled na torzo pařezu, který patrně prošel chemickým ošetřením... Foto: Kroupa

Nuda o prázdninách? Ani nápad!

Bliží se námí tolik očekávané letní prázdniny a ty stále ještě nevíš, co budeš dělat? Přináším ti pár tipů na zajímavé výlety!

Vyraz na Roštejn třeba na kole!

Sermiti na hradě Roštejn. Autor: kolečka SHS Heblů

Krásný romantický hrad je od nás přece jenom devět kilometrů! Tak vezmi kolo a kamaráda nebo kamarádku a vyrazte na projížďku. Hrad je o prázdninách otevřený denně kromě pondělí od 9 do 18 hodin. A kdy tam vyrazit, aby sis nemusel/a prohlížet jen „nudný“ hrad? Třeba 11. července na III. ročník veletržních Sermitůských her, kde soutěží děti i dospělí, diváci i sermiti. Přijďte rozhodnout, kdo získá Roštejnský pohár! Dále jsou pro vás připraveny každý pátek a sobotu noční prohlídky. A jestli chceš vidět, jak to opravdu v historii bylo, určitě se vydejte na Roštejn 1. nebo 2. srpna na divadelní prohlídky.

Jed' o kousek dál do historického města roku 2006 – Polné

Polná. Snímek pořízen z: www.mesto-polna.cz

Polná je další krásný hrad, na kterém to žije. Třeba 17. a 18. července a 14. srpna se vydejte na Noční prohlídky polenského hradu, které mají letos téma „Pověsti a pohádek polenských“. Nebo 15. srpna na hradní slavnosti. Určitě to budou vydařené akce. A když už tě to chování po hradě zmládne, skoč si pod něj do rybníka Pekol

Lucie Havlíčková (8.8)

Po gotických hradech na romantickou neogotickou Hlubokou!

Neogotický zámek Hluboká. Foto: L. Havlíčková

Jestli se ti více líbí zámky, než hrady vydej se do Anglie. Nemyslím až za kanál La Manche, to je celkem zbytečné. Vydej se do toho kousku Anglie, který je u nás, v České republice. Myslím tím zámek Hluboká. A až se 1. srpna na zámku setkají princezny, pro tvoji malou sestičku to bude určitě záitek. Tak na co ještě čekáš?

A koho nezajímá historie, ať si vyrazí třeba na Divoký západ!

Kovboj jedoucí na koni. Zdroj: www.ukland.cz

Jo, je to tak. V České republice je spousta hradů a zámků, ale ne každého to zajímá. Tak proč sis ještě nenaplánovat/a výlet do Westernového městečka Šklův mlýn? Tam tě Divoký západ doslova pohltí. Stylové restaurace, suvenýry, denně až dvě zajímavá představení, westernová show, hotel, tábor, a jestli chceš mezi kovboje dokonale zapadnout, můžeš si z místní půjčovny za pár kaček půjčit stylový kostým. K tomu jízda westernovým vláčkem, jízda na koních a dokonce i divokém býkovi. V sobotu je možno shlédnout také rodeo.

Egyptologie

historický vědní obor

Starověký Egypt se začal rozvíjet za první dynastie faraonů 3000 let před Kristem. Egypt je známý pyramidami stavěnými jako hrobky pro faraony. Tato hrobka však nebyla dokonalou skrytí por odpočinek protože všechny pyramidy byly později vykradeny a mumie zničeny. Jedinou neporušenou hrobku našel Howard Carter v roce 1922 v Údolí Králů. Tato hrobka patřila Tutanchamonovi.

Pyramidy v Egyptě. Foto: www.ej.wbu.cz

Tutanchamon se stal známým po celém světě jen díky tomu že jeho hrobka se jako jediná našla neporušená, jinak nebyl vůbec významný král, zemřel v pouhých 18 letech a za své vlády nedokázal nic co ovlivnilo historii jako třeba u faraóna Thutmose III který neprohrál ani jednu z bitev, díky tomu získal přezdívku Egyptský Napoleon.

Královna Nefertiti byla nejkrásnější ženou starověku. Žila za doby 18. dynastie jako manželka, královna a spoluvládce Amenhotepa IV neboli Achnatona. Achnatón byl významný svou náboženskou reformou. Vyznával pouze slunečního boha Atona. Opustil tehdejší sídelní město Théby a založil nové hlavní město „Achet Aton“ v překladek obzor Atonův. Po jeho vládě bylo město zničeno stejně tak jako jeho náboženství. Kleopatra byla známá svým vztahem k Césarovi později Marku Antoniovi. Po její sebevraždě se stal egypt pouhou římskou provincií.

Pavlína Janičková (7.8)
zdroj: wikipedia.org

Lidské tělo nás neustále překvapuje

Víte, jaké jsou limity vašeho těla? Zajistě ne, protože to zjistíte teprve, pokud si přečtete následující článek. Zjistíte, jestli ohluchnete, když vedle vás vybuchne granát, srazí vás auto a nebo třeba kolik vydrží vaše plíce...

Jaký největší hluk tělo vydrží?

Rekord: 175 dB ze vzdálenosti pouhých dvou metrů (výbuch granátu T-429)

Neuvěřitelné: U nejvyšších slyšitelných zvuků se bubínek zachvěje až 40 tisíckrát za sekundu. Lidské ucho je citlivé. Boltec zachycuje zvukové vlny a zvukovodem je vede dále do hlavy. Tam zvuk naráží na bubínek a rozechvává ho. Toto chvění tří drobné kůstky - kladívko, kovadlinka a třítníček - přivedou do spirálovité dutiny (hlemýžď) vyplněné tekutinou. Na její pohyb reagují nervová zakončení - 20 000 senzorových řas (cilie) předávajících vzniklé vibrace

mozku. Tyto řasinky vůbec nemají rády stříbdu, radost těžkých strojů ale také přehnaně hluchou hudbu. Zvuková hladina šepotu je 20 decibelů (dB), křiku cca 90 dB, už při 125 dB, což je hluk startujícího letadla, se stává zvuk bolestivým. Podle vědců nejhlasitějším zvukem, který člověk ještě bez újmy snese, je 160 dB. Rozdíl je ovšem v tom, zda jde o jednotlivý zvuk anebo delší působení zvukového vlnění. Limit hlasitosti je pro lidské ucho 160 dB. Pak už hrozí prorhnutí ušního bubínku. Největší hlasitost se datuje v souvislosti s ničivým výbuchem sopky Krakatoa. Při něm v roce 1883 přístroje naměřily 180 dB do vzdálenosti 160 km. Každý, kdo byl sopce blíže než 20 km, zakusil hluk 200 dB. Taková vlna všem těmto lidem patrně protřásla plíce a umožnila vniknutí vzduchu do krevního řečiště, což způsobilo smrtelnou plicní embolií. Zvuková hladina nad 190 dB už může zabít!

Jak silný střet s vozidlem lze přežít?

Rekord: Jsou známy případy, kdy člověk přežil i přímý náraz vozu jedoucího i více než sto kilo-

metrovou rychlostí. Tyto případy jsou bohužel ale ojedinělé...

Neuvěřitelné: Při střetu s vozidlem jedoucím rychleji než 60 km/hod. má šanci přežít pouze jedno procento lidí. Mnozí lidé před chazením pěšky či během dnešní moderní době dávají přednost rychlým kolům, především u voztek s volantem. Občas se automobil střetne s chodcem. Jakou má šanci, že nechráněný člověk vyvázne? Experimenty prokázaly, že pokud chodce porazí vozidlo jedoucí rychlostí 30-45 km/hod., má nešťastník 87% šanci na to, že přežije. Ovšem na pouhých 37% takové štěstí klesne, pokud do něj předmět narazí při rychlosti 45-50 km/hod. (přitom za volantem se taková rychlost zda pomalá.)

Zvládnou naše plíce více, než si myslíme?

Rekord: Při kýchání nedávno vědci změřili rychlost vzduchu přes 170 km/hod!

Neuvěřitelné: Asi 300 milionů našich plicích sklípků by po rozptnění pokrylo tenisový kurt. Naše plíce (pulmo) tvarem připomínají nafouknutou mořskou houbu. Při každém nádechu nám do plic vniká vnější vzduch (asi půl litru) a kyslík z něj přechází do krve. K tomu, aby plíce pro tělo získaly co nejvíce kyslíku, potřebují pro styk se vzduchem maximální plochu - tu zajišťují plicní sklípky. V plicích vzduch putuje stále menšími chodbičkami. Máme i 250 000 malinkých průdušek. Když v poklidu sedíme, vdýcháme a vydechujeme asi třináctkrát za minutu. Vzduch prochází nosními dutinami a rychlostí asi 8 km/hod. Při prudkém kašli vzduch vystřelí rychlostí povolenou na dálnici - 130 km/hod., někdy i více.

Ilustrační foto. I takto může dopadnout střet osobního automobilu s dětským vozíčkem. Foto: www.automobilbazbeclic.cz

Matouš Hamerík (7.8)
zdroj: wikipedia.org

Ztracení američtí vojáci v Koreji

Záhadná otázka: Byli snad mučeni v Praze?

Na lehátku leží svalnatý muž. Okolo stojí lékaři mu kontrolují puls. Už nežije. Odnáší jeho zakrvácené tělo do vedlejší místnosti a přivádějí dalšího, ještě živého muže. I ten po několika hodinovém zkoumání, či chcete-li aplikaci brutálních metod, umírá. Co se to probíhá děje?

Kde jsou?

Všechno začíná korejskou válkou. V ní je mnoho raněných, jak Američanů, tak i Korejců. Starají se o ně polní nemocnice (takové jako MASH). Svou nemocnici tam na popud Ruska zakládá i Československo, jež je v té době v tvrdém komunistickém režimu. V roce 1953 válka končí. 900 amerických vojáků zůstalo nezvěstných. . . . V roce 2004 Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV), vyšetřuje zajímavou událost: v roce 1950 byly z Prahy odeslány dva balíčky do USA od poštebovaných vojáků Nehringa a Stewarta. Co probíhá ti dva dělají v Praze?

Sokující zjištění

Po roce 1989 (pádu komunismu v ČR) začínají po Praze kolovat podivné zprávy: ranění američtí vojáci z korejské války posloužili Rusům prostřednictvím Čechů jako pokusný materiál. Je to vůbec možné? A je to vůbec pravda? Pokusy údajně začaly už v již zmiňované korejské nemocnici a potom se přesunuly do Prahy. Tohle všechno publikuje na svých webových stránkách kritik českých poměrů, Rostislav Hedviček. Uveřejňuje také konkrétní jména doktorů, kteří se měli na výzkumech podílet. Mezi nimi je dominantní identita Ludvíka Souček. Ten proslul jako autor sci-fi literatury, ale byl povoláním zubař. Byl však tak vzdělaný a lidský člověk jako Souček schopný podílet se brutálních výzkumech páchaných především na amerických ženech?

Podězířal místa

Experimenty se odehrávaly ve vile ministerstva obrany, přesněji ve Slunné ulici 15 Praha 6 – Střešovice. Do roku 2005 zde bydlel český

prezident Václav Klaus. Nyní v ní ministerstvo obrany ubytovává své hosty. Avšak pracovníci dotyčného ministerstva starají se o vilo, o zajatcích nic nevědí. Je snad tento příběh prachspřestě smyšlený?

Tušení světa - klíč k záhadě

Jak je známo Ludvík Souček napsal krátké před svou smrtí dílo Tušení světa. Jenže tento svazek se za nejasných okolností ztratil. Proč? Je možné, že v něm Souček uveřejnil něco ohledně amerických zajatců? A komunisté jeho dílo následně zničili? Celá záhada zůstává dodnes nevyřešena.

Pavel Šalanda (8.B)

Růženské jaro

Jak jistě všichni víte, před nedávem, přesněji 30. května tohoto roku, proběhl v nedaleké vesnici - Růžence celkem vzato bombastický festival. Mezi 16. hodinou sobotní a 3. hodinou nedělní se na něm představily hudební skupiny jako např. Jordan II, ROS3S, Start02, Kalybr a mnohé další. Na místě bylo samozřejmě zajištěno občerstvení a nechyběly ani chlazené nápoje. Přes nepřítelů počasi si do Růžence našlo cestu spousta lidí, jak pravil jeden z pořadatelů akce: "Už jsme v určitou chvíli ani nedoufali, že by mohlo přijít tolik návštěvníků..." Podle Lukáše Laubeho ze třídy 9.A se Růženské jaro opravdu vydařilo a už teď se těší na další... (Kroupa)

Podivné velikonoční vajíčko...

Při moji nedávné návštěvě jednoho nejménovaného jihlavského hypermarketu, nacházejícího se ve směru z Jihlavy na Velký Beranov, zrovna probíhal výprodej velikonočního zboží. Milovníky skutečné čokolády bych asi nepotěšil, když jsem se šel do regálů pro výrobek s názvem „Čokoládová pochoutka“ (už sám název a země původu – Polsko – naznačovaly, že se ta věc zabalená v papíru s čokoládou zřejmě nikdy nepotkala).

Mé oči ale najednou utkvěly na obrovském čokoládovém vejci (na výšku měřilo okolo 30cm), které stálo hned vedle – viz. foto. Bylo to velikonoční megavajíčko High School Musical 3. Mé první pody byly smíšené, na jednu stranu film, který jsem nedávno viděl a celkem ušel, na druhou stranu jsem si nějak nedokázal představit konkurenční vajíčko s názvy trháků třeba jako: Jurský Park 3, nebo Policejní Akademie 3. Co jsem tím chtěl tedy vlastně říct? Nemám vůbec nic proti reklamě, ale uvažte sami, není tohle trochu moc?

Petr Kroupa (9.A)

Čokoládové vajíčko High school musical 3. Foto: Petr Kroupa

Projekt Echelon: Kradou nám soukromí?

Před dvěma lety skončila 2. světová válka. Američané s Brity navazují spolupráci. Lépe řečeno zástupci jejich tajných služeb si dávají nezávaznou schůzku. Jejím výsledkem je supertajný projekt, který vám v následujícím několik řádcích rád představím.

Echelon

Právě takto se nazývá operace, co se začíná realizovat v 60. letech 20. století. V Itálii, Anglii a na Filipínách vmikají budovy s velkými satelitními přijímači, s množstvím záhadných sloupů a konečně s neuvěřitelně vyvinutou technologií. Jsou součástí Centrální odposlouchávací soustavy zvanou Echelon. Přijímají veškerou mobilní, rádiovou i počítačovou komunikaci. Prostě a jednoduše: všechny maily, faxy, SMSky a hovory přicházejí tam. To je šok...

Účel projektu

Účelem špiónských stanovek, rostoucích také ve Švýcarsku, Německu, Japonsku, Turecku, Holandsku, Jižní Koreje a vlastně po celém světě je jasný. Díky kontrole informací se dá zamezit případným teroristickým útokům, paralyzovat mafii a podobně. Ale co my, slušní občane??? Veškeré informace se třídí na důležité a ne důležitě, pomocí výkonných počítačů podle klíčových slov. Takže pokud nepíšete v mezinárodním zájmu, nemusíte se bát.

Co všechno Echelon dokáže

Zločinci třešete se! Dnešní technika je natolik dokonalá, že budete odhaleni v jedné vteřině. Těmito slovy tajný projekt opravdu může dis-

ponovat. Zachytí až 90 000 mailů nebo hovorů. Z nich spolehlivě rozpozná či je hlas a dokonce jestli jde o lež nebo ne. Jestli je to pravda, na čemž se někteří novináři shodují, prakticky nikdo do špiónážní sítě neunikne. Ale pozor! Celou existenci projektu se snaží vlády některých států popřít. Mají snad pravdu a my se jen hodně mylíme?

Průšvihy či úspěchy?

Avšak i státy spojené smlouvou UKUSA (pracující v Echelonu) mají svoje průšvihy nebo chcete-li úspěchy. Tak například vlastníci francouzské výroby letadel Airbus si telefonovali o velké objednávce s aerolinkami v Saudské Arábii a v USA. Jenže díky Echelonu jim byl samotný prodej překažen. Airbus se ale málem utopil ve ztrátě stovek miliard korun, která z toho vznikla. Také proto v roce 2000 Francie podává na britskou špiónáž žalobu.

A jak to bude dál?

Při Echelonu ale stále stojí hrůzba zneužití informací. I když většinu zpráv třídí výhradně počítače a pracovníkům předávají pouze ty s klíčovými slovy, nemůže se nic stát?

Pavel Šalanda (B.B.)

Echelon. Na snímku z časopisu "21. století" jsou budovy v Německu, fungující patrně pod Echelonem

Další školní rok je u konce...

Jste opět o rok starší, chytřejší o spoustu věcí, rozumnější (tedy až na výjimky) a odcházíme... Tedy přesněji odchází 71 žáků devátého ročníku a do prvních tříd na „Malé školice“ v Barvišské ulici 1. září nastoupí 58 prvňáčků.

Stejně tak, jako je tomu každý rok, bude tzv. Poslední zvonění před hlavní budovou naši 25 na samý konec školního roku, letos tedy zcela výjimečně už 26.6.2009 v 8:00, kdy celou akci zahájí ředitel základní školy Václav Trnka svým proslavem, poté i ředitelka MŠ paní Topinková, bude následovat odměňování žáků za reprezentaci školy při různých soutěžích a na samý závěr se spolu s písničkou „Buď sbohem brácho“ od K. Gotta rozloučí se školou devátáci a proběhne tradiční stužkování budoucích prvňáčků.

Konec školního roku 2007/2008. Foto: J. Mezera

Koncem letošního školního roku odchází na mateřskou dovolenou dvě perfektní paní učitelky. Je to p. uč. Lenka Urbánková a p. uč. Dagmar Hudínková (Rešlová). Škola také opustí ochotná a velmi hodná paní učitelka Marta Nečilová, která po mnoha letech působení na třetíšské základní škole odchází do důchodu. Těmito skvělým paním učitelkám děkujeme za vše, co pro nás žáky udělaly a zároveň přejeme hodně štěstí a úspěchů do dalšího života.

Až se zase my děti vrátíme zpět do školních lavic, bude první září, utečou dva krásné měsíce letních prázdnin a na škole proběhnou obrovské změny, co se jejího vzhledu týče... Poznáme ji ještě vůbec?

Petr Koupa (9.A)

Hrstka vtipů

V samoobsluze tlačí mladý otec vozík s potravinami a všikajícím děckem. Muž téměř něžně opakuje: "No tak, Alberte, klid. Klid a žádná scény. Uklidni se, Alberte..." Machomýtně se k tomu nějaká pedagogická odbornice samouk a s umáním povídá: "To je dobré, že s tím dítětem mluvíte jako s dospělým. Takhle Albert vyrostá v sebevědomého a vyovnaného člověka." Na to otec: "Paní, mylíte se. Já jsem Albert!"

Jede blondýnka a brunetka výtahem. Najednou se výtah zasekne. Blondýnka zpanykáří a začne volat: "Pomocí!" Brunetka: "Nědej chčeš, aby nás někdo slyšel tak musíme volat spolu." Na to začne blondýnka nahlas řívat: "Spová! Spová! Spováššš!"

Syn přijde k otci a povídá mu: "Tati, pajať mi povyáž, mne se ty moje zblázni." Otec klidným hlasem odpovídá: "Jo, pajať si je. Jsou tamhle otevřené v koutě."

Jeden Čech ztroskotal na ostrově. Konečně, asi po deseti letech se k ostrovu blíží loď. Jeden z námořníků doplnl na menší loďce k trosčnickovi a podává mu haldu novin: "Největší se to přečtete a pak náro žekněte, zda chcete být zahráněn."

Major vysvětluje drahu střely z kanónu a mladý desátník Pepa se ptá: "A kdybychom to dělo položili na bok, tak to bude střílet ze nás?" Velitel se zamyslí a po chvíli odpoví mu: "V principu ano, ale v praxi se to nepoužívá."

Mladík žádá o práci u podnikatele a ptá se na plat. "No teď dostanete asi 10 000, později tak 15 000." Mladík přemýšlí a povídá: "Tak v tom případě přijdu později!"

"Korle" volá mistr dřiny, "máš tohoví na dřítel?" Karel radostně zvolá: "Á pane mistr, volá nebo vsi?"

Připravil: Petr Kroupa
zdroj: Scorpion's WinChester 2

Investiční akce školy pokračují

V současné době vrcholí přípravy na dvě investiční akce, které by se měly uskutečnit v prostorách základní školy a na které jsou přiznány dotace z Operačního programu životního prostředí.

První podpořenou akcí je realizace projektu na úspory energie v základní škole. Přislíbeno je 22.704.784,- Kč a všichni se společně můžeme těšit na nová okna, zateplenou a nově natřenou fasádu, nové střešy nad jídelnou, tělocvičnou a spojovací chodbou.

Druhou akcí je revitalizace parku základní školy. Celkové náklady jsou předpokládány ve výši 7.635.000,- Kč, získaná dotace činí 6.782.221,- Kč. Navrhovaný projekt řeší individuální ošetření stromů nemocných, proschlých a konkurenčních, zdravotní a odlehčovací řez, kácení, sadové úpravy pozemků a výsadbu dřevin s následnou péčí o vysazené dřeviny po dobu tří let. Obě zmiňované investiční akce by

Ošetrované dřeviny v akcii školy. Foto: Petr Kroupa

se měly podle předpokladů uskutečnit v rozmezí dvou let.

Paed. Dr. Václav Tímka
ředitel školy

Exkurze do libereckého IQ parku

Dne 28.4.2009 se uskutečnila exkurze ve městě Liberec v zábavném centru Babylon v IQ parku. V IQ parku jsou exponáty z fyziky a tak jsme si tam trochu museli lámat naše hlavičky. Přesto všechno si myslím že to bylo velice zajímavé a také poučné. Mohli jste si tam vyzkoušet cokoli co jste chtěli vidět nebo vás zajímalo. Příležitostí bylo dost mohli jste si vyzkoušet vozíček (nazývaný mezi řáky jako tzv.

krypkára), dále optický tunel, který byl velice zajímavý a mnoho dalšího. Také jsme dostali jakési testy které jsme na základě exponátů vypracovali a naše paní učitelky oznámkovaly.

S námi do IQ parku se také vydali naši dva starší spolužáci - Petr Kroupa a Jiří Mezera. Čas na zpáteční cestě jsme využili k tomu, abychom rozlišili naše pěvecké obzory a potěšili tak pana učitele Voruku, který v té době dělal výběr zpěváků na akademii. Nejpopulárnější píseň byla tzv. Dechovka. Zde si kluk jménem Adam Duchoň ze třídy B.B. dal skautské skvělé sólo. Po druhém kole této písně nám bohužel učitel zakázal, tedy konkrétně B.B. v autobuse zpívat jakékoli sprostě písničky. Exkurze se vydařila, bylo to zajímavé a zároveň vcelku poučné...

Adam Kouba při probírání exponátů v libereckém IQ parku. Foto: Kroupa/PK

Adam Kouba (8.A)

Za kulturou a poznáním do Berlína

Povídání o velmi vydařeném školním zájezdu do hlavního města sousedního Německa - Berlína...

We středu 15.4. 2009 jsme již byli všichni sbaleni a čekali na chvíli, kdy hodiny odbijí půlnoc, abychom mohli vyrazit na plánovaný sráz na autobusovém nádraží. Někteří moji vrstevníci se natolik těšili, že myšlenku jít na chvíli spát zcela zavrhli. Byli jsme všichni unavení, proto asi většina zaspala přejezd hranic.

Počinaje čtvrtkem jsme se rozjeli za kulturou a vzděláním po Berlíně. Jako první jsme navštívili budovu Německého parlamentu. Poté následovalo muzeum Pergamon. Naši návštěvu byla počtána i televizní věž „Fernsehturm“ vysoká 368 metrů. Na konci tohoto náročného dne jsme se doplahočili k Brandenburské bráně. Což byla taková sladká tečka za tímto dnem. Po příchodu na pokoje jsme omrážení únavou ihned klesli do úžasně měkkých peřin.

Ráno jsme si vychutnali snídaní ve stylu švédského stolu. Každý si vybral, na co měl chuť. Autobusem jsme se přemístili k záměčku, kde se 20. Ledna 1942 konala tajná konference ve Wannsee. Pokračovali jsme do parku Sanssoussi, kde středem naší pozornosti bylo sídlo pruského krále Fridricha Druhého Velikého. O něm jsme se dozvěděli např. to, že oslovoval své poddané: „Mein Kind“, v překladu „Mé

Výletníci z Třebíže v Berlíně. Na fotografii (shora řada, zleva): p. uč. Simona Uvářka, Jakub Matys, Jan Procházka, Lucie Zelinková, Jakub Gregor, Gabriela Řihová, Sára Kolářová, p. uč. Helena Štumarová. Dolní řada zleva: Sandra Bartošová, Matyáš Hlavasová, Jana Pokorná, Kateřina Frantálková.

ditě“. Viděli jsme také Nový palác, Čínskou čajovnu a napodobeninu větrného mlýnu. Pro většinu z nás byla největší událost návštěva Olympijského stadionu, který byl postaven v letech 1934 – 1936. Konalo se zde mistrovství světa ve fotbale 2006, kdy proti sobě ve finále nastoupily týmy Itálie a Francie. Jako poslední

jme zhlédli muzeum Berlinské zdi. Potom jsme nasedli do autobusu a odjeli směr Česká republika. Zájezd byl velice zajímavý, poučný a odvezli jsme si z něho mnoho hezkého.

Lucie Zelinková (8.B)

Filmový klub Vojty Bakaje: Nekecej a pádluj

Děj tohoto filmu se odehrává v Americe, kde vyrůstají čtyři kamarádi. Kluci, kteří si v dětství dali každý nějaký životní cíl. Někdo větší, někdo menší, ale dali... Uteče několik let, z chlapců

Nekecej a pádluj (Without a paddle). Obrázek vyje ze z obalu DVD tohoto filmu.

jsou dospělí muži a zjišťují, že plnit si svůj sen z dětství není vůbec jednoduché, už vůbec ne, když jeden z nich nešťastnou náhodou zahyne při dopravní nehodě. Seekají se po té spouště liet, co se neviděli, na pohřbu jejich kamaráda. Poté jdou zavzpomínat na staré, dobré časy, kdy ještě byli dětmi a hráli si v bunkru na stromě. Tam náhodou objeví

plány připravovaného výletu a mapu ztraceného pokladu. Tuto syčedku pro ně připravoval jejich zesnulý kamarád, nicméně se mu to už nepodařilo zrealizovat. Tak se kluci dohodnou, že by mohli na jeho počest výpravu uspořádat. Doplní cestu, dokreslí mapu, seženou jídlo, auto a vyrazí... Jenomže poklad leží hluboko v nepříístupné jungli a co víc, nedaleko nelegální pěstírny konopí... To, jestli najdou poklad a vůbec, jestli přežijí zjistíte, pokud tuto komedii zkusíte. Podle mého názoru je to pěkný rodinný film, u kterého se i zasmějete. Lze ho vřele doporučit a na stupnici od 1 do 10 má u mě krásných 9,5... Pěknou podívanou!

Vojtěch Bakaj (8.B)

Představujeme vám tři tak trochu větší rybičky

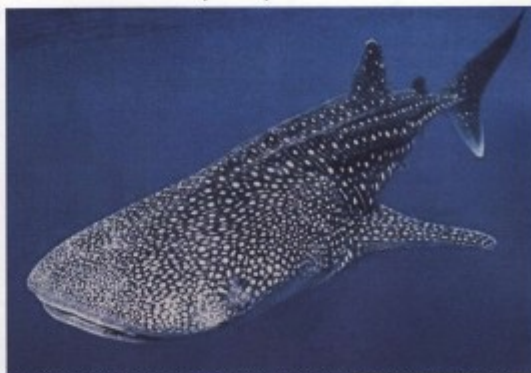
Zabýváte se akvaristikou? Ano? No to je úžasné! A máte také ty různobarevné rybičky všech velikostí? Od těch nejmenších až po ty největší? Přesněji od těch nejmenších po ty menší? Protože ty největší rybky by se vám patrně do domu nevesly... My jsme pro vás připravili profily třech největších velikánů.

Žralok bílý - známá hvězda z filmu Čelísti

Žralok bílý neboli lidozravý je největším a nejnebezpečnějším dravým žralokem světa. Útoci na tuleně, delfiny a nepohrnce jakýmkoliv zbytkem včetně uhynulých velryb či lodních odpadků. Je o něm známo že napadá menší dluhy, do kterých kouše nebo naráží čenichem, dokud se nepotopí. Vzhledem ke své nechvalné pověsti je vysoce ceněn mezi lovci a sběrateli suvenýrů, kteří se zajímají o jeho zuby a čelísti. V důsledku toho je dnes žralok vysoce vzácný. Najdeme ho ve všech teplých mořích na světě. Dorůstá délky až 8m. Zuby tohoto žraloka mohou být dlouhé až 6cm.

Žralok obrovský - cení zuby, ale nekouše

Neuvěřitelně velký žralok, který je dnes

Plejtvač obrovský. Každoročně se počty plejtvačů velmi snižují a je tak na pokraj vyhynutí! Foto: CTK

zároveň největší parybou. Dosahuje hmotnosti až 20 tun. Vzdálenost mezi špičkami ocasní ploutve činí 2,5m a tlama je tak velká, že by se do ní naplnil veškerý potápěč. Nabízet se tento obrovitý tvor o lidi nezajímá, protože se živi výhradně planktonem nebo drobnými rybkami. Kouše blízko u hladiny a polyká obrovské množství vody a procezuje potravu přes žábry. Někdy se žralok obrovský srazí s lodí, ale většinou ho lze mílokdy spatřit. O jeho vývoji víme jen málo, protože se zřídka podaří mláďata zahlédnout. Žije v teplých mořích.

Plejtvač obrovský - jako "malá" cisterna

Je největším živočichem žijícím na naší planetě. Někteří váží přes 15000kg - dvakrát více než největší dinosauři. Plejtvači mají obrovskou tlamu - několika stovkami kostic - visícími z horní čelisti. Jakmile naberou vodu, drobní živočichové se zachytí na kosticích. Samice po dosažení věku deseti let každé dva nebo tři roky přivádějí na svět jedno mládě. Na počátku 20. století se staly

Pavlin a Janičková (7.B)

Školní časopis Puzzle je v kraji nejlepší!

V havlíčkovské Staré radnici byly dne 19. dubna vyhlášeny výsledky soutěže školních časopisů z Vysočiny. Soutěž hodnotí a oceňuje periodické i neperiodické publikace, které vydávají žáci základních a středních škol. Náš časopis, určený pro druhý stupeň Základní školy v Třebšti, soutěžil v kategorii Školní časopis ZŠ a SŠ v tištěné formě.

Jsmo velmi rádi, že časopis Puzzle, vycházející prvním rokem, v nemalé konkurenci obsadil vynikající první místo. V listopadu se zúčastníme ještě celorepublikového kola...

Petr Kroupa (9.A)

Redakční rada Puzzle. Zleva: Nelep, Janičková, Zelinková, Hávková, Přechová, Bakaj, Solandová, Kroupa, Prošský, Mezeřík a Kouba. Chybí Hämerek, který byl v té době v nemožnosti. Foto: Ivan Novák

V osmičkách řádl Nezval

Byl jednou jeden pán a ten se jmenoval Vítězslav Nezval. Byl český spisovatel a my ho samozřejmě neumíme opomenout v hodinách literatury. A proto jsme dostali úkol zahrát si na Nezvala a napsat krátkou básničku na jedno písmeno z abecedy právě jako on. Jak to dopadlo, posuďte sami...

Na písmeno W (Nikola Kühnreberová):

*Jedno W vždy s druhým chodí,
protože se k sobě hodí.
Dvojité W býval vzorné,
sice zvláštní, ale krásné!*

Na písmeno D (Pavel Šalanda):

*D – to se dobře má,
každý den se krmívá,
má obrovské břicho,
kde jí, tam je třeba.*

Na písmeno L (Lucie Zelinková):

*Kličky, lůžky, přesmyčky,
nevím, jak se dostat ven,
z těhle věže osmičky,
hasem mapu ven!*

Na písmeno Y (Anna Šebková):

*Ypsilon je jako prvek,
přivodí oblouk je to drak.
Ypsilon má jednu nožku,
v díkátěch se plete trošku.*

Na písmeno F (Lucie Havlíčková):

*F stojí jako ukazatel,
abych nezaplel si cestu.
Někdy kolem něj proletí drak,
a na sobě má černou vestu.*

Na písmeno O (Lucie Maslíková):

*Pro někoho nevístnost, ze které nebe ven,
anebo kouzelný prostýnek, který splní sen.
Pytláková post, do které se chytí oběť,
kalo patřící autu, bez něhož nebe odjet.*

sepsala: Lucie Havlíčková (8.B)

Noc s Andersenem

Z pátku 3. na sobotu 4. dubna se konala na mnohých školách nebo knihovnách Noc s Andersenem. Přesněji se naše škola již po třetí zařadila mezi dalších 840 spacích míst s celkovým počtem účastníků převyšujícím 35 000. V třeštské základce přenocovalo pod dohledem několika paní učitelek (přesněji Marie Šťastné, Anny Kubáňkové, Aleny Tejklové a Jany Hochmannové) 26 druháků a jejich 10 starších spolužáků, kteří se starali o technickou stránku akce, v krátkosti jmenujme např. kameramany a fotografy Leoše Tejkle, Petra Kroupu a Jiřího Mezera. Noc s Andersenem představuje spaní v knihovně se zajímavým programem, spoustou her a dalších aktivit. Letos je to již úctyhodných 204 let od narození H. Ch. Andersena.

Třeštská Noc s Andersenem začala v pět hodin odpoledne. Děti se po rozloučení s rodiči nahrnuly do školy s neobvyklou radostí, které se u větších dětí jen tak nevidí... Ihned ze začátku přišel duch Hanne-Christiana Andersena. Poté si děti malovaly trička s medvídky a mezitím byla taneční show. Následoval předkrm, sponzoři akce darovali vynikající pizzu. Poté přišel pan ředitel Václav Ilrika, který stejně jako každý rok, přečetl dětem pohádku a posle se do školy podíval i kouzelník, z kterého byly děti doslova v údivu. Další činností byla „baterkovaná“, což je vspodstatě večerní procházka s baterkami.

Noc s Andersenem. Pan ředitel dětem přečetl pohádku na dobrou noc. Foto: Jiří Mezera (9.B)

během níž pořadatelé schovávali poklad ve škole a udělali stezku odvahy, kterou děti po příchodu z procházky absolvovaly. Někteří měli s hledáním menší problémy, ale nakonec všichni stezku překonali. Nakonec se přečetla poslední pohádka a šlo se spát.

V sobotu děti vstávaly vcelku brzy, již o půl sedmé byly vzhůru. Sbalili si spacáky, nasnídali se a šli se podívat na krátké video. „Filmček je očividně pobavný. Asi se jim líbí, když vidí sami sebe.“ říká jeden z pořadatelů akce. Nakonec byly uděleny diplomy a poděkování. Každý účastník dostal malý dárek od sponzorů a děti byly vyslány domů na oběd.

Závěrem ještě zmíníme, že se při sbírce na dětský hospic v Malejovicích vybralo 1 550,- Kč. Akce se zdařila, všichni se pobavili a určitě budou s radostí vzpomínat.

Leoš Tejkl, Petr Kroupa (9.A)

Ufo navštívilo naši pětitisícovou Třešť

Při odpoledním třídění fotografií z letošní povedené školní akademie se nám poštěstilo spatřit z okna v infocentru, vyhlížejícího na ulici Josefa Hory, přesněji pak na m inikrámech s cukrovinkami, cosi, co vypadalo jako černý létající mimozemský talíř, chcete-li UFO.

Plástekna vyposkající jako UFO mo okně v infoř.

Přesvědčit se můžete sami na přiložené fotografii. Záhadný objekt se nachází v levém horním rohu. „Napřel tam taky, že to není žádná sprostá fotomontáž“ zdůrazňoval při tvorbě článku Jiříka. Po opadnutí prvotního úžasu jsme zjistili, že se předmět nenachází ve vzduchu před školou ale je přilepen na okně. Jednalo se o důkladně zpracovanou tmavomodrou hmotu. Až bližší analýza propiskovou dokázala, že to není nic mimozemského, ale obyčejná plastelína. Proto prosíme žáky, kteří s tímto žertíkem mají co dočinění, aby už nic podobného příště v žádném případě nezkoušeli. A naše hodné paní učitelky o promítnutí zapatlaného okna.

Petr Kroupa (9.A), Jiří Mezera (9.B)

Profil sportovce: Honza Vrátil ze 7.B

Stejně tak, jako vždy, jsme pro vás, naše čtenáře připravili i do tohoto čísla rubriku Profil sportovce, ve které pokaždé vyzpovídáme některého ze známých sportovců naší školy...

Jakým sportům se věnuješ?

Hodně sportů mě baví, ale závodně se věnuji jen voleybalu, basketbalu a fotbalu... (Ještě taky rybaření, jestli se to tak dá brát...)

Jak ses k němu dostal?

Třeba na tělocviku mě to začalo bavit a proto to dál provozuji...

Máš nějaké úspěchy?

Nejstarší je Hra o postup do vyšší soutěže v přípravce (fotbal). Minulý rok sem doběhl 1. v Přespolním běhu v Oklávě (okres). A nejnovější je 2. místo v Běhu v Novém městě na Moravě... Jinak se "školou" dobře umístily na školních olympiádách.

Celoživotní přání?

Nevim co by si měl kluk mého věku přát, snad být super hráčem... (smích) Chci bych se věnovat nějakému sportu bez zranění a být v něm dobrý...

Obilíbená barva?

Je, já nevím, často nasím třeba bílou mikinu... Takže bych řekl, že bílá...

Nejoblíbenější jídlo?

Rád si dávám smažený sýr s hranolky a toharskou omáčkou. To je prostě moje...

Preferovaná barva?

Bílá? Jo, bílá... Často nasím bílé oblečení.

Jakou muziku posloucháš?

Nesám vybranější hudbu styl. Teď, osloví si to myslím, protože nejvíce poslouchám rádio. A protože by ses mě učil ze chvíle zptal jsi, tak to řeknu hned - Hláška Výročina, Impuls

Obilíbené letní období?

Myslím, že léta, jo, je to léta. Protože se dá venku úžasně sportovat...

Matouš Hamerník (7.B)

TAKTIK - Matematická korespondenční soutěž

Třicet žáků druhého stupně se v říjnu zapojilo do celorepublikové matematické soutěže TAKTIK / www.seminar-taktik.cz/.

Každý účastník zaplatil registrační poplatek 90-180 Kč, podle toho, zda pracoval sám nebo ve skupině / po 2, po 3 /. Soutěž měla 4 série, které žáci postupně řešili. Kategorie byly po ročnících / 6., 7., 8.-9. /.

Naši soutěžící se v konkurenci 38 škol rozhodně neztratili.

Nejlepší šestáci obsadili 12. místo / Jellíková Lenka a Marešová Petra - 6.A / z 50 skupin.

Nejlepší osmáci skončili na 9. místě /

Kolářová Adéla a Mikešová Lenka - 8.A / ze 115 skupin. Ale i ostatní osmáci a 1 děvčák obsadili pěkná místa: 12., 13., 16. místo. Nejlépe si ale vedli zástupci 7. ročníků. 2 92 skupin obsadila děvčata ze 7.C / Křitková Iva, Pavlíčková Veronika a Tomanová Zuzana / celkově 1. místo.

Dále Nikolas Novák / 7.B / 9. m. a Markéta Němcová / 7.B / 10. místo. Další umístění v této kategorii: 13., 16. místo. Naše škola se z celkového počtu 38 škol umístila na 9. místě.

Všem záúčastným děkujeme za reprezentaci školy.

Vítězům moc blahopřejeme a přejeeme mnoho dalších úspěchů, třeba již v příštím kole této soutěže.

Mgr. Pavla Lacinová

Modern Talking

Pojďte se společně s námi podívat na zoubek, ve své době, úspěšné hudební skupině. Pojďte posadit historii projektu Modern Talking...

Byla to německá hudební skupina, která vznikla v roce 1984. Tvořili jí pouze dva členové - Dieter Bohlen a Tomas Anders (vlastním jménem Bernd Weidung). Dieter byl zároveň zpěvákem, skladatelem, textařem a producentem. Jeho kolega Tomas Anders pouze zpíval.

Prvním velkým úspěchem skupiny Modern Talking byla píseň s názvem „You're My Heart, You're My Soul“. Poté následovaly slavné diskotekové hity s chytlavou melodií jako např. „You Can Win If You Want“, „Cheri Cheri Lady“, nebo známý „Brother Louie“... Po prvních úspěších se však objevily i první rozpory, za kterými prý stála Andersova manželka. V roce 1987 se skupina rozpadla. V letech 1998 až 2003 se dali opět dohromady. Modern Talking natočili znovu staré hity, přidali řadu nových písniček a vydali několik alb. Poslední nese příznačný název The Final Album s podtitulem The Ultimate Best Of. Jde o kompilaci jejich předchozích největších hitů. Od roku 2003 se opět věnují pouze svým sólovým dráhám.

Petr Kroupa, zdroj: wikipedia.org

Dieter Bohlen, "tohoun" Modern Talking...

I zdravé jídlo může vypadat hezky...

O tom se přesvědčili žáci 8. ročníku ve středu 6. května. Nebudu vám tady dlouze vypisovat, že předcházely besedy o zdravé výživě, ochutnávka jogurtů a beseda o anorexii a bulimii, protože toho to opravdu zajímá, tak si to někde najde.

O zdravém jídle jsme se opravdu hodně dozvěděli na SOU a SOŠ Třešť, kde nám žáci z oboru kuchař – číšník ukuchtili čočkovou polévku s jogurtem, dušenou tresku a ovočno-zeleninový salát s jogurtem. Z ovoce a zeleniny vyrábili různá zvířátka a dekorace, které v nás následně mizely. Moc vám děkujeme za vynikající zdravou svačinku!

No, a abych vás nepřipravila o alespoň část besedy, tak jsem z propagačního letáku vypsala pár zajímavostí, takových perliček.

Tak na příklad, víte, že...

...jablka by se měla jíst celá neolupaná, protože právě pod slupkou se ukrývá nejvíce cenných látek?

...rajčata mají nízkou energetickou hodnotu a kromě vitamínů a minerálů jsou také bohatá na antioxidanty?

...švestky umí vzácně nabytelně rukové látky ve stévech a podporují vylučování cholesterolu z organismu?

...červené papriky obsahují až třikrát více vitamínu C než pomeranče o stejné váze?

...okurka je ideální dietní potravina, která zasytí a přitom má minimum kalorií?

...troškové povabuzují vylučování zažívacích šťáv a pomáhají při čištění těla?

...je důležitá pestrá strava? Měla by obsahovat hodně masa, ovoce a také zeleniny?

Lucie Havlíčková (8.B)

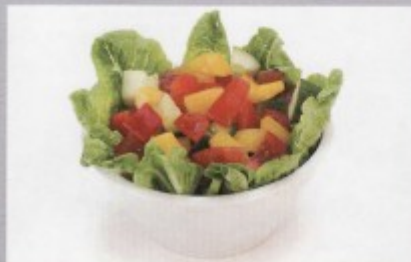
Zdravé jídlo může vypadat hezky. Při stravování je třeba dbát na pestrost stravy. Foto: www.gemini.com

A ještě hledáte inspiraci na svačino nebo třeba do pracovních činností, respektive vaření, tak je tu ještě recept od kuchařů z SOU a SOŠ Třešť.

Vynikající recept na zeleninový salát s jogurtem

Co potřebujete: 300g jablek
450g sterilovaného celeru
225g červené řepy
150g hlávkového salátu
300g bílého jogurtu
75g citrónové šťávy
15g cukru moučka
150g šlehačky
75g vlašských ořechů

Postup: Připravená jablka oloupeme, zbavíme jádřinců, nakrájíme je na kostičky a promícháme s citrónovou šťávou. Přidáme kostičky celeru, červené řepy, opražený a okapaný hlávkový salát pokrájený na menší kousky. Vše spojíme s jogurtem a ušlehanou šlehačkou. Podle libosti dochutíme cukrem a zlehka vmícháme nahnubo nasekaná vlašská jádra. Servírujeme vychlazené v misce.

Zdravý zeleninový salát. I takto může vypadat tvá svačina. Foto: lifefood.cz

Spolužáci se k tobě chovají nepřátelsky, ubližují ti a ty nevíš, jak dál? Viš o někom, kdo je šikanován, a je ti ho líto?

PŘEKONEJ STRACH A ZAUJDI ZA UČITELEM, KTERÉMU DŮVĚŘUJES (ŠKOLNÍM METODIKEM PREVENCE, ŠKOLNÍM PSYCHOLOGEM, VÝCHOVNÝM PORADCEM)

Co je to šikanování?

Za šikanování se považuje to, když jeden nebo více žáků úmyslně, většinou opakovaně ubližuje druhým. Znamená to, že ti někdo, komu se nemůžeš ubránit, dělá, co ti je nepříjemné, co tě ponižuje, nebo to prostě bolí. Štká do tebe, nadává ti, schovává ti věci. Ale může ti znepříjemňovat život i jinak. Pomlouvá tě, intrikuje proti tobě, navádí spolužáky, aby s tebou nemluvili a nevěšali si tě.

Později se otravování života stupňuje a zdokonaluje. Nastupuje fyzické násilí (bítí, krádeže a poškození věcí). Šikanování je vážná věc v řadě případů bývá trestným činem.

Proč bývá člověk šikanován ?

Není to proto, že by byl špatný, nebo proto, že by si to nějak zasloužil. Chyba není v něm, ale ve špatných vztazích mezi některými spolužáky. Převládá v nich bezohlednost a násilí.

Jak se můžeš bránit ?

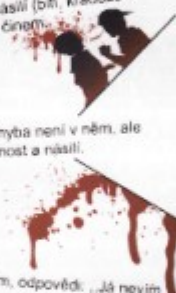
Když se ptali jednoho zoufalého žáka, proč o svém trápení neřekl rodičům, odpovědi: „Já nevím, když přijdu domů, tak se na to snažím nemyslet. A doufám, že už to bude lepší.“ Myslel si, že to bude lepší je omýt. Nikomu nic neřít, je strkání hlavy do písku, které situaci jenom zhoršuje. Nevzdávejte to a uděte následující:

Obrat se na učitele, kterému důvěřuješ. Může ti skutečně pomoci, bude ti věřit a neprozradí tě.

Svět se svým rodičům.

V případě, že nenajdeš odvahu říct to ani svým rodičům, zavolej na pražskou Linku bezpečí, telefon **800 155 555** nebo **116 111**. Bezplatně můžeš telefonovat z celé republiky. Nepotřebuješ k tomu peníze, ani telefonní kartu. Tito lidé ti budou věřit, protože nejsi sám, komu se něco podobného děje.

Jméno a příjmení:	Radka Greplová
Katedra:	Katedra českého jazyka a literatury
Vedoucí práce:	Mgr. Milan Polák, Ph. D.
Rok obhajoby:	2011

Název práce:	Školní časopis a školní vzdělávací program (se zaměřením na analýzu vybraných školních časopisů)
Název v angličtině:	School magazine and educational program (focusing on analysis of selected school magazine)
Anotace práce:	Závěrečná práce je rozdělena na dvě části, teoretickou a praktickou. Teoretická část se zabývá rámcovým vzdělávacím programem a školním vzdělávacím programem pro základní vzdělávání se zaměřením na dlouhodobý projekt „Školní časopis“. Druhá část, praktická, je zaměřena na analýzu vybraných školních časopisů, srovnání analyzovaných časopisů. V práci je uvedeno také využití školního časopisu ve výuce české jazyka a literatury.
Klíčová slova:	Rámcový vzdělávací program, školní vzdělávací program, vzdělávací oblast Jazyk a jazyková komunikace, průřezové téma Mediální výchova, školní časopis

Anotace v angličtině:	Final work is divided into two parts, theoretical and practical. The theoretical part deals with the framework curriculum and educational program for elementary education with a focus on long-term project "School Magazine". The second part, practical, focuses on the analysis of selected school magazines, journals analyzed by comparison. The paper also mentioned the use of the school magazine in teaching Czech language and literature.
Klíčová slova v angličtině:	Framework Education Programme, school curriculum, learning area Language and language communication, cross-cutting theme of Media Education, the school magazine
Přílohy vázané v práci:	<ul style="list-style-type: none"> 7. Systém kurikulárních dokumentů 8. Klíčové kompetence 9. Školní časopis ZŠ T.G. Masaryka Brodek u Konice 10. Školní časopis GAG-BEN ZŠ Třebíč 11. Školní časopis BUBLANINA ZŠ Bánov 12. Školní časopis PUZZLE ZŠ Třešť
Rozsah práce:	42 stran (+ přílohy)
Jazyk práce:	Český

